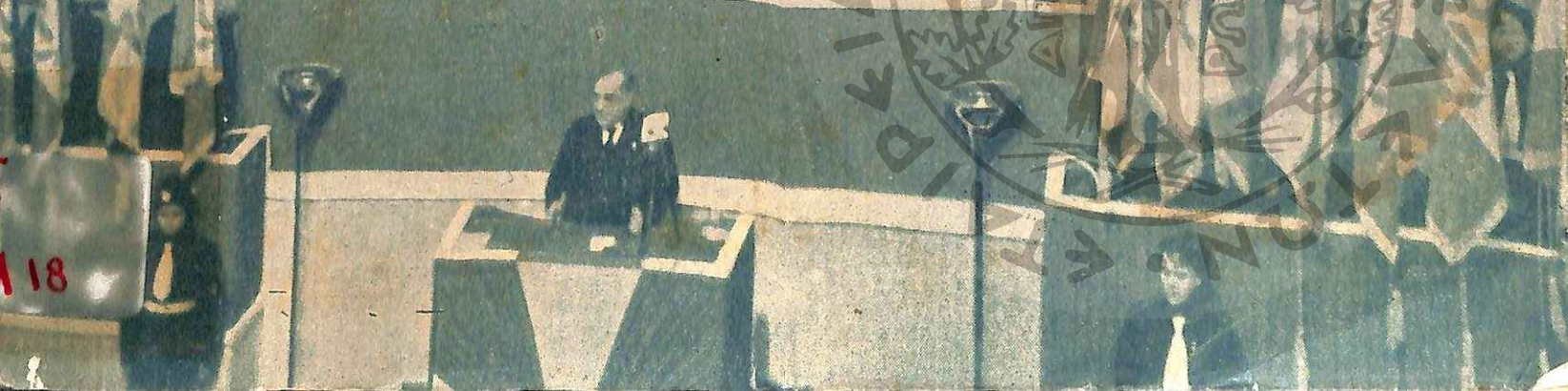
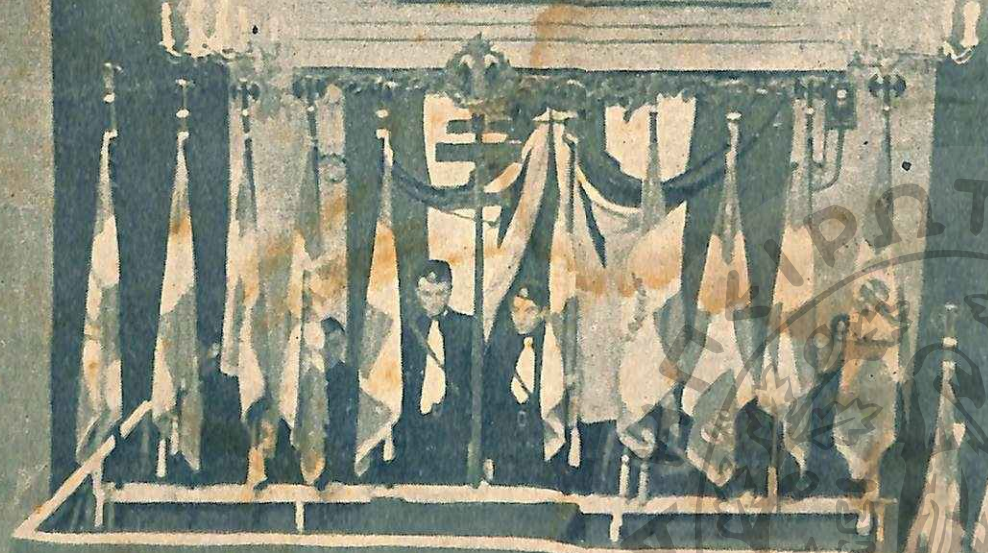

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 14
14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939-Δ!

Νεοαίαι

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ: Μία εικόνα από την έναρξιν του Πρώτου Συνεδρίου της 'Οργανώσεώς μας κατά την στιγμήν πού έκφωνεί τὸν ἐμπνευσμένον λόγον του ὁ Ἀρχηγός.

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ: Φαλαγγίτισσαι παρελάγουσαι με ἀθλητικὴν περίβολήν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ κ. Φωτογραφία
ΗΜΕΡΟΝ. 19-7-83
ΑΡΙΘ. 33106

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ

Ἡ δημοσιευομένη ἐν συνεχείᾳ ἀγόρευσις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. ἀποτελεῖ ἱστορικῆς σημασίας κείμενον. Ὅχι μόνον διότι αὐτὴ ἔδωσε τὸν τόνον, τὸ μέτρον καὶ τὴν κατεύθυνσιν εἰς τὴν τὸσον ὥριμον καθ' ὅλα καὶ τὸσον γόνιμον πρώτην ἐπίσημον συγκέντρωσιν τῶν διοικούντων στελεχῶν τῆς ὀργανωμένης ἑλληνικῆς νεολαίας, ἀλλὰ κυρίως διότι ἐν αὐτῇ ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Δημιουργὸς τῆς Ὀργανώσεως συνώπισε μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν, τὴν ἐντελῶς ἰδικήν του, προσωπικὴν, σοφὴν σαφήνειαν καὶ ἀπλότητα, τὰς κατευθυντηρίους ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι θὰ διέπουν εἰς τὸ διηκεῖς τὸν δυναμικώτερον ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων θεσμῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπανάστασις τῆς 4ης Αὐγούστου εἰσήγαγεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Ὅντως μετὰ τὴν ἀγόρευσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἐδόθη μετὰ τὸ νομικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν κύρος θεσμοῦ κρατικοῦ καὶ ἐθνικοῦ. Ὅπως ἐδόθη ἐπίσης εἰς τὴν πανελλήνιον ὁμογένειαν ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἐξήντησε τὸν ἱστορικὸν ρόλον ἀποκαταλύουσα, ἀλλὰ καὶ συνεχίζει τὸν ρόλον αὐτὸν δημιουργικῶς, συγκροτοῦσα καὶ ἀναδεικνύουσα θεσμοὺς νέους, οἱ ὅποιοι, συμπληρούμενοι καὶ κραταιούμενοι, θὰ συνδεθοῦν ἀκόμη μετὰ τοὺς καὶ θ' ἀξιολογηθοῦν διὰ τὰ συναπαρτίσουν μίαν ἡμέραν τὸ νέον ἐθνικὸν πολίτευμα τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν ὀργανωμένην ἐθνικὴν νεότητα, τὴν νέαν αὐτὴν ἐθνικὴν δύναμιν, τὴν δύναμιν τῆς ἀνερχόμενης νέας γενεᾶς, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς τὴν συνήθροισε, τὴν συνήσπισε, τὴν συνήνωσε καὶ

ἀφοῦ τῆς ἐπαλλαπλασίασε τὴν ὁρμὴν, τὴν ἐνέταξεν ἔτσι ἠδυνάμει καὶ ἠνδρωμένην ἐν πίστει καὶ πνεύματι, μετὰ τὸν ἀστάθμητον δυναμισμόν τῆς ὁλόκληρον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ κυαναὶ στρατιαὶ τῶν ἑλληνικῶν νεανικῶν φαλάγγων, αἱ παροῦσαι καὶ αἱ μέλλουσαι, εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, τὴν ὁποίαν θ' ἀποκαλέσωμεν καταστατικὴν τῆς Ὀργανώσεώς των, θὰ εὐρίσκουν τὴν συγκινητικὴν ἀποκάλυψιν τῆς πρώτης συλλήψεως τῆς ἰδέας καὶ τῆς βαθμιαίας ἐνσωματώσεώς της ὑπὸ τὴν παροῦσαν μορφήν. Πρὸ παντὸς ὅμως θὰ εὐρίσκουν εἰς αὐτὴν τὰς θεμελιακάς ἐντολάς καὶ τὰς ὑποθήκας τοῦ δημιουργοῦ, ὑποθήκας πού ἀποπνέουν ὅλην τὴν αὐστηράν καὶ μεμετρημένην πατρικὴν τοῦ στοργήν. Ἐνα πλήρη καὶ ἀρτίον κώδικα ἐντολῶν καὶ ὑποθηκῶν, ὁ ὁποῖος μεθοδικὰ περιέλασεν ὁλόκληρον τὸν κύκλον τῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων τῆς ὀργανώσεως ὡς μονόλιθικόν σύνολον καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν νέων πού συναποτελοῦν τὸν μονόλιθον αὐτὸν ἐναντὶ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν των, τῆς Πατρίδος μας, τῶν συμβόλων καὶ τῶν θεσμῶν τῆς, τῆς Ἑθνικῆς Ἐκκλησίας, ἀπέναντι τοῦ ἀκατάλυτου πρώτου κυττάρου τῆς ἐθνότητος — τῆς οἰκογενείας — ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Σχολείου. Ἄν κατορθώσουν νὰ πειθαρχήσουν τὴν ζωὴν των καὶ νὰ τὴν ὑποτάξουν εἰς τὰ πλαίσια καὶ τοὺς ὁρίσμοὺς αὐτοῦ τοῦ κώδικος, ὅς εἶναι βέβαιοι ὅλοι, ἀπὸ τώρα, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ εὐφροσύνου ὁνείρου μᾶς νέας, πλουσίας καὶ φωτεινῆς ἑλληνικῆς ἀνθήσεως δὲν θ' ἀφῆση νὰ τὴν περιμένωμε πολὺ.

ΤΟ Συνέδριο, πού αρχίζουμε σήμερα, είναι το πρώτο Συνέδριο των περιφερειακών διοικήτων της Έθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας και η άπαρχή των παρομοίων συνεδρίων, πού θα γίνονται μελλοντικά. Το πρώτο τουτο συνέδριο έχει την εξαιρετική τιμή να λαμπρύνεται από την παρουσία του γενικού άρχηγού της Έθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας, της Α.Β.Υ. του Διαδόχου και από την παρουσία των Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. της πριγκηπίσσης Φρειδερίκης και της πριγκηπίσσης Ειρήνης, άνωτάτων βαθμοφόρων εις την Νεολαίαν.

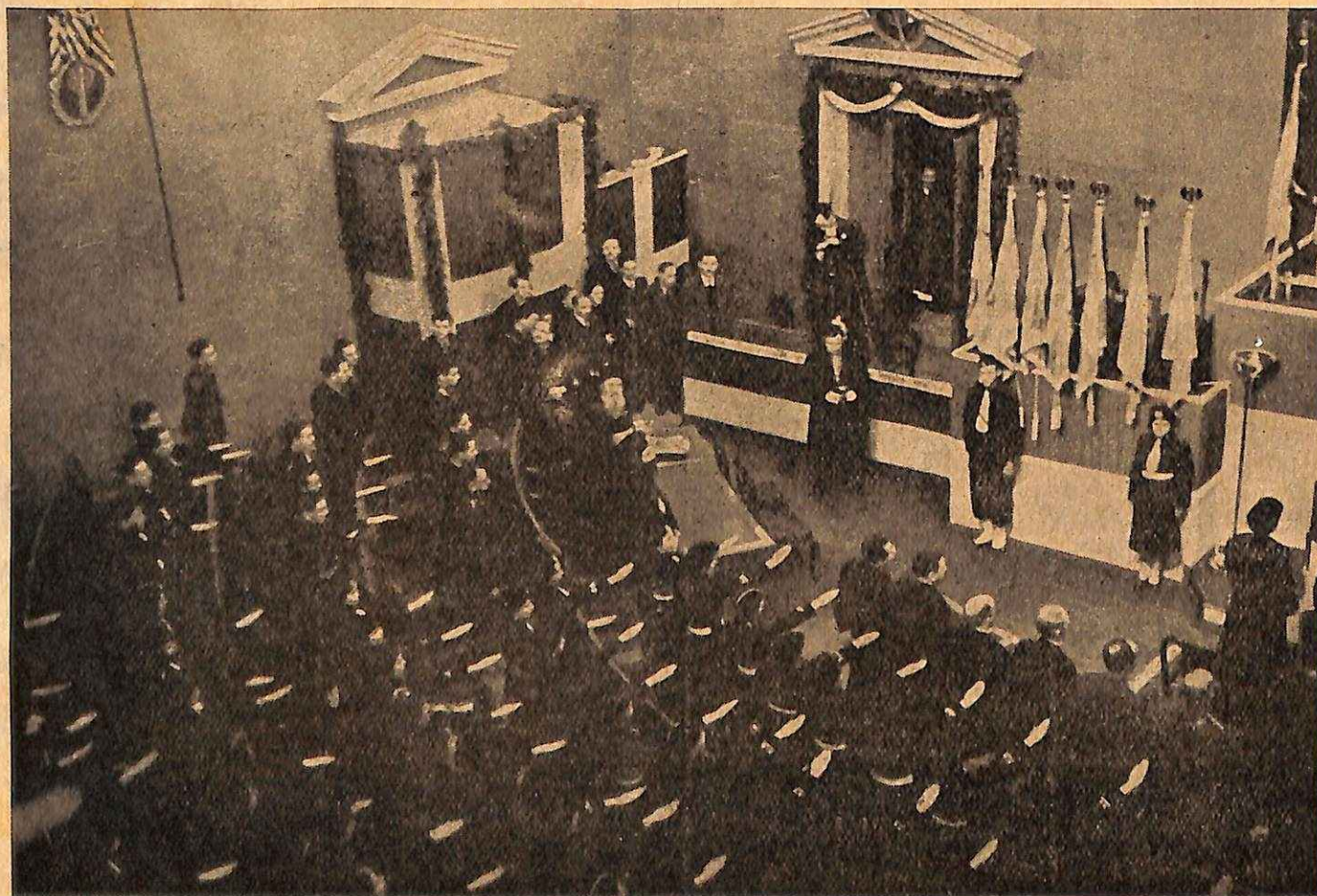
Είναι περιττό να σας εξηγήσω ποιά σημασία έχει για την εξέλιξι και το μέλλον της Νεολαίας ή παρουσία του Διαδόχου και των πριγκηπισσών της Βασιλικής Δυναστείας της Ελλάδος μεταξύ σας.

Βέβαια, το συνέδριο αυτό δεν πρέπει να περάση χωρίς να έχει άποτελέσματα για την Οργάνωσιν. Ή γνωριμία μεταξύ σας είναι μεγάλο πράγμα, πού σπουδαίο όμως θα είναι το ότι θα καταλήξετε επάνω στα θέματα, πού θα συζητήσετε, σε συμπεράσματα, πού θα ισχύσουν για όλη την Οργάνωσι. Για τουτο λόγοι, όσοδήποτε χαρμόσυνοι και γεμάτοι ένθουσιασμο και αν είναι, νομίζω ότι είναι περιττοί. Και το περισσότερο, επάνω στο όποιο πρέπει να καταγίνουν οί συζητηταί, θα είναι τα θέματα, στα όποια θα έχουμε να εξετάσουμε και να λάβουμε αποφάσεις και να βγάλουμε συμπεράσματα. Και εγώ ο ίδιος σήμερα δεν θ' άσχοληθώ παρά στο να σας εκθέσω τις παρα-

τηρήσεις μου, πού έβγαλα από την άνάμιξί μου στη Νεολαία και από την πείρα, πού απέκτησα από την άνάμιξί μου στην Οργάνωσί σας και δόξα τω Θεώ έχω άναμιχθή αρκετά. Και το πρώτο πού έχω να σας εξηγήσω είναι το πώς γεννήθηκε και πώς προήλθεν ή οργάνωσις αυτή. Γιατί έχει μεγάλη σημασία για κάθε πράγμα, το πώς γεννήθηκε, το πώς προήλθε.

★

Κρατική ήτανε ή πρώτη εμφάνισίς της και νόμος του Κράτους την ίδρυσε. Όμως από το νόμο απ' ευθείας δεν ξεπήδησε ή Οργάνωσις. Έθράδυνε πολύ μετά το νόμο και θυμάμαι ακόμα τις άνησυχίες της Α.Β.Υ. του Διαδόχου για τη βραδύτητα αυτή. Είχα όμως το λόγο μου. Είχα σκεφθή ότι μια τέτοια Οργάνωσις έπρεπε κατ' ανάγκην να είναι μαχητική και αγωνιστική. Και οί μαχητικές και αγωνιστικές οργάνωσεις μπορούν να κυρούνται με νόμο, αλλά πρέπει να βγαίνουν από τα μύχια του Λαού, όπως το δένδρο το μεγάλο και υπερήφανο βγαίνει από μέσα από τα σπλάχνα της γής. Άφήκα λοιπόν το νόμο κατά μέρος και αφήκα να δημιουργηθή μονάχη της ή Οργάνωσις με όλες τις άνωμαλίες, πού παρακολουθούν την αυτόματη ανάπτυξι, με όλες τις άταξίες και διαφοροποιήσεις και όλες τις αντίξοότητες, πού παρουσιάζονται πάντοτε μέσα στις μεγάλες αυθόρμητες κινήσεις. Είπα ότι ήτανε προτιμότερο να τα πάρουμε όλα αυτά εις βάρος μας, παρά να χαλάσουμε τη γενική αρχή: δηλ. ή Νεολαία, κάτω από την προστασία βέβαια του Κράτους, να ξεπηδήση μονάχη της. Και έτσι ξεπήδησε. Έχω καθήκον να άναφέρω ότι στάς Πάτρως

και στους Γαργαλιάνους έγινε ή πρώτη εμφάνισίς της, ύστερα στάς Άθήνας και κατόπιν στις άλλες πόλεις και στα χωριά της Ελλάδος. Όλες αυτές οί εμφανίσεις έγιναν με διαφορετικούς κανονισμούς, με διαφορετική διαίρεσι, με διαφορετικούς βαθμοφόρους και με διαφορετικούς έσωτερικούς οργανισμούς και πολλές φορές με διαφορετικές στολές. Αυτό είχε κάμει βέβαια στην αρχή μια έντύπωσι άταξίας, αλλά πραγματικά δεν ήτανε άταξία, γιατί μέσα σ' αυτούς πού έκαναν τις εμφανίσεις αυτές ή αυτή ψυχή εθερμαινε παντού τα κορμιά των, τα έλληνόπουλα και τις έλληνοπούλες, και αυτές οί φαινομενικές άνωμαλίες ήτανε άποτέλεσμα του «Παρτικουλαρισμού», πού έχουμε οί Έλληνες μέσα μας. Σιγά-σιγά όμως εξαφανίσθηκαν μόνες των και αυτές οί διαφορές και οί άνωμαλίες και έγινε ή Οργάνωσις ομοιόμορφο σύνολο στις αρχές του έτους αυτού.

★

Για να γίνη όμως αυτό το πράγμα μέσα σε μύριες αντιδράσεις, έχρειάζετο όχι μονάχα ή αγωνιστική πρόθεσις, αλλά και ένα αγωνιστικό και μαχητικό πρόσωπο, πού να διευθύνη την όλη κίνησι των νέων. Και τον νέον αυτόν—παρ' όλη τη μετριοφροσύνη του ήμπορώ να τον ονομάσω—τον βρήκα στο πρόσωπο του κ. Άλ. Κανελλοπούλου.

Να μη νομίζετε ότι ό άγώνας δεν ήτανε επικίνδυνος! Έπαιζετο ή τύχη της Νεολαίας και ό κ. Κανελλοπούλος έπαιζε φυσικά και το πρόσωπό του και εγώ το δικό μου.

Άπό αυτά, πού σας είπα, καταλαβαίνετε ότι αποφασίσαμε όλοι μας να πάμε στον άγώνα της κατακτήσεως της θέσεως της Νεολαίας μέσα στην Κοινωνία, μη θέλοντας να έχωμεν ούτε τα σύμβολα, ούτε τη δύναμι του Κράτους και παλαιόντας με την ίδια δύναμί μας μονάχα! Κι' επέτυχame! Έπετύχαμε, γιατί παρουσιάσθηκαν κι' άλλα πρόσωπα, πρώτης τάξεως αγωνιστικά πρόσωπα και νέοι και νέες και άνδρες και γυναίκες και στάς Άθήνας και στις έπαρχίες, πού αγωνίσθηκαν από την αρχή με όλες τις αντιδράσεις και διακινδυνεύοντας πολλοί απ' αυτούς και αυτές τις θέσεις πού κατείχον. Και άποτελέσθηκε από αυτούς το στέλεχος, γιατί το στέλεχος φυσικά άποτελείται από εκείνους, πού άγωνίζονται έντατικώτερα. Αυτή ήτανε ή πρώτη όρμη. Όστε εξηγούμεθα τώρα: Τη στιγμή αυτή πού ή αντίδρασις έλειψε πλέον κατά μέγιστο μέρος, τώρα πού επί κεφαλής της Οργάνωσεως στέκεται ό γενικός άρχηγός αυτής, ή Α.Β.Υ. ό Διάδοχος, τώρα πού εγώ ο ίδιος έπήρα στο χέρι μου το Ύπουργείον της Παιδείας, τώρα μπαίνει στον άγώνα το Κράτος με όλο του το κύρος και τη δύναμι

του. Δηλαδή σ' εκείνο, πού μόνη της ή 'Οργάνωσις, με τὰ ἴδια της τὰ μέσα, ἐκέρδισε, τώρα σ' αὐτὸ θὰ τὴν βοηθήσῃ τὸ Κράτος, νὰ τὸ ἀποτελειώσῃ. Καὶ ἡ ἀντίδρασις στὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἀντιμετωπίζῃ μόνον τὴν 'Εθνικὴ 'Οργάνωσι τῆς Νεολαίας, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος.

Αὕτῃ εἶναι ἡ γενικὴ ἰδέα πού δὲν συζητεῖται ἀλλὰ ὑπάρχει. Καὶ ἐπάνω σ' αὐτὴν θὰ πρέπει νὰ προσαρμολοθῶν οἱ σκέψεις καὶ οἱ συζητήσεις πού θὰ κάνετε ἐδῶ.

★

Τώρα τὸ δεύτερο δεδομένο εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς 'Οργάνωσεως: Ποιοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ; Βασιλεὺς, Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια, 'Αναγέννησις τῆς 'Ελλάδος. Καὶ τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο, τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου, σὰς τὸ τονίζω γιατί εἶναι ἡ ἀσφάλεια, ἡ ἄγρυπνη φρουρήσις τῶν ἄλλων πού προανέφερα. 'Όταν δὲν τὸ εἶχαμε αὐτό, ὅταν δὲν εἶχαμε τὸ καθεστῶς τῆς 4ης Αὐγούστου, εἶδατε ποὺ εἶχανε πέσει καὶ Βασιλεία καὶ Θρησκεία καὶ Πατρίς καὶ Οἰκογένεια καὶ τὰ πάντα. Τὸ καθεστῶς λοιπὸν αὐτὸ ἔχει πρῶτο του καὶ κύριο προορισμὸ νὰ περιφρουρήσῃ τὴν ὑπαρξί καὶ τὴν ἐπικράτησι ἐκείνων, πού σὰς προανέφερα.

Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους σκοποὺς τῆς 'Οργάνωσεως καὶ γι' αὐτὸ διαπαιδαγωγεῖται ἡ νεότης μὲ αὐτὸ τὸ ἰδεῶδες. Καὶ ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν διαπαιδαγωγήσουμε τὴν Νεολαία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Βεβαίως. Γιατί, ἂν δὲν τὸ κάμωμεν ἡμεῖς αὐτό, θὰ τὸ κάμουν ἄλλοι γιὰ τοὺς σκοποὺς τους. Θυμᾶσθε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια τί γινότανε μὲ τὶς διάφορες ὁργανώσεις Νεολαίας. Εἶχαμε κομμουνιστικὴ Νεολαία, εἶχαμε Νεολαία τοῦ α κόμματος, τοῦ β κόμματος, τοῦ γ κόμματος, τῆς δ κομματικῆς 'Ενώσεως καὶ δὲν θυμᾶμαι πόσες καὶ πόσες. Τώρα τὰ σβύσαμε αὐτὰ ὅλα καὶ ἔχουμε μιά καὶ μόνο Νεολαία, τὴν 'Εθνικὴ Νεολαία. 'Αλλ' αὕτῃ τὴν 'Εθνικὴ Νεολαία δὲν ἔμποροῦμε νὰ τὴν ἀφήσουμε χωρὶς περιεχόμενον, νὰ ζῇ μέσα σ' ἕνα πλήρη ἀδιαφορισμὸν γιὰ ὅ,τι συμβαί-

νει γύρω της. Γιατί ἂν τὸ Κράτος κάμῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τότε θὰ ἔλθουν οἱ Α ἢ οἱ Β, πού δὲν θὰ εἶναι ἀδιάφοροι καὶ θὰ τὴν προπαγανδίσουν καὶ θὰ τὴν παρασύρουν.

Δεύτερον γιατί τὸ Κράτος ἔχει ἀναμφισβήτητο τὸ δικαίωμα νὰ διαπαιδαγωγήσῃ τὴν Νεολαία πρὸς τοὺς σκοποὺς του. 'Αν δὲ τὸ προηγούμενο ἀπὸ ἡμᾶς κράτος εἶχε ἀφήσῃ τὴν διαπαιδαγωγήσι τῆς Νεολαίας σὲ χιλίες δυὸ ὁμάδες ἰδιωτικές, τοῦτο γινότανε τότε γιατί τὸ κράτος ἐκεῖνο ἦτανε κλωτσοσκούφι. Σήμερα τὸ Κράτος δὲν εἶναι κλωτσοσκούφι καὶ τὰ δικαιώματά του τὰ παίρνει στὰ χέρια του καὶ τὰ ἐξασκεῖ.

★

Αὐτοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ. 'Επάνω σ' αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰ συζητήσετε. 'Ενα ἄλλο πού πρέπει ἐπίσης νὰ προσέξῃτε, εἶναι τοῦτο: Ποιὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς 'Εθνικῆς 'Οργάνωσεως τῆς Νεολαίας ὡς συνόλου. 'Η θέσις τῆς αὐτῆς ἔχει δύο ὅψεις: 'Η πρώτη εἶναι ἐπιβοηθητικὴ καὶ ἡ ἄλλη εἶναι αὐτοτελής. 'Η ἐπιβοηθητικὴ θέσις τῆς εἶναι ὅτι πρέπει νὰ βοηθῇ τὶς προσπάθειες τῆς 'Εκκλησίας, τοῦ Σχολείου, τῆς Οἰκογενείας καὶ ὅλων τῶν ὁργανώσεων πού ἔχουν σκοποὺς ἐθνικοὺς καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη. 'Η αὐτοτελής θέσις τῆς εἶναι τὸ ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα ἰδιαίτερο ἐνιαῖο σύνολο, πού ἔχει, νὰ ποῦμε, καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους του συνολικοὺς σκοποὺς καὶ τὴν συνολικὴν του ἐπίδρασι στὴν Κοινωνία γενικὰ. Γιατί δὲν πρέπει νὰ μᾶς φεύγῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ ὅτι ἡ Νεολαία περιλαμβάνει καὶ ὅλας τὰς μυριάδας τῶν παιδιῶν, πού ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου ὡς ἐργάτες καὶ ἐργάτριες στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά, τὰ ἀπειράριθμα παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν. Λοιπὸν ἀποτελεῖ ἕνα σύμπλεγμα αὐτοτελές, αὐθύπαρκτον. Οὔτε ἐπάνω σ' αὐτὸ ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ συζήτησις. Καὶ μένει τώρα νὰ ἐξετάσουμε πῶς θὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργο της. Αὐτὸ εἶναι τὸ γενικὸ θέμα, πού θὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ ἐπάνω στὸ ὁποῖο θὰ εἰσφέρετε ἐδῶ τὴν πείρα σας. Τὰ στοιχεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχουμε νὰ κάμουμε, εἶναι πρῶτα ἡ Θρησκεία, ἀντιπροσωπευο-

μένη ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία. 'Η 'Εθνικὴ 'Οργάνωσις τῆς Νεολαίας εἶναι 'Οργάνωσις χριστιανικὴ, γιατί αὕτῃ εἶναι ἡ θρησκεία, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ 'Ἔθνος μας εἶναι ἀπὸ αἰώνων στενῶτατα συνυφασμένον. Αὐτὸ δὲν συζητεῖται. Τοῦτο καθόλου δὲν σημαίνει ὅτι δὲν σεβόμαστε τὰς πεποιθήσεις τοῦ καθενὸς ἄλλου. 'Αλλὰ θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ 'Οργάνωσις μας εἶναι χριστιανικὴ καὶ περιλαμβάνει πρῶτα τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, τὸ ὁποῖον κυριαρχεῖ εἰς τὴν 'Ελλάδα καὶ κατόπιν ὅλα τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ. 'Ωστε ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ συζητήσετε παρὰ μονάχα τὸ πῶς θὰ ἀποφευχθῇ μὲ ἐπιμέλεια, ἐπιμελέστατα, κάθε ἐνέργεια, πού ἡμπορεῖ νὰ θίξῃ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν ὑπηκόων τῆς χώρας αὐτῆς πού δὲν εἶναι Χριστιανοί. 'Επάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἤθελα νὰ σὰς πῶ ὅτι τὰ μέλη τῆς Νεολαίας, πού ἤθελον γίνεῖ ποτὲ αἰτία νὰ θιγοῦν αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις ἄλλου, δὲν θὰ τὰ θεωρήσω πλέον ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Νεολαίαν. 'Ο σεβασμὸς στὶς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν μὴ Χριστιανῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτος. 'Εννοεῖται, καὶ σ' αὐτὸ πού θὰ σὰς πῶ θέλω νὰ προκαλέσω δλόκληρο τὴν προσοχήν σας, ὅτι ἂν ὑπάρχουν γονεῖς ὅχι χριστιανοὶ ἀλλὰ πού θέλουν μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ τὰ παιδιὰ τῶν νὰ ἔμπουν εἰς τὴν 'Οργάνωσι, μὲ πλήρη ἐπίγνωσι ὅτι πρόκειται περὶ 'Οργάνωσεως καθαρὰ χριστιανικῆς καὶ τὰ παιδιὰ τους τὸ θέλουν ἐπίσης, ἡμεῖς μὲ εὐμένειαν θὰ ἐξετάσουμε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν αὐτῶν, ἀφοῦ πρῶτα βεβαιωθῶμε ἀπολύτως, ἐξετάζοντες κάθε περιστατικὸ χωριστὰ, ὅτι καμμία πίεσις ἀπὸ κανένα, οὔτε ἡ ἐλαχίστη, δὲν ἐξασκήθηκε οὔτε στοὺς γονεῖς, οὔτε στὰ παιδιὰ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐπίσης θέμα, πού μπορεῖτε νὰ συζητήσετε, μὲ πολλὴ ὁμως προσοχὴ καὶ πάντα ἡ ἐφαρμογὴ του μόνον στὸ μέλλον ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ 'Εθνικὴ 'Οργάνωσις τῶν Νέων μὲ τὸ παράδειγμα πού θὰ δίδῃ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπακοῆς στὴν 'Εκκλησίαν μας, καθὼς καὶ μὲ τὸ νὰ μετέχῃ στὶς θρησκευτικὰς τελετὰς, ὅσο εἶναι δυνατόν, μὲ τὸ νὰ δείχνῃ πάντοτε τὸ σεβασμὸ τὸν ἀπόλυτον στὴ χριστιανικὴ θρησκεία, θὰ βοηθῇ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ κυρίου αὐτοῦ σκοποῦ. Εὐτυχῶς μὲ τὴν 'Εκκλησίαν μας τὴν 'Ορθόδοξον δὲν ἤλθαμε ποτὲ σὲ διενέξεις καὶ ἡ ἀντίδρασις πού παρουσιάσθηκε ἀλλαχοῦ μέσα στὴν Κοινωνία δὲν παρουσιάζθηκε ποτὲ ἀπὸ τὴν 'Εκκλησίαν μας. 'Ημπορῶ νὰ πῶ πῶς ἡ 'Εκκλησία μᾶς ἦτανε πάντοτε ἐνθουσιώδης βοηθός. Καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τελευταῖα, ἀφότου παρέλαβαν τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἔδειξαν μεγάλη προθυμία νὰ βοηθήσουν τὴν ἀνάπτυξι τῆς 'Οργάνωσεως καὶ νὰ παροτρύνουν τὰ παιδιὰ τῶν 'Ελλήνων νὰ μετάσχουν εἰς αὐτήν.

'Επίσης ἰδρύματα ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἀνάλογα Διαμαρτυρομένων μᾶς ἐβοήθησαν. Τελευταῖα ἡ Χριστιανικὴ 'Αδελφότης Νέων, ἡ Χ.Α.Ν., ἤλθεν ἀμέσως πρῶτος βοηθός καὶ ἐτέθη κατὰ τρόπον ἀπόλυτον στὴν διάθεσι τῆς 'Οργάνωσεως τῆς Νεολαίας. Καὶ αὐτὸ τὸ τελευταῖο παρακαλῶ τὸν περιφερειακὸ διοικητὴ τῆς Θεσσαλονίκης νὰ τὸ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του, γιατί εἰδικὰ τὸν ἐνδιαφέρει.

★

Τὸ Σχολεῖον: Τὸ Σχολεῖον στὰς ἀρχὰς ἦτανε διδακτικόν. Μονάχα τὸ δημοτικὸ σχολεῖο προσήλθε μὲ μεγάλο, μὲ ὑπέροχο ἐνθουσιασμό. Τὰ μέσης τάξεως

σχολεῖα στὰς ἀρχὰς ἐδίσταζαν νὰ μᾶς βοηθήσουν. Κάμποσα πρόσωπα ἐκλεκτά, πού ἀνήκουν στὴ μέση ἐκπαίδευσι, παρουσιάσθηκαν ὡς ἀγωνιστικὰ στοιχεῖα, πού ἔγιναν μάλιστα καὶ στελέχη. 'Ο λόγος στοὺν ὁποῖον ὀφείλεται αὐτό, ἦτανε ὅτι οἱ εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας εἶχαν στὴν ἀρχὴ δυσπιστίαν, πού μὲ τὸν καιρὸν μετεστράφηκε ἐντελῶς, ἀλλὰ ὁ τόνος εἶχε δοθῇ. 'Αλλὰ καὶ ἡ Νεολαία σιγὰ-σιγὰ καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀπειλὴ ἢ βία καὶ μονάχα μὲ τὴν πειθὴ κατάρθωσε νὰ κατακτήσῃ καὶ νὰ παρασύρῃ καὶ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ καθηγητὰς καὶ καθηγήτριας καὶ παιδιὰ.

Τελευταῖα μάλιστα ἡ προσέλευσις εἶναι τόσο ὀρμητικὴ, πού δὲν ἐπαρκεῖ ἡ 'Εθνικὴ 'Οργάνωσις νὰ ἐνδύσῃ τὰ παιδιὰ. 'Ενας ἄλλος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον τὸ σχολεῖον ἦτανε διστακτικόν, ἦτανε ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους ἐφοβοῦντο μήπως τὰ παιδιὰ φύγουν τάχα ἀπὸ τὰ χέρια τους καὶ ἐπαναστατήσουν κατὰ τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ σχολείου. Αὐτὸς ὁ δισταγμὸς ἦταν μιά φυσικὴ ἀνησυχία μπροστὰ στὸ καινούργιον πρᾶγμα, στὸ ἄγνωστο ἀκόμα, πού ἔσβυσε μόνη της ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων. Οἱ περισσότεροι καὶ καλλίτεροι ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, ἅμα ἐπέσθησαν, συνέτειναν μόνοι τους καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀνωτέρα προτροπὴ νὰ λείψῃ ἀπὸ ὅλους τὸ αἶσθημα αὐτὸ τοῦ δισταγμοῦ. Εἰς τὴν ἐξάλειψι ὁμως αὕτῃ ἐβοήθησε πολὺ καὶ αὕτῃ ἡ 'Οργάνωσις τῆς Νεολαίας, τὰ πρόσωπα δηλαδή πού διευθύνουν τὰ διάφορα τμήματα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν προσωπικὴν των ἐπαφὴν μὲ τοὺς διευθυντὰς καὶ τὰς διευθυντρίας τῶν σχολείων κατάρθωσαν νὰ τοὺς πείσουν ὅτι ὅχι μονάχα δὲν διατρέχει

κανένα κίνδυνο τὸ σχολεῖο, ἀλλὰ ὅτι ἔχει καὶ τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη τῆς Ἑθνικῆς Ὁργάνωσης τῆς Νεολαίας, ὅτι ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας εἶναι τὸ ἀναγκαῖο καὶ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τοῦ σχολείου. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πειστικώτερα ἐπιχειρήματα σὰς τὸ ἀναφέρω: Τί θὰ γίνουν τὰ παιδιά ἅμα τελειώσουν τὰ μαθήματα τῆς μιᾶς ἡμέρας μέχρι πού νὰ ἀρχίσουν τὰ μαθήματα τῆς ἄλλης ἡμέρας; Τὰ παιδιά τῶν Γυμνασίων, τὰ περισσότερα, ἐπὶ γαίαν στὰ καφενεῖα, στὰ καταγῶγια τῶν πόλεων, σὲ συντροφιές ἄθλιες καὶ παραδίδονται στὴν προπαγάνδα τοῦ κομμουνισμοῦ. Δύσκολα μποροῦσαν νὰ τὰ παρακολουθήσουν οἱ γονεῖς τῶν. Οὔτε ἦταν δυνατόν νὰ τὰ παρακολουθήσουν οἱ διδάσκαλοι. Δὲν εἶναι ἀλήθεια αὐτό; Ποιὸς πατέρας ἤμποροῦσε νὰ εἶναι βέβαιος πού βρισκότανε τὸ παιδί του καὶ τί ἔκανε; Αὐτὰ τὰ παιδιά τὰ συγκέντρωνε τώρα ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας καὶ μὲ τὴν διαπαιδαγώγησιν πού τοὺς κάμνει, διατηροῦν τὰ παιδιά καὶ ἐκεῖνα πού τοὺς ἐδίδαν οἱ καθηγηταὶ τοὺς καὶ ταυτόχρονα ἀναπτύσσουν τὴς δημιουργικῆς τοὺς δυνάμεις καὶ τὴς ἄλλες ἀρετὲς τοὺς καὶ ιδιότητες πού ἔχουν. Τὸ σχολεῖο πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ τὴν Ὁργάνωσιν. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πρέπει νὰ μὴ μᾶς φεύγῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ ὅτι τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Ἑκπαιδεύσεως περιλαμβάνουν μέρος μόνον καὶ ὄχι μεγάλο τῆς Νεολαίας. Τὰ παιδιά τῶν περισσότερων ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν, πού πένονται, ἅμα τελειώσουν τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, μπαίνουν σὲ ἐργασίες ἢ στὰ χωράφια τῶν ἢ στὰ ἐργοστάσια ἢ σὲ ἄλλου εἶδους ἀσχολίες. Καὶ εἶναι πολλές-πολλές μυριάδες αὐτὰ τὰ παιδιά, ἐπάνω στὰ ὁποῖα τὸ σχολεῖο δὲν ἔχει καμμιὰ ἐπίδρασιν. Ἐ, λοιπόν, αὐτὰ τὰ παιδιά τὰ ἐπὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡ Ἑθνικῆς Ὁργάνωσης τῆς Νεολαίας, προσήλθαν μόνον τοὺς τὰ περισσότερα καὶ μὲ τὸν μεγαλειότερο ἐνθουσιασμό. Γιὰ τοῦτο πολλὰ ἐργοστάσια ὠργάνωσαν τμήματα ἐσωτερικὰ τῆς Νεολαίας καὶ φροντίζουν μὲ ἐπιμέλεια γι' αὐτά. Ἀφήνω δὲ τὰ χωριά τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι γεμάτα.

★

Λοιπὸν ἡ Ὁργάνωσις ἀντικαθιστᾷ τὸ σχολεῖο ἐκεῖ ὅπου αὐτὸ κατ' ἀνάγκην ἀπουσιάζει.

Μιὰ ἄλλη δυσχέρεια παρουσιάσθηκε εἰδικώτερα ἀνάμεσα στὰ κορίτσια. Ἐπειδὴ ἡ Ὁργάνωσις περιέλαβε καὶ τὰ ἐργαζόμενα παιδιά καὶ τὴς ἐργαζόμενες νέες, παρουσιάσθηκε σὲ μερικοὺς κύκλους τῆς κοινωνίας μας μιὰ κάποιαν, ἃς τὴν πούμε ἀριστοκρατική, ἀν-

τίδρασις, πού συνίστατο στὸ φόβο, μὴ διαφθορῶν τὰ παιδιά τοὺς ἀπὸ τὸν συγχρωτισμὸ αὐτὸ μὲ παιδιά ἐργάτες καὶ ἐργάτριες. Εὐτυχῶς καὶ αὐτὴ ἡ ἀντίδρασις ἔλειψε. Πρῶτα μὲν μιὰ γενικὴ ἀρχὴ τῆς Ὁργάνωσός μας εἶναι πὼς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ὁργάνωσός, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κοινωνικὴ θέσι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ καταγωγὴ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ πλοῦτο καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ μόρφωσι, ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἴσα μεταξύ τοὺς καὶ ἴσα ἀπέναντι τοῦ ἔθνους μας, χωρὶς νὰ διαφέρουν σὲ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον κατὰ τὴς ἱκανότητες καὶ τὴς ἀρετῆς πού θὰ δείξουν καὶ κατὰ τὴς ὑπηρεσίας, πού θὰ προσφέρουν. Ἀνεξάρτητα λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω, ἀπὸ τὸν σκοπὸ αὐτό, δὲν ἦταν καὶ κανένας ἀπολύτως κίνδυνος διαφθορᾶς ἀπὸ τὸν συγχρωτισμὸ αὐτό. Δὲν ἐπέφερε κανένα κίνδυνο ὁ συγχρωτισμὸς μὲ τὰ παιδιά τῶν ἐργατῶν καὶ μὲ τὰ ἐργαζόμενα κορίτσια. Ἡμπορῶ νὰ προσθέσω μάλιστα ὅτι τὰ παιδιά αὐτὰ πολλές φορές εἶναι καὶ πρότυπα ἀγνότητος καὶ καθαρότητος ψυχῆς καὶ πρότυπα ἀρετῆς καὶ ἡθους, καὶ νὰ μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ἕνα πρᾶγμα, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε πού νὰ ἐξευενίξῃ τὸν ἄνθρωπο περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐργασία καὶ ἀπὸ τὴν πάλην στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴ ἐπὶ γαίαν καλὰ καὶ σιγὰ-σιγὰ ἀναγνωρίσθηκε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πὼς ἔχουμε δίκην. Τώρα βέβαια τὰ σχολεῖα ἀπὸ τὴν ιδιότυπο φύσιν, πού ἔχουν, γιατί δὲν ἔχουν τὴς ἴδιες ὥρες ἐλεύθερες μὲ τὴς ὥρες πού ἔχουν ἐλεύθερες τὰ ἐργαζόμενα παιδιά, ζήτησαν μερικὲς διευκολύνσεις, ὡς πρὸς τὴς ὥρες καὶ ἦταν φυσικὸν νὰ τὴς δώσουμε τὴς εὐκολίας αὐτές, γιατί δὲν ἤμποροῦμε νὰ παύνομε τὰ παιδιά ἀπὸ τὰ μαθήματά τους. Καὶ στὴν ἐμφάνισιν, ἐφ' ὅσον τὰ σχολεῖα ἐμφανίζονται ὡς τοιαῦτα μόνον τοὺς, ἐνομίσαμε σωστὸ νὰ περιλαμβάνουν αὐτὰ τὰ τμήματα τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, πού ἀνήκουν σ' αὐτά, ντυμένα βέβαια μὲ τὴν στολὴν τοὺς. Καὶ ἂν ὅλο τὸ σχολεῖο ἀνήκῃ στὴν Ὁργάνωσιν, φυσικὰ θὰ εἶναι ντυμένο ὁλόκληρο.

Σ' αὐτὸ βέβαια τὸ σημεῖο πρέπει νὰ ἀναγνωρίζουμε καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ σχολείου καὶ τὰς παραδόσεις του. Αὐτὰ εἶναι ζητήματα εὐκόλα καὶ θὰ τὰ συζητήσετε καὶ θὰ τὰ κανονίσετε μόνοι σας.

Θὰ ἐκτεθοῦν ἐξ ἄλλου ἐδῶ ὅλες οἱ σχετικὲς γνώμες.

★

Ἡ οἰκογένεια: Δὲν ἤμπορεῖ νὰ χωρέσῃ στὸ κεφάλι μου αὐτό, πού θὰ σᾶς πῶ. Πολλὲς φορές βραδυὲς ὁλόκληρες, νύχτες καμμιὰ φορά, ἔλειπαν παιδιά, ἀγώ-

ρια καὶ κάποτε κορίτσια ἀπὸ τὰ σπῖτια τους. Εἶναι γνωστὰ τὰ περασμένα τῆς κοινωνίας μας, καὶ δὲν θέλω νὰ πῶ περισσότερα, γιατί ἐκεῖνα πού περάσαμε καὶ τὰ σκεπάζαμε, δὲν πρέπει νὰ τὰ μεταφέρουμε στὴν ἐπιφάνεια. Πὼς τότε πολλοὶ γονεῖς δὲν λέγανε τίποτε; Τὸ εὔρισκαν φυσικὸ αὐτό; Δὲν λέγανε: Τί κατὰστάσεις εἶναι αὐτὴ! Χάσαμε τὰ παιδιά μας! Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας, ἀκούσθηκαν οἱ γονεῖς αὐτοὶ νὰ λένε: Ἐχάσαμε τὰ παιδιά μας! Δὲν τὰ ἔχασαν τότε, πού ἐκινδύνευαν νὰ πέσουν στὸ βοῦρκο; Τώρα, πού πρόκειται νὰ σώζονται ἀπὸ τὸ βοῦρκο καὶ τὴ διαφθορά, τώρα τὰ χάνουν; Ἀνεξάρτητα ἀπὸ αὐτὸ τὸ φαινόμενο, πού τὸ ἀναφέρω ἔτσι παροδικά, γιατί ἡ ἀνοησία αὐτὴ δὲν ἀξίζει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ περισσότερο, ἀφοῦ καὶ θεραπεύτηκε πλέον, ἀνεξάρτητα, λέγω, ἀπὸ αὐτὸ τὸ φαινόμενο, εἶναι καὶ μιὰ φυσικὴ τάσι τῶν Ἑλλήνων γονέων, πού ἀντέδρασε. Ἐδῶ ὁ γονεὺς λατρεῖ τὸ παιδί του, γονατίζει μπροστὰ του καὶ τὸ θεοποιεῖ. Τόσο τὸ λατρεῖ, πού πολλές φορές δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ τοῦ ἐπιθλῇ, οὔτε καὶ νὰ τοῦ κόψῃ τὰ ἐλαττώματά του. Τὰ βάζει μάλιστα καὶ μὲ τὸ δάσκαλο ἅμα εἶναι αὐτὸς αὐστηρὸς. Αἱ Ἑλληνίδες μητέρες εἶναι ἀλήθεια αὐστηρὲς. Οἱ πατέρες ὅμως οἱ Ἑλληνες εἶναι παιδολάτρες. Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο μαζί νομίζουν πολλές φορές ὅτι τὰ παιδιά τοὺς τὰ ἔκαμαν γιὰ τὸν ἑαυτό τοὺς καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύσουν σὲ τίποτε ἄλλο, παρὰ γι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Ὑπάρχουν μερικοί, πού νομίζουν, ὅτι ἂν θελήσῃ κανεὶς νὰ τοὺς τὰ πάρῃ γιὰ νὰ χρησιμεύσουν καὶ γιὰ ἄλλο, ἀνώτερο σκοπὸ, αὐτὸ εἶναι καταστροφὴ στὴν οἰκογένειαν. Ξέρετε πόσων ἀντίστασιν πολλοὶ Ἑλληνες γονεῖς ἔκαναν εἰς τὰς ἀρχὰς—καὶ τώρα βέβαια πολὺ λιγώτερον—κατὰ τῆς στρατιωτικῆς θητείας, γιὰ νὰ μείνῃ τὸ παιδί στὸ σπῖτι του. Αὐτὸ εἶναι ἕνα συμπαθέστατο ἐλάττωμα πολλῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, πού πρέπει σύρριζα νὰ κοπῇ. Τὰ παιδιά, πού κάμνομεν οἱ γονεῖς, πρέπει νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι σὲ μιὰ ὠρισμένη στιγμή νὰ τὰ προσφέρωμεν ὑπερήφανοι στὸ σύνολο, δηλαδὴ στὴν Πατρίδα, στὴν Κοινωνία καὶ γενικὰ σὲ ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνότητα.

★

Καμὰρι εἶναι τὰ παιδιά στοὺς γονεῖς τῶν μόνων ὅταν γίνουν ἱκανὰ γιὰ νὰ ἀνταποκρίνονται στὴς ἀνάγκες, πού ἔχει τὸ σύνολο τῆς κοινωνίας, τὸ σύνολο τοῦ ἔθνους, ἡ Πατρίς. Τὸ παιδί δὲν εἶναι σκοπὸς του νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἕνα πολύτιμο ἐπιπλὸ τοῦ σαλονιοῦ,

τοῦ σπιτιοῦ. Αὐτὴν τὴν ἰδέαν πρέπει νὰ τὴν κόψουμε στὴν Ἑλλάδα. Τὸ παιδί πρέπει νὰ συνηθίσῃ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ ἀνώτερα πράγματα, νὰ παλαίῃ καὶ τότε ὁ γονεὺς καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον ἔχει νὰ τὸ καμαρώσῃ. Τὰ παιδιά τῶν Ἑλλήνων γονέων ἀνήκουν στὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ στὸ ζήτημα αὐτὸ πρέπει ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας νὰ προχωρήσῃ μὲ πολλὴν προσοχήν. Νὰ προσέξῃ στὸ αἶσθημα αὐτὸ τὸ φυσικὸ μερικῶν Ἑλλήνων γονέων καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ καὶ νὰ τοὺς δώσῃ στὸ τέλος νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ παιδί δὲν μπορεῖ νὰ μένῃ κολλημένο διαρκῶς μὲ τοὺς μεγάλους, οὔτε συμφέρει, οὔτε πρέπει οἱ μεγάλοι νὰ θυσιάζουν ὅλες τὴς ὥρες τοὺς γιὰ τὰ παιδιά. Ἀκριβῶς λοιπὸν αὐτὲς τοὺς ὥρες χρησιμοποιοῖ ἡ Ὁργάνωσις διὰ νὰ τὰ διαπαιδαγώγῃ, μαζί μὲ τὰ ἄλλα παιδιά καὶ νὰ τοὺς ἀναπτύσῃ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα. Ἐτοί θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ ὁ γονεὺς, ὅτι τὸ παιδί του τὴς ὥρες, πού δὲν τὸ βλέπει, δὲν εὐρίσκει σὲ κακὸ δρόμο, οὔτε σὲ κακὲς συντροφίες. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐννοήσουν ὅλοι οἱ γονεῖς, καὶ ἂν εἶναι καὶ μερικοὶ καθυστερημένοι, θὰ τὸ ἐννοήσουν καὶ αὐτοὶ σιγὰ-σιγὰ καὶ μόνοι τοὺς. Δὲν χρειάζεται πλέον πολλὸς κόπος γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ψυχὴ ὅλων ἡ ἀνησυχία καὶ νὰ καταλάβουν ὅλοι, ὅτι τὸ παιδί τοὺς τοὺς ἀνήκει, βέβαια εἶναι δικό τους, ἀλλὰ γιὰ νὰ προετοιμασθῇ γιὰ ἕνα γενικώτερο σκοπὸ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτὸς εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῆς Πατρίδος.

Εἶναι ἕνα ζήτημα αὐτό, στὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πᾶτε μὲ προσοχή. Ἐχῶ χρέος νὰ σᾶς πῶ ὅτι αὐτὸ τὸ λεπτεπίλεπτο αἶσθημα, πού ἔχουν οἱ γονεῖς, ἠθέλησαν νὰ τὸ ἐκμεταλλευθοῦν διάφοροι ἄνθρωποι, πού νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ θάψουν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν σκεπτικισμὸν τοὺς ἡ τὴν κακία τῆς ψυχῆς τῶν κάθε γενικώτερη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου μας. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς—ἐξέρω καὶ ἐγὼ μερικούς—ἔχουν διεφθαρμένα παιδιά καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν εὐτυχεῖς, ἂν τὰ παιδιά τοὺς εἶχε προλάβῃ νὰ τὰ διορθώσῃ ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας, ἄλλοι δὲ δὲν ἔκαμαν παιδιά καὶ μιλοῦν γιὰ πράγματα πού δὲν γνωρίζουν. Εἶπαμε λοιπόν, παιδιά μου, τί ἔχετε νὰ συζητήσετε. Γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ τὰ Σχολεῖα, γιὰ τὴν Οἰκογένειαν, γιὰ τὰ ἐργαζόμενα παιδιά.

Μένει ἡ Κοινωνία. Ἡ Κοινωνία, πρέπει νὰ σᾶς πῶ, φάνηκε πρὸς ἐσᾶς γενικὰ εὐμενέστατα. Θυμᾶμαι μὲ ποιά χειροκροτήματα σᾶς ὑποδέχθηκε παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἡ Κοινωνία γενικὰ φάνηκε ἐνθουσιασμένη μὲ τὴν παρουσία σας καὶ τὸ δημιούργημά σας.

Τώρα ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα: Πὼς θὰ ἀνταποκριθῇ

στις απαιτήσεις της Κοινωνίας; Γιατί απαιτεί από εσάς μεγάλα αισθήματα, απαιτεί από εσάς να γίνετε πρότυπα νέων και νεανίδων, να σας δείχνουν στο δρόμο και να λένε:

«Τόν βλέπεις αυτόν τον νέο, την βλέπεις αυτήν την νέα; Είναι τόσο σεμνή, είναι τόσο καλή, γιατί ανήκει στην Έθνική Οργάνωση της Νεολαίας». Δι' αυτό θα χρειασθώ μια αυτοπειθαρχία από όλα τα μέλη και μια πειθαρχική αυστηρότητα της Οργανώσεως. Σ' αυτό το ζήτημα θ' ασχοληθώ εσείς κατά το συνέδριό σας. Έσείς θα ασχοληθώτε να εύρετε με ποιόν τρόπο θα δώσετε την εντύπωση στην κοινωνία, ότι πραγματικά είσατε παιδιά αξίας της Ελληνικής Κοινωνίας, που σας περιβάλλει με στοργή και που μονάχα με μια παράκληση που της έκαμα έδωκεν άμέσως μέσα σε λίγες μέρες για τη στολή σας 8.000.000 δραχμές.

★

Μένει τώρα να πω, τι έχω να πω για τα Πανεπιστήμια. Στα Πανεπιστήμια εϋρήκαμε στην αρχή μεγάλη αντίδραση. Τους λόγους τους γνωρίζετε. Μεγάλην αντίδραση και από μέρους των νέων και από μέρους ενός μεγάλου τμήματος του διδάσκοντος προσωπικού. Και αφού πρόκειται να συζητήσουμε για να βάλουμε τα θεμέλια για την περαιτέρω πρόοδό μας, δεν μπορούμε να κρυθώμαστε πίσω από το δάκτυλό μας και να κρύβουμε τα πραγματικά γεγονότα. Ο λόγος ήταν διπλός: Πρώτα-πρώτα, κάποια υπερφροσύνη που υπήρχε σε μεγάλο μέρος της πανεπιστημιακής νεότητας, ότι από αυτήν θα βγούν οι πνευματικοί ηγέτες του Έθνους και ότι επομένως αυτοί αποτελούν κάτι τι που δεν μπορεί κανένας να το διευθύνει. Γνωρίζετε ένα πράγμα; «Ότι από εκείνους, που πολέμησαν και μάς ελευθερώσανε στα 1821, κανένας δεν ήταν πνευματικός ηγέτης; Αυτό δεν το λέγω για να μειώσω την αξία της πνευματικής γενικής ασχολίας. Κάθε άλλο. Αλλά θα μου επιτραπεί να πω ότι την θεωρώ δευτερεύουσα μπροστά στο πρωτεύον, που είναι ο χαρακτήρ. Αλλά αυτή η υπερφροσύνη, φυσική, έξω, άλλου, είναι ένα πράγμα που περνάει με τον καιρό, και κατά ένα μεγάλο μέρος, όσον αφορά τους νέους και τις νέες, πέρασε κι' άλλος. Από μέρους του διδακτικού προσωπικού όμως, ότι βρήκα κάποιαν αντίδραση, όχι από όλους, αλλά από κάμποσους. Αλλά από τότε που παρέλαθα το Υπουργείον της Παιδείας, όφειλω να ομολογήσω ότι εύρισκω πολύ μεγαλειότερα κατανόηση και προθυμία και μάλιστα εις πολλά πρόσωπα και ένθουσιασμόν, ώστε να είμαι βέβαιος, ότι θα πάμε καλά. Στο ζήτημα αυτό όφειλεται πραγματικός έπαινος και σ' εκείνους και εκείνας που ώργάνωσαν την Νεολαία στις ανώτερες σχολές, γιατί μέσα σε τέτοιες δυσκολίες το έργο ήταν βαρύ. Τώρα το πράγμα πηγαίνει με πολύ γρήγορα βήματα και το βλέπω κανένας σ' όλες τις εκδηλώσεις. Δεν είναι όμως ακόμη όλοι μέλη της Νεολαίας και πρέπει να περιληφθούν εις αυτήν με

την πειθώ και τον ένθουσιασμό όλοι και όλες. Πρέπει να καταλάβω ο καθένας, που θέλει να γίνη πνευματικός ηγέτης στην Ελλάδα, ότι, αν δεν είναι συσσωματωμένος με όλο το Έθνος, αν δεν κλείνει μέσα του όλους τους πόθους του Έθνους, ότι αν δεν είναι βγαλμένο το πνεύμα του από τα σπλάγχνα του Έθνους και δεν έχει αισθανθή τις ανάγκες και τον πόνο και όλη τη λαχτάρα του Έθνους, όσοδήποτε και αν γίνη μεγάλος έπιστήμων, ήμπορεί να γίνη και έπιστημονική κορυφή, αλλά δεν μπορεί να είναι ποτέ πνευματικός ηγέτης του Έθνους. Στα ζητήματα των ανωτάτων σχολών θα μάς διαφωτίσετε καλλίτερα οι διευθύνοντες την νεότητα των ανωτάτων σχολών, καθώς και οι άλλοι εκπαιδευτικοί λειτουργοί που μετέχουν της διασκέψεως αυτής.

★

Βλέπετε ότι τα αντίκειμενα είναι πολλά και μεγάλα. Το μόνο που σας παρακαλώ, είναι να καταλήξετε σε πρακτικά συμπεράσματα. Να μη διατάσετε να υπολογίσετε τις έλλειψεις, αλλά να προτείνετε και τα μέσα της διορθώσεως.

Είμαι βέβαιος, ότι η πρώτη αυτή διάσκεψις θα γίνη η αρχή μεγαλειότερας δράσεως, έντατικώτερας εξομής της Έθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας. Τα συμπεράσματά σας, που θα πρέπει να διατυπωθούν κατά όσο το δυνατόν συντομώτερο, περιληπτικώτερο και σαφέστερο τρόπο, νομίζω ότι θα είναι καλόν να τυπωθούν και να διανεμηθούν σε όλη την Οργάνωσι των Νέων για να αποτελέσουν τον οδηγό τους.

Εγώ τώρα έχω να σας εκφράσω τις ευχαριστίες μου γιατί με βοηθήσατε. Και με βοηθήσατε όλοι σας χωρίς καμιά ιδιοτέλεια. Δεν μου έγινε από τα μέλη της Έθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας ούτε μια παράκλησις ατομικής ιδιοτελείας. Ιδιαίτερος με βοηθήσατε με την ψυχή σας όσοι από σας είσθε εκπαιδευτικοί λειτουργοί του Κράτους ή έχετε άλλα ύπουργματα ή αξιώματα. Και χωρίς καμιά απόλαυσιν κανέναν αγαθού πλην του αγαθού που σας έδωκεν ή εκτίμησις της εργασίας σας.

Ιδιαίτερα έχω να ευχαριστήσω τους αξιωματικούς του στρατού. Από όλες τις κρατικές υπηρεσίες εκείνη που περιέβαλε με συμπάθεια ανεκτίμητη την Έθνική Οργάνωσι της Νεολαίας και προσφέρθηκε να την βοηθήσει με κάθε τρόπο, ήταν ο στρατός και μαζί με τον στρατόν ο στόλος και η αεροπορία. Ο στρατός μας έδωκε τους αξιωματικούς του, η αεροπορία μας έδωκε τα ανεμόπτερά της και τόσα άλλα μέσα εκπαιδεύσεως, ο στόλος το ίδιο και είναι πρόθυμος να σας βοηθήσει ακόμη περισσότερο. Και το λέγω αυτό με καύχημα γιατί το ότι αι πολεμικά δυνάμεις της χώρας, εκείνοι δηλαδή, επάνω στους ώμους των οποίων στηρίζεται ή ύπαρξις του Έθνους, αισθανθήκανε τόσο βαθειά τη σημασία της οργανώσεως αυτής, αποτελεί για την Έθνική Οργάνωσι της Νεολαίας το μεγαλύτερο τίτλο τιμής.

ΟΙ ΜΕΤΑΞΑΔΕΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Στην Κεφαλληνία, δεν ήταν γνωστή η Φιλική Έταιρεία μέχρι και των αρχών ακόμη του 1821. Όσο στη Ζάκυνθο οι φίλοι είχαν αναπτύξει εξαίρετική δράση, στην Κεφαλληνία δεν φρόντισαν να συστήσουν πυρήνες της μεγάλης αυτής Έταιρείας, στην όποιαν ή Έλλάς όφειλε κατά μέγα μέρος την ελευθερίαν της. Γιατί; Δεν μούτυχε να διαβάσω κανένα ιστορικό που να δίδη την απάντησι σ' αυτό το ερώτημα, μα νομίζω ότι το γεγονός όφειλεται κυρίως στο ότι οι μυστικές έταιρείες μέσα στις οποίες ο Ξάνθος ένεπνευσθη την ιδέαν της Φιλικής Έταιρείας και με την βοήθεια των οποίων εξαπλώθηκε όπου υπήρχαν Έλληνες, δεν είχαν εγκαθιδρυθή την εποχή εκείνη στην Κεφαλληνία. Αντιθέτως, στην Ζάκυνθο, την Κέρκυρα και την Αγία Μαύρα, την Λευκάδα δηλαδή, υπήρχαν μυστικές έταιρείες. Στην Λευκάδα μάλιστα μνησθηκε κι' ο Ξάνθος.

Στην Κεφαλληνία η Φιλική Έταιρεία εισέδυσε στας αρχάς του 1821. Την εποχή εκείνη πέρασε από το Άργοςτόλι, πηγαίνοντας στην Ιταλία, ο Αθανάσιος Πολίτης, Λευκάδιος, συμμαθητής του Κωνσταντίνου Μεταξά, του πολέμησαντος στο Λάλα. Ο Πολίτης έπεσκέφθη τον Μεταξά στο σπίτι του και του ανέκοινωσε τα της Φιλικής Έταιρείας. Το ανέπτυξε διά μακρών τους σκοπούς της και τον έθολιδουσόκτησε αν θα ήταν διατεθειμένος ν' αγωνισθή υπέρ της άπελευθερώσεως της Ελλάδος.

Ο Κωνσταντίνος Μεταξάς ήταν τότε μόλις 28 χρονών. Μετά τις μακράς του σπουδές στην Ιταλία, είχε αρχίσει έδω και λίγον καιρό να διηγησθή ευδοκίμως στ' Άργοςτόλι. Και περνούσε ήσυχα κάτω από την διοίκησι της αγγλικής προστασίας. Θά μπορούσε να βρή κάποιαν δικαιολογία. Μα ο νεαρός Κεφαλλονίτης υπατρίδης αναγάλιασε στα λόγια του Πολίτη. Ο Κωνσταντίνος δεν λησμονούσε πως, όσο και αν οι συνθήκες τον θεωρούσαν Ίωνα, όσο και αν δεν έθωρείτο κι' αυτός υπόδουλος όπως οι υπόλοιποι Έλληνες, — και την εποχή εκείνη, — και δεν υπήρχε Έλλάς, δεν είχαν εμφανισθή και Ριζοπάστες με το Ένωτικό πρόγραμμα, — ήταν Έλληνας. Δεν λησμονούσε ακόμα πως στο 1769 ο πατέρας του, ο Νικόλαος Μεταξάς, με τους θείους του Σπύρο και Ιωάννη, είχαν

αγωνισθή στην Πελοπόννησο κατά την έκραγείσαν τότε επανάστασιν... Δεν λησμονούσε όλα αυτά και δέχθηκε να μνησθή στα μυστήρια της Φιλικής Έταιρείας. Ο Πολίτης τον ώρκισε και του ανέθεσε να συνεννοηθή με τον Παλαιών Πατρών Γερμανό για τα περαιτέρω, μα κι' αυτός ήταν επί κεφαλής της όλης κινήσεως κι' αυτός θάδινε το σύνθημα της Επανάστασεως. Ο Κ. Μεταξάς όμως δεν ήταν ο πρώτος φιλικός στην Κεφαλληνία. Στήν ουσία βέβαια αυτός ήταν. Αλλά ανέκλυψε μόλις αρχισε τις μνησεις πως ο αδελφός του Μαρίνος, διαπρεπής νομομαθής, ρήτωρ, πολιτικός, δημοσιογράφος και ποιητής, είχε πρό αυτού μνησθή. Στην Έταιρεία τον είχε μνησει ο Δ. Ρώμας, ο Μαρίνος όμως αρκέσθηκε, ποιητής καθώς ήταν και συγγραφέας, στην αλληλογραφία με τον Υψηλάντη και το Μαυροκορδάτο. Μα δεν προχώρησε περισσότερο. Μόλις ο Κωνσταντίνος Μεταξάς έμαθε ότι κι' ο αδελφός του ήταν έταίρος, έγραψε στον Παλαιών Πατρών Γερμανό κι' αρχισε τις μνησεις. Και τον Μάρτιον του 1821 στην Κεφαλληνία η Φιλική Έταιρεία, με αρχηγούς τους Μεταξάδες, είχε γερές ρίζες κι' ήταν μια οργάνωσις έτοιμη για κάθε θυσία...

Θά έπρεπε έδω να τονισθή ίσως για την ιστορική ακρίβεια των πραγμάτων, ότι πολλοί Κεφαλλήνες προϋπήρξαν φιλικοί. Όχι όμως στην Κεφαλληνία. Ταξειδιώτες, έμποροι, ναυτικοί, έμμοιυτο Ιδίως στη Ρωσία, κι' αποτελούσαν μέλη σε πυρήνες που εύρισκοντο έξω της νήσου των. Μεταξύ αυτών ήταν κι' ο πλοίαρχος Πανάς, για τον όποιον θα μιλήσωμε παρακάτω.

Έν τω μεταξύ ή Επανάστασις έξερράγη. Και έτσι ο Παλαιών Πατρών Γερμανός δεν άργησε ν' απαντήση στον Κωνσταντίνο Μεταξά. Του έστειλε ευχές, εύλογώντας τις ενέργειές του και τον πληροφορούσε ότι «κατεπείγουσα ήταν ή ανάγκη όπλοφóρου δυνάμεως μεγαθύμων Κεφαλλήνων» και ότι έπρεπε «να σπεύση εις βοήθειαν μετ' ένόπλων ανδρών και πολεμεφοδίων επί το ταχύτερον»...

Ο Κ. Μεταξάς συγκαλεί άμέσως τους έταίρους, με κάθε μυστικότητα,

στο σπίτι του και τους ανακοινώνει την έπιστολή. Όλοι αποφασίζουν να έκστρατεύουσιν και δίδουν τις περιουσίες τους.

Ο ίδιος ο Κ. Μεταξάς γράφει στα απομνημονεύματά του:

«Αλλά ίνα μη γίνη γνωστόν το κίνημα τούτο τη Άγγλοϊονίω Κυβερνήσει, ήτις δυσμενώς διέκειτο τότε προς τον έλληνικόν άγώνα, έκοινοποιήθη ό σκοπός εις όλιγίστους, συνεπώς ή δαπάνη έπεσάρυνε τους εύπορώτερους των ευαρίθμων έταιριστών. Πρό πάντων δέ έμε και τους αδελφούς μου, οίτινες προς έπιτυχίαν της έκστρατείας ταύτης ού μικράν έπέφεραμεν έν τη περιουσία μας έλάττωσιν».

Έτσι αρχισαν οι προπαρασκευές.

Στην αναζήτησι όπλων και όπλοφόρων ο Κ. Μεταξάς πληροφορείται ότι ο πλοίαρχος Ευάγγελος Πανάς είχε ήδη φύγει για την Πελοπόννησο με 100 όπλοφόρους και δύο κανόνια. Έπρεπε και οι Μεταξάδες να κάμουν γρήγορα το καθήκον των. Και το έκαμαν. Στις 25 του Απριλίου ήταν έτοιμοι 1.500 όπλοφόροι με όλα τα πολεμεφόδια. Στους έταίρους προτίθενται και ο Ανδρέας Μεταξάς και οι αδελφοί Άναστάσιος και Γεράσιμας Φωκάς, οι όποιοι προσφέρουν το ιδιόκτητον πλοίον των. Αλλά στο τέλος ή λιποψυχία έπικρατεί και οι όρισθέντες αρχηγοί δεν προσέρχονται. Οι Μεταξάδες όμως δεν άποθαρρύνονται. Η αδελφή του Κωνσταντίνου Μεταξά Ιωάννα αναλαμβάνει μόνη της τον άγώνα της στρατολογίας των στρατιωτών. Και τέλος έπιτυγχάνεται το ποθούμενον.

Κατά τις αρχάς του Μαΐου του 1821 ο Κωνσταντίνος Μεταξάς επί κεφαλής 360 όπλοφόρων με όλα τα πολεμεφόδια διά του πλοίου των Φωκάδων αποπλέει προς την Γλαρέντζαν. Πάει εκεί για να γράψη μία σελίδα θριάμβων... Και σε λίγο διάστημα με το σώμα των ανδρών του Κεφαλλήνων, εις το όποιον στο μεταξύ προσετέθησαν και πολλοί άλλοι ήρωικοί Έπτανήσιοι, φλεγόμενοι κι' αυτοί απ' τον ένθουσιασμό της αποτινάξεως του ξένου ζυγού, λαμβάνει μέρος στην ιστορική μάχη του Λάλα που αποτελεί μία άθάνστη σελίδα μέσα στις άπειρες του έρωδού μας Άγώνας. Μία ένδοξη σελίδα στην ιστορία της οικογενείας Μεταξά, που την συνεχίζει άρτια και ένδοξα ο Αρχηγός.

Α. Κ. Μ.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ

Το εμπόριον και η "Ηπειρος έδωσαν στην Ελλάδα το μεγαλύτερο μέρος των Έθνικων Ευεργετών. Ο Απόστολος Αρσάκης είναι γέννημα Ηπειρωτικό δεν ήταν όμως έμπορος. Αντιπροσωπεύει στο «Πάνθεον» των ανθρώπων που άφιέρωσαν τις περιουσίες τους υπέρ της ευημερίας της ανθρωπότητας. Έλληνας, την πολιτική γεννημένης Ελλάδος, την πολιτική και την επιστήμη, και συγκεκριμένα την Ιατρική. Γιατρός, ιδιαίτερος γραμματεὺς του ηγεμόνου της Βλαχίας, βουλευτής της Μολδοβλαχίας, γραμματεὺς της Επικρατείας, ὑπουργὸς των Εξωτερικῶν της Ρουμανίας και πρόεδρος ακόμα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Προσωπικότης ἐξαιρετική. Ἀλλ' ἄς ιστορήσουμε με την σειρά την βιογραφία του:

Εἶναι ἡ ἐποχὴ — 1792 — ποὺ ὁ Ἀλῆ πασὰς τρομοκρατεῖ τὸν χριστιανισμόν της Ἡπείρου. Εἰς τὴν Χοταχόβα ζῇ ὁ Κυριακὸς Ἀρσάκης, ποὺ μόλις ἀπέκτησε ἕνα ἀρσενικὸ παιδί, τὸν Ἀπόστολο. Μὰ ὁ Ἀλῆς βρίσκεται στὶς σιγμὲς τῶν διωγμῶν της χριστιανώσσης. Καὶ μόνον ὅποιος ἀποφάσισε νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν ἐθνισμό του μποροῦσε νὰ ζῇ χωρὶς κινδύνους στὴν Ἡπειρο.

Καὶ ὁ μικρὸς Ἀπόστολος διατρέχει κινδύνους. Δὲν ἀποκλείεται τὸ ἄρπαγμα του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἀλῆ γιὰ νὰ ἀνατραφῇ σὰν γενίτσαρος ἢ γιὰ νὰ ἀποτελέσῃ ἕναν ὄμηρον ποὺ θὰ εἶχε σὰν λύτρα τὴν ἀλλαξοπιστία τοῦ Ἀρσάκη.

Μὰ ὁ Κυριακὸς Ἀρσάκης δὲν πτοεῖται. Καὶ μὴ χερσὶν ἀποκρίνεται τὰ οὐρλιάσματα τῶν σκύλων της Χοταχόβας τὸν εἰδοποιῶν γιὰ τὸ κακὸ ποὺ

τοῦ προετοιμάζει ὁ Ἀλῆς. "Ὁλη ἄλλωστε ἡ ἐπιδρομὴ σ' αὐτὸν ἀποβλέπει. "Εξω τὰ χιόνια στοιβάζονται ὁλοένα καὶ τὸ κρῦο εἶναι τσουχτερό. Πρέπει ν' ἀποφασίσῃ μὴ ἐξοδο. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δὲν ἦταν δύσκολη καθόλου ἡ διαφυγὴ, γιὰτί ὅλα, ἄλογα καὶ ὑπέρβια, βρίσκονταν σ' ἐπιφυλακὴ. Νὰ παραμείνῃ, βέβαια, ν' ἀντισταθῇ θὰ ἦταν ἀπερισκεψία, μὴ ποὺ στὸ τέλος θὰ ὑπέκυπτε στὶς αἰμοθόρες ὁρδές. Κι' ἔφυγε. Ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης ἦταν βρέφος ἀκόμη. Τυλιγμένος στὰ ζεστά σκεπάσματα, κρατιῶταν σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιά τοῦ πατέρα. Κι' ἡ μάννα ξοπίσω, σ' ἄλλο ἄλογο, ἀκολουθεῖ... Ὁλόκληρη ἡ φαμίλια τοῦ Κυριακοῦ Ἀρσάκη φεύγει... Καὶ φθάνει στὴν Πρεμετή, ποὺ γιὰ λίγα χρόνια βρίσκει ἡσυχία... Μὰ οἱ ἀπειλὲς τοῦ Ἀλῆ ἐξακολουθοῦν. Καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης, 8 χρονῶν παιδί, φυγαδεύεται στὸ Βουκουρέστι ὅπου ζῇ ὁ θεὸς του — ἀδελφὸς τοῦ πατέρα του — ὁ Γεώργιος Ἀρσάκης.

Ἀπὸ δὴ ἀρχίζεῖ ἡ σταδιοδρομία τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ θεὸς του, πλούσιος ἔμπορος ἐκεῖ, τὸν στέλνει στὴ Βιέννη. Κι' ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Νεόφυτον Βάμβαν μαθαίνει τὰ ἑλληνικά. Μετὰ ἐξαετὶς σπουδᾶς ὁ Ἀρσάκης ἐγγράφεται εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χάλκης, στὴ Σαζωνία, ὅπου καὶ στὰ 1813 παίρνει τὸ δίπλωμα τοῦ ἱατροῦ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ Βουκουρέστι, ὅπου καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα του...

Ὁ Ἀρσάκης κατὰ τὸ δίδασκμα τῶν σπουδῶν του ἀναδείχθηκε δόκιμος συγγραφέας. Σπουδαστὴς ἀκόμη εἰς Χάλκην, ὁ ἐθνικὸς ευεργέτης ἔγραψεν εἰς δωρικὴν διάλεκτον βουκολικὸν εἰδύλλιον ἀφιερωμένον στὸν Μέγα Ναπολέοντα, με ἀφορμὴν τὴν γέννησιν τοῦ Ἀετιδέως. Τὸ εἰδύλλιον αὐτὸ ἦτο μὴ θερμὴ πατριωτικὴ ἐκκλήσις τοῦ ἀγνοῦ Ἑλλήνος ὅπως ὁ πανίσχυρος τότε Μονάρχης βοήθησεν τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα καὶ ἀποτινάξῃ τὸν ξενικὸν ζυγόν, κάτω ἀπὸ τὸν ὅποιον οἱ Ἕλληνες — ραγιάδες — ἐστέναζον... Τὴν ἐπὶ διδακτορίᾳ ἐναίσιμον διατριβὴν τοῦ ὁ Ἀρσάκης τὴν ἐκδίδει εἰς

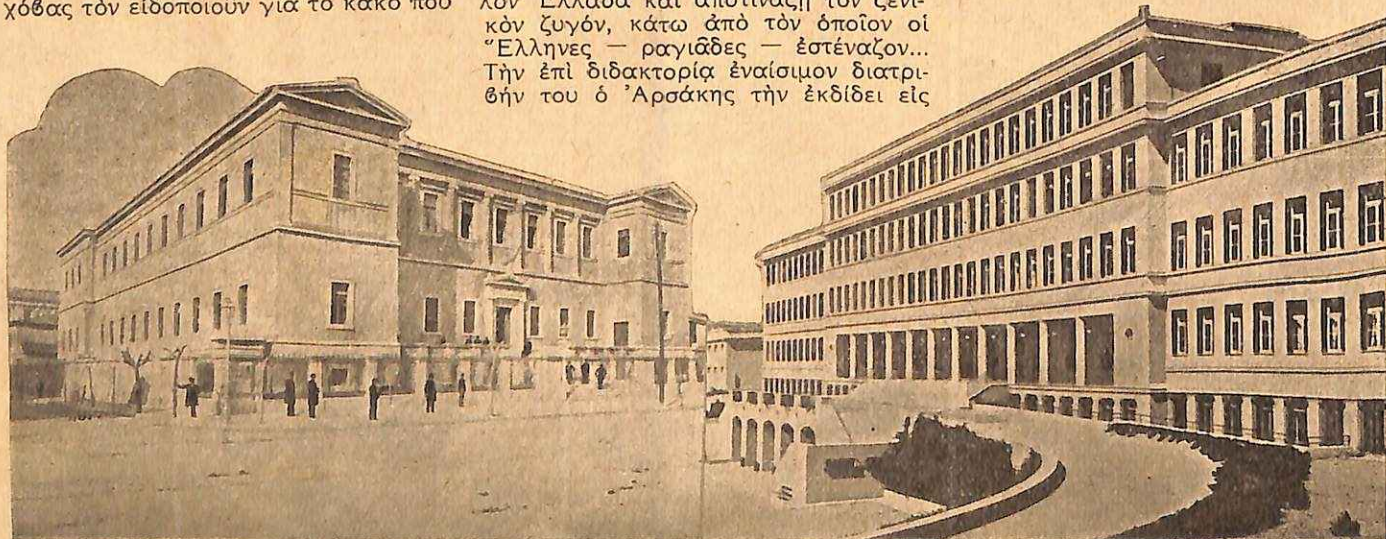
τὴν λατινικὴν γλῶσσαν καὶ πραγματεύεται τὸ θέμα «περὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ τῶν ἰχθύων». Ὁ Ἀρσάκης γράφει καὶ ἄλλα συγγράμματα, ὅταν κατὰ τὸ 1822, σὲ ηλικία δηλαδὴ 28 μόλις ἐτῶν, εἰσέρχεται εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς θετῆς του πατρίδος, τῆς Βλαχίας.

Ὁ Ἀρσάκης, φαίνεται, ἀγαπᾷ ἐξαιρετικὰ τὴν νέαν του θετὴν πατρίδα, τὴν Βλαχίαν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ τρέφῃ αἰσθηματὰ ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα, τὴν μόλις τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑψώσαν τὴν σημαίαν τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἡ πρώτη του ἐκδήλωσις ἦταν ἡ πρόσληψις τοῦ ὡς ἰδιαιτέρου γραμματέως ἐνὸς ἐκ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας. Στὰ 1863 διορίζεται γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ στὸ μεταῦ ἐκλέγεται βουλευτής. Ἐκτοτε διορίζεται ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας καὶ κατόπιν πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀλλὰ ὁ Ἀρσάκης δὲν κατέκτησε τὴν ἀθανασία μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν του δράσιν. Τὸ ὄνομά του συνεδέθη με τὴν ἑλληνικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ καὶ οἱ γενναῖες του εἰσφορὲς ἐστέγασαν τὴν Παιδείαν εἰς ὠραία τεμένη.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑλλάς μόλις ἀπὸλυθεροῦτο ἀπὸ τὸν ζυγὸ τοῦ ξένου δυνάστου. Σ' ὅλη τὴν χώραν ἡ παιδεία ἦταν στὰ χέρια τῶν κληρικῶν καὶ ἡ ἀγραμματοσύνη μαστιζε ὅλη τὴ χώρα. Καὶ ἂν τὸ ποσοστὸ τῶν ἀγραμμάτων ἀρρένων ἦταν μεγάλο, γιὰ τὰ θῆλα δὲν ὑπῆρχε ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστο ποσοστὸ γραμματισμένων. Μὴ παχυλὴ ἀμάθεια ἀπλωνόταν σ' ἕνα ὀλόκληρο λαὸ, ποὺ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ζοῦσε σὲ ἀληθινὰ πρωτόγονο κατὰ

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 488)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ προσχρμόζεται στοὺς νόμους τῆς πολιτείας του, γιὰτί αὐτοὶ εἶναι ἡ βάσις τῆς τάξεως καὶ γιὰτί ἡ τάξις εἶναι τὸ μέτρο ποὺ κανονίζει τὴ δικαιοσύνη καὶ στερεώνει τὸ πολίτευμα. Αὐτὴν τὴν ἀρχὴν πάντα τὴν διεκήρυξε καὶ τὴν ἐτήρησε πιστὰ ὁ μεγάλος Σωκράτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἀναδείχθηκε μόνον σὰν φιλόσοφος, μὰ καὶ ὑπῆρξε καὶ πρότυπο σεμνοῦ καὶ καλοῦ πολίτου. Τὸ ἀπέδειξε μὲ τὸν ὠραῖο του θάνατο κι' ἀκόμα μὲ τὸν στρατιωτικὸ του βίον, γι' αὐτὸν ποὺ θὰ μιλήσουμε παρακάτω.

Ἦταν σὲ ἡλικία τριάντα ἐπτὰ χρονῶν, ὅταν τοῦ παρουσιάσθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ πάρῃ τὰ ὅπλα καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πατρίδα του κι' ἐκεῖ νὰ διακριθῇ γιὰ τὸ θάρρος του, τὴν ἀνδρεία του, τὴν ἀντοχὴν του καὶ τὴν ψυχραιμίαν του. Αὐτὸ ἔγινε στὴν ἀρχὴ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ποὺ ἐτέθησαν ἀντιμέτωποι αἱ Ἀθηναί καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἐπρόκειτο νὰ τελειώσῃ μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα, πῆρε μέρος στὶς «ἐπιχειρήσεις» τῆς γνωστῆς πόλεως τῆς Μακεδονίας, τῆς Ποτιδαίας, ἡ ὁποία εἶχε στασιασέι κατὰ προτροπὴν τῶν Κορινθίων (ποὺ ἦσαν ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ φίλοι τῶν Σπαρτιατῶν) ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων. Ἐκεῖ γνωρίζουμε ἀπὸ αὐτόπτη μάρτυρα, τὸν Ἀλκιβιάδην, τὴν ὠραία διαγωγήν τοῦ σοφοῦ. Ἡ πρακτικὴ φιλοσοφία του δὲν τὸν ἡμπόδιζε ἀπὸ τοῦ νὰ προσαρμολογῇ μὲ χαρὰ καὶ μὲ γαλήνην σὲ ὅλες τὶς συνθήκες ἐνὸς πολέμου καὶ νὰ φανερῶσθαι σὲ ὅλη τὴν λάμψιν της, ὅλη ἐκείνη τὴν γνωστὴ καὶ ὑπέροχην αὐτοκυριαρχία του.

Λέγει λοιπὸν ὁ Ἀλκιβιάδης γιὰ τὸν δάσκαλό του: — Ἐκεῖ μὲ τὴν ἀντοχὴν τοῦ ὁ Σωκράτης μᾶς ξεπέρασε ὅλους. Ἀλλὰ τὸν χειμῶνα, ποὺ εἶναι βαρὺς σὲ κείνους τοὺς ὀρεινοὺς τόπους, καὶ ἀπὸ τὴν κακὴν ἐπικοινωνίαν μᾶς μὲ τὸ κέντρο εἶχαμε μεγάλη ἔλλειψιν τροφῶν. Ἄντεχε λοιπὸν ὁ Σωκράτης τόσο στὴν πείνα, ὅσο καὶ στὸ κρῦο. Ἐκεῖ ποὺ κανένας πολεμιστὴς δὲν τολμοῦσε μὲ τὶς μεγάλες παγωνιὲς νὰ βγῇ ἔξω, ἢ ἂν ἐθγαίνε θάταν ντυμένους μὲ ὅλα τὰ ρούχα του κι' ἔχοντας τὰ πόδια του τυλιγμένα μέσα σὲ μάλλινα ὑφάσματα ἢ σὲ τομάρια ἀρνιῶν, αὐτὸς δὲν φοροῦσε σχεδὸν τίποτε παρὰ τὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ μανδύα, μὲ τὸν ὅποιον ἐκάλυπτε τὸ σῶμα του στὸ χιόνι περισσότερο ἀνετα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποὺ

ἦταν καλοποδημένοι καὶ μὲ τέτοιαν ἀσφάλεια, ὥστε φαίνονταν σὰν νὰ ἐκορβίδευε τοὺς συναδέλφους του, ποὺ πολλὰς φορὲς τὸν στραβοκύτταζαν γι' αὐτό. Τὸ ἴδιο στὸ Δῆλιον τῆς Βοιωτίας, κατὰ τὴν ὑποχώρησίν τους μὲ τὴν ἐπαισχυντὴ ἀταξία ποὺ ἐθαλίλευσε τότε, ὅπως πάντα ὁ Σωκράτης φέρεθηκε σὰν ἄνθρωπος ποὺ ἀγαποῦσε τὴν τιμὴν τοῦ περισσώτερο ἀπὸ τὴν ζωὴν του.

— Ἀξίζει τὸν θαυμασμό μας, λέγει πάντα ὁ Ἀλκιβιάδης, ἡ διαγωγήν του στὴν καταστροφὴν τοῦ Δηλίου, ὅταν οἱ στρατιῶται μὲς ἐτράπησαν εἰς ἀτακτοὺς φυγὴν. Μέσα σὲ κείνην τὴν ἀνακατωσιὰ, μόνον ὁ Σωκράτης δὲν ἔλασε τὴν ψυχραιμίαν του. Ὁπισθοχωροῦσε κανονικὰ μὲ τὸν φίλο του τὸν Λάχητα. Ὅταν τοὺς συνάντησα, τοὺς ὑποσχέθηκα νὰ μὴ τοὺς ἐγκαταλείψω. Ἐγὼ βέβαια ἤμουν καθάλα στάλογο

μου καὶ δὲν εἶχα τόσο νὰ φοβηθῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου· μὰ σιγὰ-σιγὰ πρόσεξα πόσο ξεπερνοῦσε στὴν ἀντοχὴν τὸν Λάχητα καὶ στὴν αὐτοκυριαρχία. Ἐπειτα τὸ βάδισμά του ἦταν τὸ ἴδιο ὅπως καὶ πρὶν καὶ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω τὰ λόγια τοῦ Ἀριστοφάνη περὶ τοῦ «μέ το κορμί ἀγέρωχο καὶ τὸ βλέμμα ἀσάλευτο». Μὲ τὴν ἴδιαν ἀπάθεια ἀναμετροῦσε μὲ τὰ μάτια του φίλους καὶ ἐχθροὺς καὶ ἦταν φανερό πὺς δὲν μποροῦσε κανένας νὰ τὰ βάλλῃ μ' ἕναν τέτοιον ἄνδρα, χωρὶς νὰ βρεθῇ στὴν ἀνάγκη νὰ ὑπερασπίσῃ γενναῖα τὸν ἑαυτό του. Χάρης σ' αὐτὴν τὴν στάση, ὁ συντροφὸς του κι' αὐτὸς σώθηκεν στὴν ὁπισθοχώρησιν.

Καὶ προσθέτει πάλι ὁ Ἀλκιβιάδης: — Γιατί ἀληθινὰ στὸν πόλεμον δὲν χτυποῦνε ἐκείνους ποὺ δείχνουν παρόμοιες διαθέσεις, ἀλλὰ καταδιώκουν περισσώτερο τοὺς τρομαγμένους καὶ δειλοὺς ποὺ φεύγουν στὰ τυφλά.

Διηγοῦνται ἀκόμα ὅτι στὴν δλέθρια ἐκείνη ὑποχώρησις ὁ Σωκράτης ὥρισε, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ «δαίμονιου» του, τὸν δρόμο ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ στράτευμα γιὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν αἰματηρὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ του. Ὅσοι τὸν ἄκουσαν βρέθηκαν στὸ τέλος σώοι καὶ ἀθλάσεις. Οἱ ἄλλοι ὅλοι ἔπεσαν ἐπάνω στὸ ἐχθρικὸ ἵππικὸ καὶ σκοτώθηκαν ἂν δὲν αἰχμαλωτίσθηκαν. Σ' αὐτὴ τὴ μάχη ὁ Σωκράτης ἔσωσε καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Ξενοφώντος, ποὺ ἦταν τότε νεαρὸς ἀξιωματικὸς μόλις εἴκοσι ἐτῶν. Στὸ κρίσιμότερο σημεῖο τῆς ὑποχώρησεως, ἐκείνους ποὺ θὰ γινόταν κατόπιν ὁ ἱστορικὸς του καὶ ποὺ περιωριζόταν τότε ν' ἀγαπᾷ τὰ ὠραία ὅπλα, τὰ ὁμορφα ἄλογα καὶ τὰ θαυμάσια στολίδια, ἔπεσε ἀπ' τῆς ὀφθαλμοῦ καὶ πληγώθηκε. Σ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν τὸν βρῆκε ὁ Σωκράτης, τὸν περισυνέλεξε καὶ τὸν ἔσωσε ἀπὸ βέβαιο θάνατο, ὅπως τὸ ἴδιο συνέβηκε σὲ μίαν ἄλλη μάχη ποὺ ἔσωσε καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Ἀλλὰ πιά, θὰ ρωτήσῃ κανένας, πῶς ἦταν ἡ ταχτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦσε ὁ Σωκράτης γιὰ ν' ἀντεπεξέρχεται στοὺς κόπους, τὶς ταλαιπωρίες, τὰ παλεῖν μὲ τὸν ὕπνον καὶ νὰ διατηρῇ πάντα ἐκείνην τὴν θαυμαστὴν αὐτοκυριαρχία του; Τὸ μυστικὸν τῆς ἀντοχῆς του νομίζουμε πὺς βρισκόταν στὸν πλοῦτο τῆς ἐσωτερικῆς του ζωῆς. Γιὰ νὰ μεγαλῶνῃ λοιπὸν αὐτὸ τὸ ἀπόθεμα τοῦ θάρρους του, ὁ Σωκράτης ὑπέβαλλε τὸν ἑαυτό του σὲ μὴ διαρκὴ δοκιμασία. Διηγοῦνται ἀκόμα πὺς στὸν φοβερό ἐκείνο λοιμὸν, τὸν γνωστότατον ἱστορία, ποὺ εἶχε κάνει τόσες καταστροφὲς στὴν Ἀθῆνα, στάθηκε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀρχαίων, ἀπ' τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ποὺ δὲν τὸν ἐπεύραξε ἡ τρομερὴ αὐτὴ ἐπιδημία. Ἡ ἀνοσία του αὐτὴ δὲν ὠφειλόταν παρὰ στὴν γερὴν του κρᾶσι, στὴν λιτὴν τοῦ διαίτα, στὴν ἀποχὴ ἀπὸ τὶς καταιχρήσεις καὶ στὴν σκληράργαλιν του. Ἦταν ὁμῶς καὶ μὴ ἐπὶ πλέον ὁλοφάνερη ἐνδειξὴ τῆς προνοίας τῶν θεῶν.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια ἔλαβε μέρος γιὰ τελευταία φορὰ στὴν πολιορκία τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἐγκατέλειπε ποτέ τὰς Ἀθῆνας. Ἐπὶ ὁ Σωκράτης πέρασε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του μέσα στὰ τεῖχη τῆς πόλεως του, χωρὶς ν' ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτὴν καὶ χωρὶς τὴν μεσολάβησιν τοῦ πολέμου.

Κ. Θρ.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χειρίς Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τὸν περισσότερο καιρὸ περπατοῦσαμε σὲ δρόμους τῆς ἐξοχῆς, ὅπου ἔπρεπε νὰ προσέχω στὰ πόδια μου, γιὰ νὰ μὴν παραπατῶ καὶ πέφτω μπρούμυτα...

Τέλος πάντων κάτὶ ἔμαθα καὶ στὸν ἴδιο καιρὸ συνήθισα νὰ κάνω καὶ μεγάλες πορείες, — πράγμα πού δὲν μοῦ ἦταν λιγώτερο ὠφέλιμο ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ Βιτάλη. Ἦμουν ἀρκετὰ καχεκτικὸ παιδί ὅταν ζοῦσα μὲ τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα καὶ θυμάσθε πῶς μιλοῦσαν γιὰ μένα. «Παιδί τῆς χώρας» ἔλεγε ὁ Μπαρμπερῆς· «μὲ πόδια καὶ μπράτσια πολὺ ἀχαμνὰ» ἐπρόσθεσε ὁ Βιτάλης. Ἀλλὰ κοντὰ του, μὲ τὴ ζωὴ στὸ ὕπαιθρο, μὲ τὴ σκληρὰ γαργαλία, τὰ πόδια μου καὶ τὰ μπράτσια μου δυνάμωσαν, οἱ πνεύμονές μου μεγάλωσαν, τὸ δέρμα μου ἠλιοφάνηκε καὶ ἔγινε ἱκανὸς ν' ἀντέχω, χωρὶς παράπονο, καὶ στὴ ζέστη καὶ στὸ κρύο, καὶ στὸν ἥλιο καὶ στὴ βροχή, καὶ στὴν κούρassi καὶ στὴ στέρησι.

Μεγάλο εὐτύχημα γιὰ μένα! Γιατὶ μὲ δυναμωμένο σῶμα θὰ μπορούσα ν' ἀνθῆξω καὶ στὰ δυνατὰ, στὰ σκληρὰ, στὰ θανάσιμα κτυπήματα τῆς τύχης, πού ἔμελλε νὰ ὑποστῶ τόσες φορές, στὸ διάστημα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀπὸ βουνὰ κι' ἀπὸ λαγκάδια.

Εἶχαμε διασχίσει μεγάλο μέρος τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, ἀπὸ τὴν Ὠβέρνη ὡς τὸ Λαγκεντόκ. Ἀπλοῦστατος ἦταν ὁ τρόπος πού ταξιδεύσαμε: πηγαίναμε ἴσια, μπροστὰ μας, στὴν τύχη· κι' ὅπου βλέπαμε κανένα χωριό, πού ἀπὸ μακριὰ δὲν μᾶς φαίνονταν καὶ τόσο φτωχό, ἐτοιμαζόμαστε γιὰ νὰ κάμουμε τὴ θριαμβευτικὴν σ' αὐτὸ εἰσοδὸ μας. Ἐγὼ ἐτοιμάζα τὰ σκυλιά, ἐκτένιζα τὴ Δούλη, ἔντυνα τὸν Ζερμπίνω,, ἔβαζα ἕνα ἐπίδεσμο στὸ μάτι τοῦ Κάπη, γιὰ νὰ παῖξῃ τὸ ρόλο τοῦ γέρου γκρι-νιάρη τέλος, ἀνάγκαζα τὸν Καρδούλη νὰ φορέσῃ τὴ στρατιωτικὴ του στολή. Αὐτὸ ἦταν τὸ δυσκολώτερο ἀπ' ὅλα· γιατί ὁ πίθηκος, πού ἤξερε πολὺ καλά ὅτι τὸ ντύσιμο ἐκεῖνο ἦταν γι' αὐτόν τὸ προοίμιό μιᾶς ἐργασίας, ἀντιστέκονταν ὅσο μπορούσε κι' εὑρίσκε χίλια ἀστεῖα τεχνάσματα γιὰ νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ τὸν ντύσω. Τότε φώναζα τὸν Κάπη νὰ μὲ βοηθήσῃ, καὶ πάντα ἡ ἐξυπνάδα τοῦ σκύλου κατάρθωνε νὰ ὑπερνικᾷ τις κατεργαριεὶς τοῦ πιθήκου.

Ἀμα ἐτοιμάζονταν ἔτσι ὁλος ὁ θίασος, ὁ Βιτάλης ἔπαιρνε τὴ φλογέρα του, ἀρραδιαζόμαστε ὅλοι μὲ τὴ συνηθισμένη τάξι καὶ μπαίναμε στὸ χωριὸ μὲ πομπή.

Ἀν ὁ ἀριθμὸς τῶν περιέργων πού σέρναμε πίσω μας ἦταν ἀρκετός, ἐδίναμε μιά παράστασι· ἂν ὅμως ἦταν τόσο μικρός, πού νὰ μὴν ἀξίζει τὸν κόπο, ἐξακολουθοῦσαμε τὸ δρόμο μας. Μόνο στὶς πόλεις στεκόμαστε δυο-τρεῖς ἡμέρες καὶ τότε, κάθε πρωί, ἡμουν ἐλεύθερος νὰ πηγαίνω ὅπου θέλω. Ἐπαιρνα μαζί μου τὸν Κάπη, — τὸν Κάπη ἀπλὸ σκύλο, ἐννοεῖται, χωρὶς τὴ θεατρικὴ φορεσιά, — καὶ γυρίζαμε στοὺς δρόμους.

Ὁ Βιτάλης μοῦ ἔδινε πρόθυμα τὴν ἀδεια.

— Ἀφοῦ ἔχεις τὴν τύχη, μοῦ ἔλεγε, νὰ τριγυρίζῃς τὴ Γαλλία σὲ

ἡλικία πού πολλὰ παιδιά κάθονται κλεισμένα σ' ἕνα σχολεῖο, ἀνοίγε τὰ μάτια σου, βλέπε καὶ μάθαινε. Ἀμα βλέπεις τίποτα πού δὲν τὸ καταλαβαίνεις, ἄμα σοῦ γεννιέται καμμιά ἀπορία, ρῶτα μὲ ἐλεύθερα. Μπορεῖ καμμιά φορὰ νὰ μὴν ξέρω νὰ σοῦ ἀπαντήσω, γιὰτὶ δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσι πῶς εἰμαι παντογνώστης· μπορεῖ ὅμως, κάποτε, νὰ εἰμαι σὲ θέσι νὰ σοῦ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργεια. Δὲν ἦμουν σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ θιασάρχης σκύλων κι' ἔμαθα κι' ἄλλα πράγματα ἀπ' αὐτὰ πού μοῦ χρειάζονται τώρα, γιὰ νὰ παρουσιάσω τὸν Κάπη ἢ τὸν κ. Καρδούλη στὴν «ἐντιμὴ ὁμήγουρι».

— Τί πράγματα;

— Γι' αὐτὰ θὰ μιλήσωμε ἀργότερα. Μάθε, γιὰ τὴν ὥρα, πῶς κι' ἕνας θιασάρχης σκύλων μπορεῖ, ἄλλη φορά, νὰ ἔχῃ κάποια θέσι στὴν κοινωνία... Μάθε ἀκόμα πῶς ἂν, αὐτὴ τὴ στιγμή, βρισκεσαι στὸ τελευταῖο σκαλί τῆς κοινωνικῆς σκάλας, μπορεῖς, ἄμα θέλεις, ν' ἀνεβῇς σιγά-σιγά καὶ ψηλότερα. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται κι' ἀπὸ τις περιστάσεις, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἀπὸ σένα. Ἀκουγε τὰ μαθήματά μου, ἀκουγε τις συμβουλές μου κι' ἀργότερα, μαθηματά μου, ἀκουγε τις συμβουλές μου κι' ἀργότερα, ἀμα μεγαλώσης, θὰ θυμᾶσαι, ἐλπίζω, μὲ συγκίνησι καὶ μ' εὐγνωμοσύνη τὸν φτωχὸ μουσικὸ, πού σοῦ ἔκαμε τόσο φόβο, ὅταν ἦλθε νὰ σὲ πάρῃ ἀπὸ τὴν παραμύθια σου. Ἐγὼ τὴν ιδέα πῶς ἡ συνάντησί μας θὰ σὲ ὠφελήσῃ πολὺ.

Ποιὰ νὰ ἦταν ἡ παληὰ του «θέσι στὴν κοινωνία», πού ὁ δάσκαλός μου μιλοῦσε γι' αὐτὴ τόσο συχνά, ἀλλὰ πάντα μὲ μιά ἐπιβλητικὴ ἐπιφύλαξι;

Αὐτὸ κινῶσε τὴν περιέργειά μου καὶ μ' ἔκανε νὰ συλλογίζωμαι πολλὰ. Ἀν μιά φορὰ ἦταν, ὅπως ἔλεγε, σὲ ψηλὸ σκαλί τῆς κοινωνικῆς σκάλας, γιατί τώρα νὰ βρισκεται τόσο χαμηλά; Ἐλεγε ἀκόμα πῶς κι' ἐγὼ ἂν ἤθελα, μπορούσα ν' ἀνεβῶ, — ἐγὼ πού δὲν ἦμουν τίποτα, πού δὲν ἤξερα τίποτα, πού ἦμουν χωρὶς οἰκογένεια, πού δὲν εἶχα κανένα νὰ μὲ βοηθήσῃ. Τότε λοιπὸν πῶς κατέβηκε αὐτός;

Ἀφοῦ ἀφήσαμε πίσω μας τὰ βουνὰ τῆς Ὠβέρνης, φθάσαμε στὶς ξεροκάμπιες τοῦ Κερσού. Ἐταί ὀνομάζονται κάττι μεγάλοι κάμποι, ἀκανόνιστα κυματιστοί, ὅπου δὲν βλέπεις παρὰ χωράφια ἀκαλλιέργητα κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ λίγα δενδράκια. Δὲν ὑπάρχει χώρα πῶς θλιβερὴ καὶ πῶς φτωχή. Κι' ἐκεῖνο πού μεγαλώνει ἀκόμα τὴν κακὴ ἐντύπωσι τοῦ ταξιδιωτῆ, εἶναι πού δὲν ἔχει νερὸ σχεδὸν πουθενά. Οὔτε ποτάμια, οὔτε ποταμάκια, οὔτε βάλτοι. Κάπου-κάπου μόνο κοίτες χειμάρρων στρωμένες μὲ χαλίκια μὰ ξερές. Γιατὶ τὰ βρόχινα νερὰ ἐδῶ χύνονται σὲ καταβόθρες, χάνονται κάτω ἀπ' τὴ γῆ καὶ μόνο μακρύτερα ξαναγαίνουν, γιὰ νὰ σχηματίσουν ποτάμια ἢ πηγές.

Στὴ μέση τοῦ κατάξερου αὐτοῦ κάμπου βρισκεται ἕνα μεγάλο χωριό, πού ὀνομάζεται Μπασιτίν-Μυρά. Ἐκεῖ περᾶσαμε τὴ νύχτα μας, σ' ἕνα μεγάλο, παληὸ χάνι.

Πρὶν πέσουμε νὰ κοιμηθοῦμε, ὁ Βιτάλης μοῦ εἶπε:

Σ' αὐτὸ τὸ χωριό, κι' ἴσως σ' αὐτὸ τὸ χάνι, γεννήθηκε ἕνας ἄνθρωπος, πού ἔβαλε νὰ σκοτωθοῦν χιλιάδες στρατιῶτες καὶ πού, ἐνῶ ἄρχισε τὴ ζωὴ του ὑπρέτης καὶ σκλάβος, τελείωσε πρίγκιπας καὶ βασιλεὺς. Μυρά ὀνομάζονταν. Τὸν ἔκαμαν ἥρωα, τοῦ ἔστησαν ἀγάλμα κι' ἐδῶ

Ἐπαιρνα τὸν Κάπη καὶ γυρίζαμε στοὺς δρόμους.

σαν τῶνομά του σ' αὐτὸ τὸ χωριό. Τὸν ἐγνώρισα καὶ πολλές φορές μίλησα μαζί του.

Χωρὶς νὰ θέλω, μοῦ ἔξφυγε μιά διακοπή:

— Ὅταν ἦταν ὑπρέτης σὲ σταῦλο;

— Ὅχι, ἀποκρίθηκε γελώντας ὁ Βιτάλης, ὅταν ἦταν βασιλεὺς. Εἶναι πρώτη φορὰ πού ἔρχομαι στὸ Μπασιτίν-Μυρά. Στὴ Νεάπολι τὸν ἐγνώρισα, στὸ παλάτι του, μὲ τὴν αὐλή του.

— Ἐγνώρισάτε σεῖς ἕνα βασιλεῖα;

Ὁ κύριός μου ἔβαλε πάλι τὰ γέλια δυνατότερα.

Καθόμαστε σ' ἕνα πάγκο μπροστὰ στὸ σταῦλο, μὲ τὴ ράχι ἀκουμπισμένη στὸν τοῖχο, πού διατηροῦσε τὴ ζέστη τῆς ἡμέρας. Σὲ μιά μεγάλη μουρία, πού μᾶς σκέπαζε μὲ τὸ φύλλωμά της, τῖτζίκια τραγουδοῦσαν τὸ μονότονο ὄσμα τους. Μπροστὰ μας, ἐπάνω ἀπ' τις σκεπές τῶν σπιτιῶν, τὸλόγεμο φεγγάρι, πού μόλις εἶχε βγῆ, ἀνέβαινε σιγὰ στὸν οὐρανό. Ἡ βραδυὰ αὐτὴ ἦταν γιὰ μᾶς εἰς γλυκεῖα καὶ ἀναπαυτικὴ, ὅσο φλογερὴ καὶ κουραστικὴ στάθηκε ἡ ἡμέρα.

— Θέλεις νὰ κοιμηθῇς, μὲ ρώτησε ὁ Βιτάλης, ἢ μήπως προτιμᾷς νὰ σοῦ πῶ τὴν ἱστορία τοῦ Μυρά;

— Ὡ, τὴν ἱστορία!... σὰς παρακαλῶ!

Μοῦ τὴν διηγήθηκε διεξοδικὰ καὶ πολλές ὥρες μείναμε, καὶ στὸν πάγκο, ἐκεῖνος νὰ μοῦ λέη κι' ἐγὼ νὰ τὸν ἀκούω, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ φεγγαροφωτιστὸ πρόσωπό του. Τί παράξενα πράγματα, ἀπίστευτα! Κι' ὅμως ἐγιναν, ἦταν ἀλήθεια, δὲν ἦταν παραμῦθι...

Ὡς τότε, δὲν εἶχα τὴν παραμικρὴν ιδέα ἀπὸ ἱστορία. Ποιὸς νὰ μοῦ μιλοῦσε γι' αὐτή; Ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα; Δὲν θάξερε βέβαια οὔτε τί πράγμα εἶναι! Στὸ Σιαθανὸ γεννήθηκε ἡ καὶμένη κι' ἐκεῖ θὰ πέθαινε. Ὁ νοῦς τῆς δὲν εἶχε πάει ποτὲ μακρύτερο ἀπὸ τὰ μάτια της. Καὶ γιὰ τὰ μάτια της, ὁ κόσμος ὅλος ἦταν ὅση χώρα ἔκλεινε ὁ ὀρίζοντας, πού φαίνονταν ἀπ' τὴν κορφή τοῦ βουνοῦ μας, τῆς Ἀνδούζας.

Ὁ δάσκαλός μου ὅμως εἶχε ἰδῇ τόσα πράγματα!

Μὰ τί ἦταν λοιπὸν στὰ νειάτα του αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Καὶ πῶς κατάντησε ὅπως τὸν ἔβλεπα στὰ γεράματά του;

Πρέπει νὰ ὁμολογήσετε πῶς τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἦταν ἱκανὸ νὰ ξεσηκώσῃ μιά παιδικὴ φαντασία, ζωηρή, ἐμπνημένη καὶ περιέργη γιὰ θαυμάσια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ὁ Γιγαντας μὲ τὰ πανύψηλα παπούτσια.

Ἦτο ὁ γιγαντὸς πού μοῦ δὲχνει μιά κοιλιά δροσερὴ πῖες, ἡ μνήμη μου μοῦ δείχνει μιά κοιλιά δροσερὴ παντοῦ καὶ πράσινη, — τὴν κοιλιά τοῦ Δορδόνα, πού τὴν περᾶσαμε λίγο-λίγο, σιγά-σιγά, γιατί ὁ πλοῦτος τῆς χώρας ἔκανε πλούσιους καὶ τοὺς κατοίκους της. Σὲ κάθε μᾶς βῆμα λοιπὸν μπορούσαμε νὰ δίνουμε παράστασι κι' οἱ δεκάρες ἔπεφταν βροχὴ στὸ δίσκο τοῦ Κάπη.

Ἐνα γεφύρι κρεμαστό, λὲς καὶ τὸ κρατοῦνε στὴν καταχνιὰ κλωστής ἀράχνης, ὕψωνται ἀπάνω σ' ἕνα μεγάλο ποτάμι, πού κυλᾷ σιγὰ τὰ κοιμισμένα νερά του. Εἶναι τὸ γεφύρι τοῦ Κουμπζάκ κι' ὁ ποταμὸς λέγεται Δορδόνας.

Μιά πολιτεία παληὰ, χαλασμένη, μὲ χαντάκια, μὲ σπηλιές, μὲ πύργους καὶ μέσ' ἀπὸ τοὺς μισογκρεμισμένους τοίχους ἐνὸς μοναστηριοῦ, δενδράκια ὅπου τραγοῦδον τῖτζίκια, — νὰ ὁ Ἅγιος Αἰμιλιανός.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ εἶν' ἀμυδρὰ κι' ἀνακατωμένα στὴ μνήμη μου, ἐνῶ σὲ λίγο παρουσιάζεται ἕνα θέαμα, πού μοῦ ἐτυπώθηκε τότε τόσο ζωηρὰ, ὥστε καὶ σήμερὰ τὸ ξαναβλέπω σὰ νὰ ἦταν ἡ ἴδια ὥρα.

Εἶχαμε ἐκινήσῃ σ' ἕνα χωριὸ κι' εἶχαμε ἐκινήσῃ πάλι τὰ χαράματα.

Πολλὴν ὥρα περπατοῦσαμε σ' ἕνα δρόμο γεμάτο σκόνη, ὅταν ἀέφανα τὰ μάτια μας, πού δὲν ἔβλεπαν ὡς τώρα παρὰ τὸ δρόμο αὐτὸ καὶ τὰμπέλια πού τὸν περιώριζαν, ἀπλώθηκαν ἐλεύθερα σὲ μιάν ἀπέραντη ἔκτασι, λὲς καὶ σηκώθηκε ἀπὸ μπροστὰ μας ἕνα παραπέτασμα, πού τὸ ἀγγίξε κάποιος μαγικὸ ραβδί.

Ἐνας μεγάλος ποταμὸς τριγύριζε κάτω τὸ λόφο πού εἶχαμ' ἀνεβῇ καὶ πέρ' ἀπὸ τὸν ποταμό, οἱ σκεπές καὶ τὰ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Πρέπει νὰ δυνάμωνωμὲ τὴ θέλησί μας μὲ εἰδικές ἀσκήσεις καὶ μὲ ψυχικὰ παίγνια.

Φρονοῦμεν π. χ. πῶς εἶναι προνοητικὸ ἔργο νὰ συνηθίσωμε νὰ γράφωμε καὶ μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι. Δὲν ξέρετε κανεὶς τί μπορεῖ νὰ τοῦ συμβῇ στὴ ζωὴ! Σὲ πολλὰ ἀγγλικά καὶ γερμανικά σχολεῖα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ διδάσκουν ἰδιαίτερα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξέρῃ ἂν ἕνα δυστύχημα ἢ μιά ἀσθένεια ἢ μιά παράλυσι ἢ ἕνα πολεμικὸ τραῦμα δὲν μᾶς ἀχρηστεύσῃ τὸ δεξι χέρι...

Γιὰ τὸ δυνάμωμα τῆς θελήσεως συνιστῶμεν ἀκόμη σχετικὲς παιδιές, ὅπως π. χ. ἕνα διαγωνισμὸ γιὰ τὴ συγκράτησι τοῦ γελίου:

Δυὸ παιδιά κυττάζουν κατάματα τὸ ἕνα τὸ ἄλλο. Καὶ τὰ δυὸ λένε ἀστεῖα ἢ κάνουν κωμικὰς κινήσεις· νικᾷ ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ δυὸ πού κατορθώνει περισσότερο χρόνον νὰ συγκρατήσῃ τὸ γέλιο. Τὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶναι μιά καλὴ ἀσκηση τῆς θελήσεως. Ὑπάρχουν πολλὰ ἀγῶρια καὶ κορίτσια, τὰ ὁποῖα δὲν ξέρουν νὰ κάνουν τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ γελοῦν. Μαθαίνουν ἔτσι νὰ συγκρατοῦν μὲ τὴ θέλησί τους τοὺς μυῶνες τοῦ προσώπου πού παράγουν τὸ γέλιο. Ἀλλὰ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀγῶρια πού νομίζουν πῶς ἀποκοτῶν ὠμορφιά καὶ χάρι κάνοντας κάθε στιγμή διάφορους μορφοσμούς, εἶναι σκόπιμο νὰ ἐπαναλαμβάνουν συχνὰ τὴν ἀσκήσι αὐτὴ. Ἀκόμα θὰ μπορούσαν νὰ ὠφεληθοῦν πολλὰ παιδιά πού πάσχουν ἀπὸ ἐλαφρὴν νευρικὴ σύσπασι τοῦ προσώπου, κάνοντας αὐτὴ τὴν ἀσκήσι.

Ἐκεῖνος πού γίνεται κύριος τῶν μυῶνων του, κατορθώνει νὰ ὑποτάσσῃ καὶ τὴν κακοκεφιά καὶ τὴ στενοχώρια καὶ τὴ δυστροπία.

Σχετικὰ μὲ τὰ δύστροπα καὶ τὰ ἀνυπόταχτα παιδιά, καθὼς καὶ γιὰ κείνα πού ἀγαποῦν τὴν τεμπελιά, ὁ μεγάλος Γκαίτε λέει αὐτὰ τὰ ὁράτια λόγια:

«Συμβαίνει μὲ τὴν κακοκεφιά ὅτι καὶ μὲ τὴν τεμπελιά, γιατί καὶ ἡ κακοκεφιά καὶ ἡ δυσθυμία εἶναι ὁμοιες μὲ τὴν ναυρότητα. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ροπή πρὸς αὐτὴ. Καὶ ὅμως ἂν ποτε ἀποκτήσωμε τὴ δύναμι νὰ συγκρατοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, τότε τὸ ἔργο γίνεται εὐκόλο γιατί στὴ φιλεργία βρίσκουμε ἀληθινὴ ἡδονὴ καὶ εὐχαρίστησι».

Ἔχετε παρατηρήσει πῶς καμμιά φορὰ κοιμᾶσθε κακὰ τὴ νύχτα καὶ τὸ πρωὶ νοιώθετε τὸν ἑαυτὸ σας κακοδιάθετο καὶ νυστάζετε. Τότε τὸ μόνο πού σκέπτεσθε εἶναι πῶς νὰ ἀποφύγετε ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα τὸ σχολεῖο ἢ τὴν ἐργασία σας. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ νὰ κάνετε ἐκεῖνο πού λέει ὁ Φόρστερ γιὰ τὴν ἀτμομηχανή. Ὅπως ἡ ἀμαξοστοιχία ὅταν πρόκειται νὰ διατρέξῃ ἀνηφορὰ θερμαίνεται ἐξαιρετικὰ, ἔτσι καὶ σεῖς διπλασιάζετε τὴ θερμὴν σας, πηδῆξετε γρήγορα ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ ἐτοιμασθε νὰ πάτε στὴ δουλειὰ σας. Ἐπίσης, ὅταν νοιώθετε ὅτι εἰσθε ἄθυμοι καὶ δύστροποι, πρέπει νὰ ἐπιβληθῇτε στὸν ἑαυτὸ σας ὥστε νὰ εἰσθε διπλάσια ἀβρόφρονες καὶ γαλήνιοι.

καμπαναριὰ μιᾶς μεγάλης πολιτείας ἔφθαναν ὡς τὴ μακρινὴ καμπύλη τοῦ ὀρίζοντα. Στὴ μέση τοῦ ποταμοῦ καὶ σ' ὅλο τὸ μακρὸς μιᾶς σειρᾶς ἀπὸ προκυμαῖες, σώριζονταν ἀναρτίθμητα πλοῖα πού, σὰν τὰ δέντρα τοῦ λόγου, ἀνακάτευαν τὰ κατάρτια τους, τὰ σχοινιά τους, τὰ πανιά τους καὶ τις πολύχρωμες σημαῖες τους, κυματίζοντες στὸν αἶρα. Ἀκούγονταν ὑπόκωφα ἀγκομαχητὰ ἀτμομηχανῶν, κρότοι σιδηρικών, καζανιῶν, σφυριῶν κι' ἐπάνω ἀπ' ὅλους οἱ κρότοι τῶν ἀμαξῶν πού ἔτρεχαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὶς προκυμαῖες.

— Τὸ Μπορντό! μοῦ εἶπε ὁ Βιτάλης.

Γιὰ ἕνα παιδί σὰν καὶ μένα, πού δὲν εἶχε ἰδῇ ὡς τώρα παρὰ φτωχὰ χωριά καὶ χωροπούλες, τὸ θέαμα ἦταν φαντασμαγορικόν.

Τὰ πόδια μου στάθηκαν αὐτόματα καὶ τὰ μάτια μου κύτταζαν μπροστὰ μου, μακριὰ, κοντὰ, ὀλόγυρα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Χίλια δυό σέ μιά σελίδα

Τεχνητές οδοντοστοιχίες για τὰ ζῶα.

Πρό μηνών πρωτοφανής και περιεργή επιδημία προσέβαλε τὰ κατοικίδια ζῶα μιᾶς περιοχῆς τῆς Ἀμερικής. Ὅλα τὰ ζῶα πού προσεβάλλοντο ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀγνωστὴ ἐπιδημία, μέσα σὲ λίγες ὥρες ἔχαναν δὴ τὰ δόντια τους.

Ὅλοι οἱ κτηνίατροι τῆς περιοχῆς μ' ὅλα τὰ μέσα πού κατέβαλαν δὲν κατάρθωσαν νὰ σταματήσουν τὸ κακὸ, κι' ἔτσι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ζῶων ἀρχίζουν νὰ σφάζουν δὴ τὰ ζῶα τους, γιατί ἄλλοιῶς, ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν νὰ φᾶνε χωρὶς δόντια, θὰ πέθαιναν τῆς πείνας.

Αὐτὸ τὸ κακὸ τὸ σταμάτησε ἕνας πρακτικὸς κτηνίατρος πού εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ κατασκευάσῃ εἰδικὲς μασέλες γιὰ κάθε εἶδος ζῶων καὶ πού τόσο καλὰ τίς ἐφάρμοσε στὸ στόμα τους πού τὰ κακόμοιρα ζῶα δὲν αἰσθάνονται καθόλου τὴν ἑλλειψι

τῶν φυσικῶν τους δοντιῶν. Περισσότερον νὰ σᾶς ποῦμε πῶς μέσα σὲ κάμποσο διάστημα αὐτὸς ὁ φτωχὸς καὶ ἀσημὸς πρακτικὸς κτηνίατρος ἔγινε πασίγνωστος καὶ πλούσιος.

Ὁ «Πάπυρος τῶν Βασιλέων».

Ὁ καθηγητὴς Τζούλιο Φαρίνα, διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου τοῦ Τουρίνου, ὕστερα ἀπὸ μελέτες καὶ κόπους πολλῶν ἐτῶν, κατάρθωσε νὰ ἐπιδιορθώσῃ καὶ νὰ βάλῃ σὲ τὰξι τὸν περίφημο «Πάπυρο τῶν Βασιλέων», πού ἔχει μῆκος 1,70 μέτρα καὶ ὕψος 0,40 τοῦ μέτρου καὶ διατηρεῖται στὸ πλούσιο σ' ἀρχαιότητες μουσεῖο τοῦ Τουρίνου.

Σ' αὐτὸν τὸν πάπυρο ὑπάρχουν ἄπειρα σημειώματα, σχετικὰ μὲ τοὺς φόρους πού ἦσαν ὑποχρεωμένοι οἱ κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου νὰ πληρώνουν στοὺς βασιλεῖς τους, κι' ἀρχίζει ἀπὸ τὴν βασιλεία τοῦ Φα

ράω Ραμσή τοῦ 2ου.

Ὁ σοφὸς καθηγητὴς κατάρθωσε νὰ τακτοποιήσῃ τὰ σημειώματα πού ἀνήκαν σὲ καθένα βασιλέα 19 δυναστεῶν πού περιέχονται σ' αὐτὸν τὸν πάπυρο καὶ πού ἀρχισαν στὰ 3340 καὶ τελείωσαν στὰ 1211 π. Χ. καὶ πού ἔλλαξαν μὲ τὴ σειρά 285 βασιλεῖς.

Πεταλλοῦδες . . . ὑπερωκεάνειοι!

Θεωροῦμε συνήθως τὴν πεταλλοῦδα ὡς τὸ πιὸ τρυφερὸ καὶ τὸ πιὸ ποιητικὸ ἀπὸ τὰ ἱπτάμενα ὄντα. Καὶ ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι. Ἡ ὑπαρξοῦσα αὐτὴς μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν ἀληθινὰ ἀεροπορικὰ θαύματα! Πολλοὶ στὴν Εὐρώπῃ γνωρίζουν ὅτι ἑκατοντάδες μαζὶ πεταλλοῦδες διαπλέουν τὸ στενὸ τῆς Μάγχης καὶ περνοῦν ἀπὸ τὴ Γαλλία στὴν Ἀγγλία. Πολλὲς φορές ὅμως ἡ πεταλλοῦδες διαλέγουν καὶ μακρινώτερα ταξίδια. Ἔτσι διάφοροι ἐντομολόγοι ἔτυχε νὰ συναντή

σουν στὰς Ἀζόρας Νήσους, στὰς Καναρίους Νήσους, στὴν Ἀφρικανικὴ ἀκτὴ ἀκόμα, πεταλλοῦδες τῆς Βραζιλίας, οἱ ὁποῖες εἶχαν φθάσει ἐκεῖ πετώντας ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ὠκεανό!

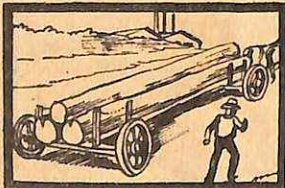
Ἡ μαγικὴ μούμια

Εἶναι γνωστὸ πῶς ὅλες οἱ Αἰγυπτιακὲς μούμιες, μέχρι σήμερα ἔφεραν γρουσουζιά καὶ πολλὰς φορές καὶ τὸ θάνατο στοὺς κατόχους τους καὶ σ' ἐκείνους πού προσπαθοῦσαν νὰ ἀνακαλύψουν τὰ μυστήριά τους. Ἐξαίρεσι ἀποτελεῖ ἡ περίφημη «Μαγικὴ μούμια» τοῦ μουσείου τῆς Ἀλεξανδρείας πού ἀνεκαλύφθη ἀπὸ ἕνα ἀρχαιοπώλῃ τοῦ Καΐρου καὶ ἐστάλῃ σ' ἕνα Ἀγγλο. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Ἀγγλὸς θησαυρίσε κι' ὅλοι ὅσοι πῆραν αὐτὴ τὴ μούμια στὴν κατοχὴ τους ὕστερα ἀπ' αὐτὸν, ὅλοι ἔγιναν πλούσιοι καὶ ἔζησαν εὐτυχισμένοι.

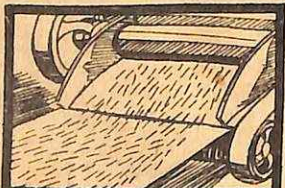
ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

1.— Τὸ δένδρον πού χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν κοινῶν σπέρτων εἶναι ἡ λεύκα καὶ γιὰ τὰ σπέρτα πολυτελείας — ἀπ' αὐτὰ δὲν ἔχουμε ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα — εἶναι τὸ κερκόδενδρο.

2.— Τὰ δένδρα πριονίζονται σὲ μικρὰ ἀποκόμματα ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ μηχανὴ πού τὰ κόβει αὐτομάτως σ' ἐπιμήκη σχήματα.

3.— Τὰ κομμάτια αὐτὰ τοῦ ξύλου, πού ἔχουν τρία περίπου μέτρα μῆκος, περνοῦν κάτω ἀπὸ ἕνα «κοπήριο» πού τὰ κόβει σὲ μικρὰ ξυλαράκια στὶς διαστάσεις τῶν μελλοντικῶν σπέρτων.

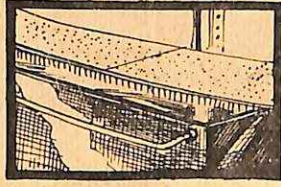

4.— Τὰ ξυλαράκια αὐτὰ, ἀφοῦ ξηρανθοῦν καὶ γυαλισθοῦν, ἐμπηγνύονται μέσα σὲ μεγάλες μεταλλικὲς πλάκες, διάτρητες ἀπὸ ἀπειράριθμες τρύπες.

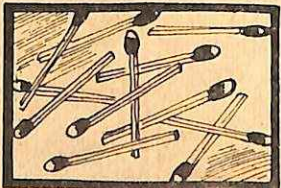
5. Οἱ πλάκες αὐτές, τοποθετημένες ἡ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη, σχηματίζουν ἕνα μακρὺ παραπέτασμα γεμισμένο μὲ χιλιάδες χιλιάδων μικρὰ ξυλαράκια.

6.— Τὸ παραπέτασμα περνᾷ πάνω ἀπὸ ἕνα πρῶτον κάδον, ὅπου τὰ σπέρτα βυθίζονται, σὲ μῆκος ἐνὸς ἑκατοστομέτρου, μέσα σὲ μιὰ διάλυσι θείου ἢ παραφίνης.

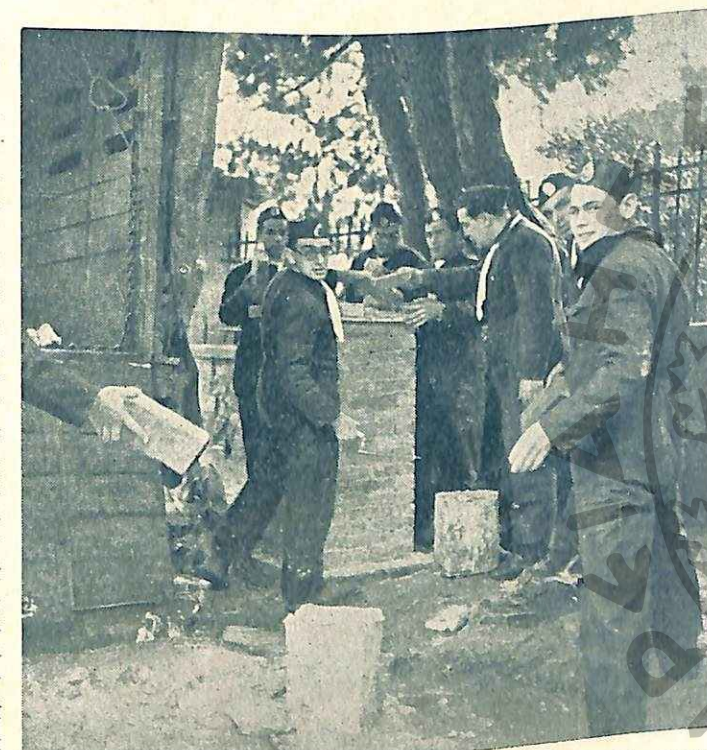
7.— Μετὰ τὰ ξυλαράκια βυθίζονται μέσα σὲ μιὰ πάστα, μὲ βάσιν τὸ φῶσφορον καὶ τὴν χλωριούχον ποτάσσαν, πού σχηματίζει τὸ εὐφλεκτό «κεφάλι» τῶν σπέρτων.

8.— Τὰ σπέρτα πιά, ἀποξηραμένα, τραβιῶνται ἀπὸ τὸ παραπέτασμα καὶ τοποθετοῦνται αὐτομάτως μέσα στὰ εἰδικὰ κουτιά. Μιὰ μόνῃ μηχανῇ μπορεῖ νὰ παρασκευάσῃ πολλὰ ἑκατομύρια σπέρτων τὴν ὥρα.

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μὲ τὴν νεοφώτιστον πριγκίπισσαν Σοφίαν, ὀλίγον μετὰ τὴν βάπτισίν της.

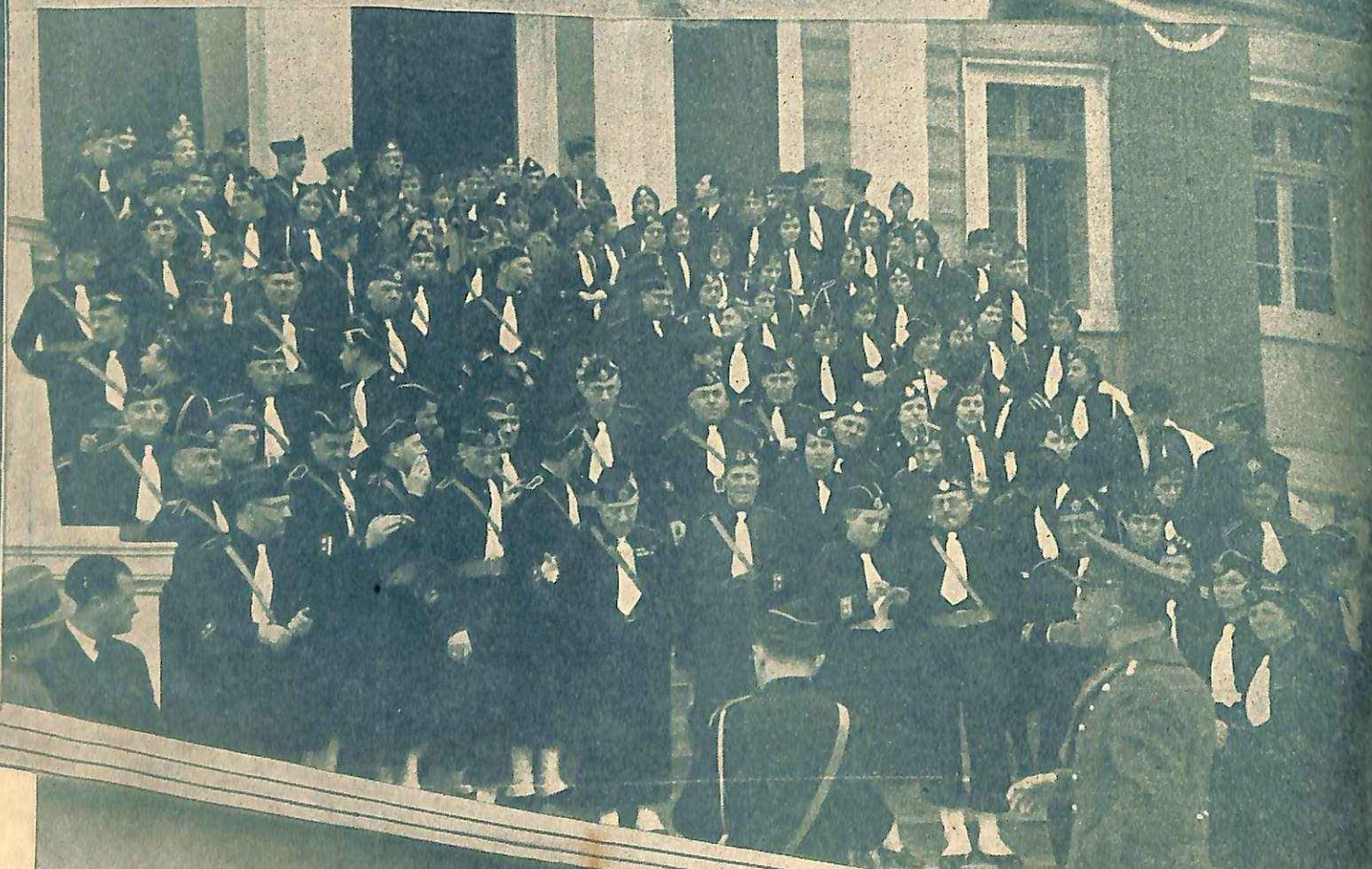

Σπουδασταὶ τοῦ Πολυτεχνείου μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. κατασκευάζοντες εἰκονοστάσιον πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς Κηφισίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του.

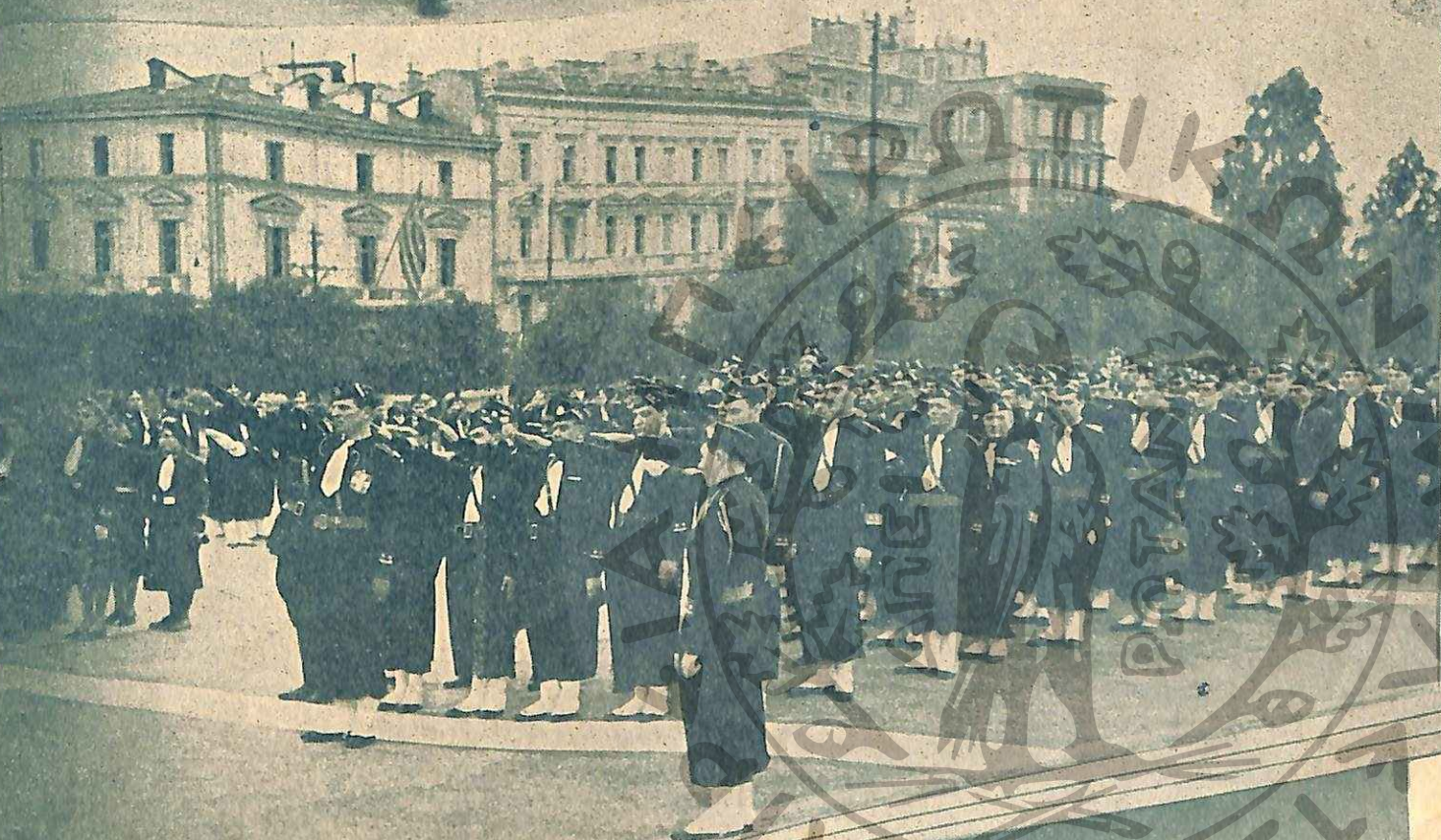

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος κατερχόμενος ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ ὅπου εἶχε μεταβῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του διὰ νὰ υποβάλῃ τὰς εὐχὰς του.

ΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΟΥ Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Αφιερώνεται στο μεγάλο έμπνευστή της Ελληνικής
Νεότητος και δημιουργό του Νέου Κράτους
ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΕΤΑΞΕΑΝ

Επιμελίδες,

Θεῶν καὶ Ἑρῶν ἔχεις αἷμα
κ' εἶσαι ἢ Ψυχὴ κ' εἶσαι τὸ Πνεῦμα
κόσμου ἀθανάτου μακρυνοῦ,
καὶ σὲ γεννήσαν οἱ αἰῶνες
νέους νὰ χρίσης Παρθενῶνες
μὲ τὴν Ἀνδρεία καὶ τὸ Νοῦ . . .

* * *
 "Όλοι εμπρός! Σᾶς κραάζει ὁ Ρήγας
 κ' ὁ Κυβερνήτης μας ὁ Γίγας
 πὸν νέα ζωὴ παντοῦ φουσᾷ!
 Ἐμπρός, μὲ θάρρος κ' ἐνωμένοι:
 ἡ Ἱστορία περιμένει
 νὰ γράψῃ ὀνόματα χρυσά...
 ΗΡΑΚΛΗΣ Θ.

χρυσά . . .
ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ANTPEA

A sepia-toned illustration of a man and a young boy. The man, on the right, is wearing a hat, a vest, and trousers, and is holding a large bone. The boy, on the left, is wearing a short-sleeved shirt and trousers, and is also holding the bone. They are standing on a plain surface. The text 'ANTPEA' is visible at the top left of the page.

Κ. Φαλτάϊτς

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τί έντύπωσι πού της έκαμε στήν τρα-
πεζαρία τὸ τραπέζι πού είχαν στρώ-
σει ὁ Φρίτς κι' ὁ ἀδελφός του. Δίπλα
στὰ πιατικά, πού ήταν ἀπὸ πορσελά-
νη, κοντὰ στὰ εὐρωπαϊκὰ ἐκεῖνα
σκεύη, πού είχαν βγάλει ἀπὸ τὸ
Λάνδλορδ, ἐβλεπες φλυτζάνια ἀ-
πὸ μπαμπού, πιατάκια ἀπὸ ἰνδικὰ
καρύδια καὶ πούτηρια ἀπὸ αὐγὰ
στρουθοκαμήλου!

Ἐφαγαν καὶ ἤπιαν καλὰ. Ψάρι
φρέσκο βραστό, κοτόπουλο ψητό,
ζαμπὸν ἀπὸ ἰνδοχοῖρο, διαφόρων εἰ-
δῶν φρούτα, ὕδρομέλι κι' ἐκλεκτὸ
κρασί τῶν Καναρίων ἀπὸ τὴν ἀποθή-
κη τοῦ πλοίου. Στὴν Τζέννου ἔδωσαν
τὴν τιμητικὴ θέσι στὴ μέση τοῦ κ. καὶ
τῆς κ. Ζερμάττ. Καὶ νέα δάκρυα ἔτρε-
ξαν ἀπὸ τὰ μάτια της, ἀπὸ συγκίνησι
καὶ χαρὰ, ὅταν σὲ μιὰ πινακίδα, στο-
λισμένη ὀλόγυρα ἀπὸ λουλούδια καὶ
κρεμασμένη ἐπάνω ἀπὸ τὸ τραπέζι,
διάβασε τὰ λόγια αὐτά:

«Ζήτω ἡ Τζέννου Μόντροζ!... Καλῶς
ἦλθε στὴ Νέα Ἑλβετία καὶ στὸ σπίτι
τοῦ Ἑλβετοῦ Ροθινσών!».

Τότε διηγήθηκε τὴν ἱστορία της:

Ἡ Τζέννου Μόντροζ ἦταν μοναχο-
κόρη τοῦ ταγματάρχου Οὐίλλιαμ Μόν-
τροζ, ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ τῶν
Ἰνδιῶν, ὅπου, μικρὴ ἀκόμη, κοριτσά-
κι, εἶχε ἀκολουθήσει τὸν πατέρα της
ἀπὸ πόλι σὲ πόλι κι' ἀπὸ φρουρὰ σὲ
φρουρὰ. Ἐπειδὴ εἶχε χάσει τὴν μητέ-
ρα της ὅταν ἦταν ἑπτὰ χρονῶν, ὁ πα-
τέρας της τὴν μεγάλωσε μὲ μεγάλη
στοργὴ καὶ σὲ τρόπο πού νὰ υπορῇ
ν' ἀντέχη στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀν-
θὰ εἶχε ποτὲ τὴν ἀτυχία νὰ στερηθῇ
καὶ τὸν μόνο προστάτη πού της ἔμει-
νε. Ἐμαθε ὅσα πρέπει νὰ ξέρῃ ἕνα
κορίτσι κι' ἡ ἀνατροφή της συμπλη-
ρώθηκε μὲ ὅλες τὶς σωματικὲς ἀσκή-
σεις — κυνῇγι πρὸ πάντων καὶ ἵππα-
σία, — πού σ' αὐτὲς ἔδειχνε μιὰ κλίσι
σπάνια γιὰ γυναῖκα.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1812, ὁ ταγμα-
τάρχης Μόντροζ προβιβάσθηκε σὲ
συνταγματάρχην καὶ διατάχθηκε νὰ
γυρίσῃ στὴν Εὐρώπην, μ' ἕνα πολέμι-
κὸ πλοῖο ἐπιφορτισμένο νὰ μεταφέρῃ
στὴν πατρίδα τους τοὺς ἀπόστρατους
τοῦ Ἰνδο-ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Τὸν ἔκα-
λοῦσαν νὰ διοικήσῃ ἕνα σύνταγμα σὲ
μακρινὴ ἐκστρατεία καὶ τὸ πιθανώτε-
ρο ἦταν πῶς δὲν θὰ γύριζε παρὰ γιὰ
νὰ πάρῃ τὴν ἀποστρατεία του. Ἐτσι
ἔγινε ἀνάγκη νὰ πάῃ κι' ἡ Τζέννου,
πού ἦταν τότε δεκαεπτὰ χρονῶν, σὲ
μιὰ θεία της, ἀδελφὴ τοῦ συνταγμα-
τάρχου, πού κατοικοῦσε στὸ Λονδίνο.
Ἐκεῖ θὰ περίμενε τὴν ἐπιστροφή τοῦ
πατέρα της, πού θ' ἀναπαύονταν ἐπὶ
τέλους ἀπὸ τοὺς κόπους μιᾶς ζωῆς,
ἀφιερωμένης ὅλης στὴ στρατιωτικὴ ὑ-
πηρεσία.

Ἐπειδὴ ἡ Τζέννου δὲν μπορούσε νὰ
ταξιδεύσῃ μ' ἕνα πλοῖο πού μετέφερε

στρατεύματα, ὁ πατέρας της τὴν ἐμ-
πιστεύθηκε σ' ἕνα φίλο του, τὸν πλοί-
αρχο Γκράνφηλδ, κυβερνήτη τῆς
«Δορκάδος». Τὸ πλοῖο αὐτὸ ἀναχώ-
ρησε λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ ἐκεῖνο
πού θάπαιρνε τὸν συνταγματάρχην
Μόντροζ. Ἡ Τζέννου εἶχεν ἐπιβιβάσθῃ
μὲ μιὰ καμαριέρα.

Ἀσχημὸ ταξίδι ἐξ ἀρχῆς: ἅμα
βγήκε ἡ «Δορκὰς» ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς
Βεγγάλης, βρῆκε τρικυμίες μεγάλες
ἔπειτα τὴν κυνήγησε μιὰ γαλλικὴ
φρεγάτα καὶ τὴν ἀνάγκασε νὰ κατα-
φύγῃ στὸν λιμένα τῆς Μπαταβίας.

Ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἀπομακρύνθηκε ἀ-
πὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἡ «Δορκὰς» ἀ-
πλώσε πάλι τὰ πανιά της κι' ἐξεκίνη-
σε γιὰ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Καλῆς Ἑλπί-
δας. Οἱ καταιγίδες τῆς ἐποχῆς δυ-
σκόλευαν πολὺ τὸ ταξίδι της. Οἱ ἐ-
νάντιοι ἀνεμοὶ διατηρήθηκαν μὲ μιὰ
ἐκτακτὴ ἐπιμονή. Ἡ «Δορκὰς» εἶχε
βγῇ ἀπὸ τὸ δρόμο της κι' ὀλόκληρη
βδομάδα ὁ πλοίαρχος Γκράνφηλδ δὲν
ἤξερε πού βρισκεται. Καὶ μιὰ σκοτει-
νὴ νύκτα, τὸ πλοῖο ἔπεσε ἀπάνω σὲ
μιὰ ξέρα καὶ συντρίφθηκε.

Σὲ ποῖο μέρος τοῦ Ἰνδικοῦ Ὁκεα-
νοῦ συνέβηκε αὐτὸ τὸ δυστύχημα;
Κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ προσδιορίσῃ.
Μιὰ ἀγνώστη ἀκτὴ φαίνονταν σὲ κά-
ποια ἀπόστασι. Τὸ πλήρωμα τῆς
«Δορκάδος» ρίχθηκε ἀμέσως στὴν
πρῶτη βάρκα καὶ δοκίμασε νὰ φθά-
σῃ ἐκεῖ. Ἡ Τζέννου Μόντροζ, ἡ καμα-
ριέρα της καὶ μερικοὶ ἐπιβάτες κατέ-
θηκαν στὴ δεύτερη βάρκα. Τὸ συν-
τριμμένο πλοῖο ἦταν ἔτοιμο νὰ βου-

λιάξῃ κι' ἔπρεπε νὰ τὸ ἐγκαταλεί-
ψουν τὸ γρηγορώτερο.

Ἐπὶ τὴν ὥρην, ἡ δεύτερη
βάρκα ἀναποδυρίστηκε ἀπὸ ἕνα πε-
λώριο κύμα, ἐνῶ ἡ πρώτη χανόταν
μέσα στὰ σκοτάδια.

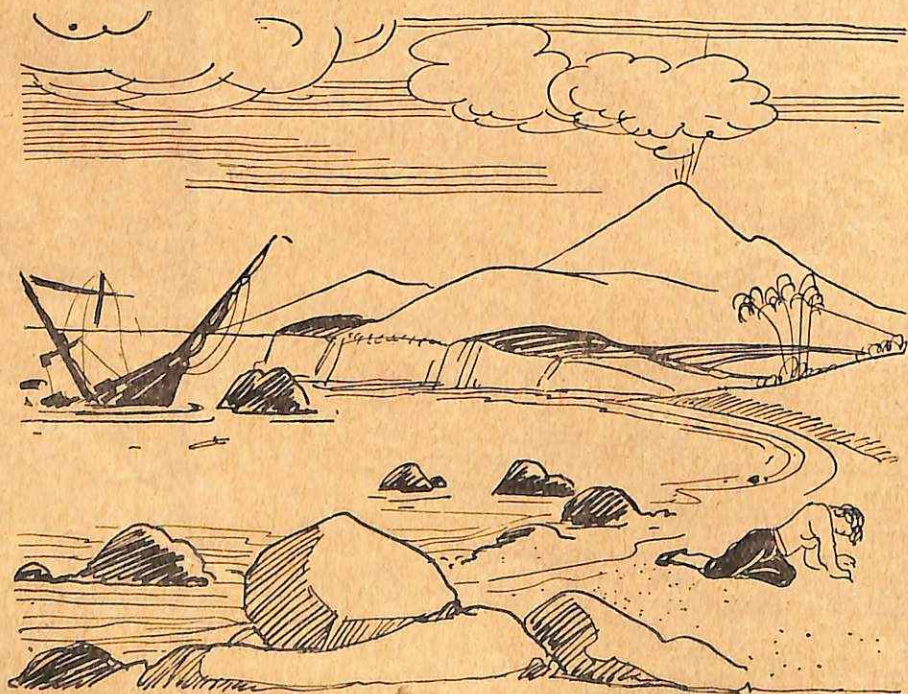
Ὅταν ἡ Τζέννου Μόντροζ συνῆλθε,
βρέθηκε σὲ μιὰ ἀκρογιαλιά, ὅπου τὴν
εἶχε βγάλει ἡ θάλασσα. Καὶ πιθανώ-
τατα, ἦταν ἡ μόνη πού ζοῦσε ἀπὸ τὸ
ναυάγιο τῆς «Δορκάδος».

Πόσος καιρὸς εἶχε περάσει ἀφ' οὗτο
ἐβούλιαξε ἡ δεύτερη βάρκα;... Ἡ
Τζέννου δὲν θάξερε νὰ πῇ. Θαύμα πῶς
διατηροῦσε ἀκόμα ἀρκετὴ δύναμι γιὰ
νὰ συρθῇ σὲ μιὰ σπηλιά καὶ νὰ μῇ
μέσῃ. Ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔφαγε μερικά αὐ-
γά, ὁ ὕπνος τῆς χάρισε λίγη ἀνά-
παυσι.

Τέλος σηκώθηκε. Στέγνωσε στὸν
ἥλιο τ' ἀνδρικά ρούχα πού εἶχε φο-
ρέσει τὴ στιγμὴ τοῦ ναυαγίου, γιὰ νὰ
χρησιμεύουν σὲ κινήσεις, καὶ
βρῆκε σὲ μιὰ τσέπη ἕνα μεταλλινὸ
τσακμάκι, πού μπόρεσε μ' αὐτὸ ν' ἀ-
νάψῃ φωτιά.

Ἦταν σ' ἕνα νησάκι. Τριγύρισε τὶς
ἀκρογιαλιές του, μὰ δὲν βρῆκε οὐτ'
ἕνα ἀπὸ τοὺς συντρόφους της. Μόνο
μερικά συντρίμματα τοῦ πλοίου, ξύ-
λα πού ἐχρησιμοποίησε γιὰ νὰ διατη-
ρήσῃ τὴν φωτιά της.

Μ' ὅλ' αὐτὰ, τόση ἦταν ἡ σωματι-
κὴ κι' ἡ ψυχικὴ ἀντοχὴ αὐτῆς τῆς κό-
ρης, τόση ἡ δύναμι τῆς ἀνδρικής σχε-
δὸν ἀνατροφῆς της, ὥστε ἡ ἀπελπισία
δὲν μπόρεσε νὰ βρῇ θέσι στὴν ψυχὴ
της. Τὴ σπηλιά ἐκεῖνη τὴν ἔκαμε κα-

Ἀπὸ τὸ ἡφαίστειο ὠνόμασε τὸ νησάκι τῆς «Ἀναμμένο Βράχο».

τοικία. Μερικά καρφιά, πού τὰ ἔβγα-
λε ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῆς «Δορκά-
δος», ἦταν τὰ μόνα τῆς ἐργαλεῖα. Ἐ-
πιτήδεια στὰ χέρια καὶ μὲ μυαλὸ ἐ-
φευρετικὸ, κατάρθωσε νὰ κατασκευ-
άσῃ διάφορα πράγματα τῆς πρώτης
ἀνάγκης. Ἀκόμα κι' ἕνα τόξο, καθὼς
καὶ βέλη γιὰ νὰ κυνηγᾷ πουλιὰ καὶ
τετράποδα; ἄρκετὰ ἄφθονα στὸ νη-
σάκι ἐκεῖνο, καὶ νάχη τὴν καθημερινή
της τροφή. Κατάρθωσε μάλιστα νὰ
ἐξημερώσῃ μερικά ἀπ' αὐτὰ τὰ ζῷα.
Ἐνα τσακάλι, παραδείγματος χάριν,
κι' ἕνα φαλακροκόρακα, πού δὲν τὴν
ἄφιναν ποτέ.

Στὴ μέση τοῦ μικροῦ νησιοῦ, ὅπου
ἡ θάλασσα εἶχε ρίξει τὴ νέα Ἀγγλί-
δα, ὕψωνόταν ἕνα ἡφαίστειο, πού ὁ
κρατῆρας του ἔβγαζε φλόγες καὶ κα-
πνούς.

Ἡ Τζέννου ἀνέβηκε σχεδὸν ἕως τὴν
κορυφή, — σ' ἕνα ὕψος διακοσίων μέ-
τρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασ-
σας, — ἀλλὰ δὲν εἶδε καμμιά ξηρὰ
στὸν ὀρίζοντα.

Ὁ Ἀναμμένο Βράχος — ἔτσι ὠνό-
μασε τὸ νησάκι της, ἐξ αἰτίας τοῦ ἡ-
φαίστειο, πού τὸ ἔκανε πραγματικὰ
νὰ μοιάζῃ μ' ἕνα ἀναμμένο βράχο,
στὴ μέση τοῦ Ὁκεανοῦ, — εἶχε περι-
φέρεια δύο περίπου λευγῶν καὶ δὲν
παρουσίαζε παρὰ μιὰ στενὴ κοιλάδα
στὸ ἀνατολικὸ μέρος, ὅπου ἔτρεχεν
ἕνα ποταμάκι. Δένδρα διαφόρων εἰ-
δῶν, προφυλαγμένα ἀπὸ τοὺς κακοὺς
ἀνέμους, ἐσημιάτιζαν μὲ τοὺς κλά-
νους καὶ τὰ φυλλώματα θόλους πυ-
κνοὺς. Κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σπηλιά, ἡ
Τζέννου ἔκαμε κατοικία σὲ μιὰ μεγά-
λῃ ριζοφόρα, ὅμοια μὲ τὸ Φαλ-
κενχόρστ τῆς οἰκογενείας Ζερμάττ.

Τὸ κυνῇγι σὲ περίχωρα τῆς κοι-
λάδας, τὸ ψάρεμα στὸ ποτάμι κι' ἀ-
νάμεσα στοὺς βράχους τῆς ἀκρογια-
λιάς, μὲ ἀγκίστρια καμωμένα ἀπὸ
καρφιά, οἱ φαγώσιμοι καρποὶ καὶ
σπόροι μερικῶν χαμοδένδρων, καθὼς
καὶ πολλὰ κουτιά μὲ κονσέρβες ἡ βα-
ρελάκια μὲ κρασί, πού εἶχαν ξεβρα-
σθῇ στὴν ἀμμουδιά δυο-τρὶς ἡμέρες
μετὰ τὸ ναυάγιο — ὅλ' αὐτὰ ἔτρεφαν
τώρα τὴν νέα Ἀγγλίδα, πού στὴν ἀ-
χὴ δὲν ἔτρωγε παρὰ ρίζες καὶ ἀχι-
θάδες.

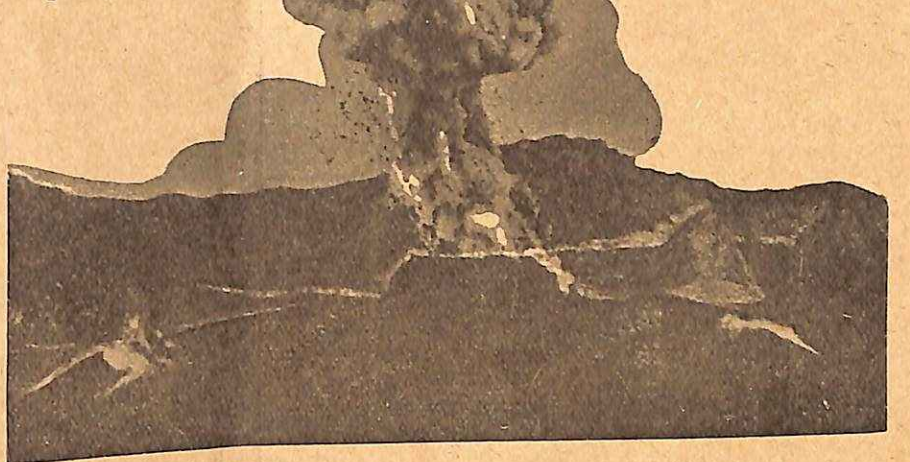
Πόσον καιρὸ ἔζησε ἔτσι στὸν Ἀ-
ναμμένο Βράχο, ἕως τὴν ἡμέρα πού
πῆγε ὁ Φρίτς καὶ τὴν ἐλευθέρωσε;

Στὴν ἀρχή, δὲν τῆς ἦλθε ἰδέα νὰ
μετρᾷ, νὰ λογαριάζῃ τὸν καιρὸ πού
περνοῦσε, οὔτε τὶς πρῶτες ἡμέρες,
οὔτε τὶς πρῶτες ἑβδομάδες. Ὑστερα
ὅμως, ἀφοῦ ἐξανθυμήθηκε κάποια πε-
ριστατικά καὶ ἐσύγκρινε κάποιες ἡμε-
ρομηνίες, μπόρεσε νὰ κάμῃ ἕνα λο-
γαριασμὸ κατὰ προσέγγισιν
καὶ νὰ βρῇ ἀπάνω-κάτω πόσοι μῆνες
εἶχαν περάσει ἀπὸ τὸ ναυάγιο τῆς
«Δορκάδος». Κατὰ τὸν λογαριασμὸ
αὐτό, δυόμισι περίπου χρόνια εἶχε
μείνει στὸν Ἀναμμένο Βράχο. Καὶ δὲν
ἔκανε λάθος.

Στὸ διάστημα τῶν τριάντα αὐτῶν
μηνῶν, ἡ Τζέννου δὲν ἄφησε νὰ περά-
σῃ οὔτε μιὰ μέρα, καλοκαιρινὴ ἢ χει-
μωνιάτικη, μὲ βροχὴ ἢ μὲ ζέστη. Χω-
ρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλὰ
ποτέ δὲν εἶδε οὐτ' ἕνα πανί. Πλοῖα δὲν
περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, κι' ἔ-
σως δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ περάσῃ κα-
νένα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

Τὰ ἡφαίστεια ἀπασχόλησαν ἀπὸ τῶν
ἀρχαιοτάτων χρόνων τοὺς σοφοὺς
διαφόρων λαῶν, παρὰ ταῦτα ὁ-
τῶν διαφόρων σημερινὸν ἀκόμα δὲν
μῶς καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμα δὲν
κατάρθωθῃ νὰ λυθῇ τὸ μυστήριό
κατ' ὅσον νὰ πιστοποιηθῇ
τους, παρὰ μόνον νὰ πιστοποιηθῇ
πῶς εἶναι σχεδὸν κανονικὰ διαμοιρα-
σμένα στὶς διαφόρες ἡπείρους καὶ
σμένα στὶς διαφόρες τὰ περισσό-
βρίσκονται, τοῦλάχιστον ὑπάρχουν 19 ἡ-
φαιστεια καὶ ἄλλα 10 ἐσθε-
σμένα.

Ἠφαίστεια τῆς Ἀσίας.

Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ περισσότερο ἡφαι-
στειογενὴς ἡπείρος τῆς γῆς. Τὰ τρία
τέταρτα τῶν ἡφαιστειῶν τῆς βρίσκον-
ται στὴν Ἀσίαν καὶ στὰς Φιλιππί-
δας νήσους. Μιὰ ἀτελείωτη σειρά ἀ-
πὸ κρατῆρες περιζώνουν τὴν Ἀσίαν ἀ-
πὸ τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸν μέχρι τῆς
ποταμίας τῆς Καυκασίας, τὴν Ἰα-
χερσονήσου τῆς Καυκασίας, τὴν Ἰα-
πωνία, τὰς Φιλιππίνων νήσους, τὴν
Μολούκας νήσους καὶ τὴν Ἰνδοκί-
νησον.

Τὰ ἐννεργὰ ἡφαίστεια τῆς Καυκασί-
ας εἶναι δέκα, ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἄλλαν
πολλὰς θειοῦχες πηγές. Μεταξὺ τῆς
Καυκασίας καὶ τῆς Ἀσίας ὑπάρ-
χουν καμμὶ δεκαπενταρὶα νησάκια
πού τὸ καθένα ἔχει 3—4 κρατῆρες ἡ-
φαιστειῶν.

Ἡ Ἰαπωνία εἶναι ἡ μοναδικὴ ἴσως
χώρα τοῦ κόσμου πού ἔχει τόσο πολ-
λὰ ἡφαίστεια καὶ στὴν ὁποία γίνον-
ται οἱ περισσότεροι καὶ μεγαλύτεροι
σεισμοί.

Ἡ νήσος Φορμόζα ἔχει τρία ἐννεργὰ
ἡφαίστεια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα, τὸ
φίναν-Μισάν, σχεδὸν πάντοτε εἶναι
φθιναν ἀπὸ φωτεινὴ λάβα.

Οἱ Φιλιππίνες ἔχουν 15 ἐννεργὰ ἡ-
φαιστεια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλύτε-
ρον εἶναι τὸ ἡφαίστειο Μαγιού πού
πάντοτε βγάζει πυκνὸν ἀσπρὸν κα-
πνὸν καὶ ὑποχθόνιους κρότους πού
σκορπίζουν τὸν φόβο στὰ γύρω κα-
τοικημένα μέρη. Περίφημο ἐπίσης εἶ-
ναι καὶ τὸ ἡφαίστειο Ταάλ πού δια-
κῶς μέρα καὶ νύχτα ἐκπυροσκροτεῖ.

Οἱ βόρειες Μολούκες ἔχουν 20 ἐ-
ννεργὰ ἡφαίστεια καὶ οἱ νότιες Μο-
λούκες 3. Τὰ μικρὰ νησάκια τῆς Σὺν-
δωνίας.

δης (Τιμόρ, Φλόρα, Σουμπάθα, Λο-
μὰ καὶ Μπάλλι) ἔχουν 13 ἐννεργὰ ἡ-
φαιστεια ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλ-
τερο εἶναι τὸ Γκουόν-Ἀπι, τοῦ ὁ-
ποίου ὁ κρατῆρ βρίσκεται σὲ ὕψος
1.342 μέτρων.

Ἡ Ἰάβα, μποροῦμε νὰ ποῦμε, εἶ-
ναι ἡ ἑδρα τῶν ἡφαιστειῶν. Σ' αὐτὸ
τὸ νησί πού ἔχει ἑκτασί 127.186 τε-
τραγωνικὰ χιλιόμετρα ὑπάρχουν 19 ἐ-
ννεργὰ ἡφαίστεια καὶ ἄλλα 10 ἐσθε-
σμένα.

Ἡ Σουμάτρα, πού εἶναι πολὺ με-
γαλειότερη ἀπὸ τὴν Ἰάβα, ἔχει 9 ἐ-
ννεργὰ ἡφαίστεια καὶ 68 κρατῆρες ἡ-
φαιστειῶν πού ποτὲ δὲν ἔκαναν ἐκρή-
ξεις. Τὸ μεγαλιότερο ἐννεργὸ ἡφαι-
στεῖο αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ εἶναι τὸ Με-
ράπι, πού ὁ κρατῆρ του βρίσκεται σὲ
ὕψος 2.848 μέτρων ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐ-
πιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Στὸν ἀνατολικὸ κόλπο τῆς Βεγκά-
λης ὑπάρχουν 2 ἐννεργὰ ἡφαίστεια πού
διαρκῶς βγάζουν λάμψεις καὶ ἕνα ὑ-
ποθαλάσσιο ἡφαίστειο.

Στὴν Ἀραβία ὑπάρχει τὸ ἡφαι-
στεῖο τῆς Μεδίνας, στὸν Καύκασο τὸ
Ἑλμπρούζ, τὸ μικρὸ Ἀραράτ καὶ τὸ
μεγάλον Ἀραράτ, ὅπου 5.171 μέτρων
καὶ τὸ Καραμπετόβ.

Στὴν Ἀφρική καὶ τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό.

Σπάνια καὶ σποραδικὰ εἶναι τὰ ἡ-
φαιστεια στὴν Ἀφρική. Ἰσως νὰ ὁ-
πάχουν πολλὰ καὶ μεγάλα, μὰ δὲν
φαίνονται νὰ εἶναι ἐννεργὰ ἢ καὶ εἶναι
τελείως ἀγνώστα ὡς σήμερον. Στὴ νο-
τιοανατολικὴ Ἀφρική ὑπάρχουν 12 ἐ-
ννεργὰ ἡφαίστεια ἐκ τῶν ὁποίων γνω-
στότατα εἶναι τὸ Ντεμπέλ-Ντουμπέχ
καὶ τὸ Καμερούν, πού ἔχει ὕψος 4.000
μέτρων.

Στὴ νήσο Κομόρα ὑπάρχουν δύο ἐ-
ννεργὰ ἡφαίστεια ἐκ τῶν ὁποίων γνω-
στότερο εἶναι τὸ Νεγκάζα.

Στὴ νήσο Μασκαρένας ὑπάρχουν
μόνον πολλοὶ ἡφαιστειογενεῖς βράχοι.
Στὴ νήσο τῆς Ἑνώσεως ὑπάρχει ἕνα
μόνο βασανιστικὸ ἡφαίστειο, τὸ Πιστό-
νε ντελλὰ Φορμάσε, πού ἔχει ὕψος 2.
515 μέτρων. Στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸ ὁ

πάρχουν πολλά νησιά με έσβεσμένα ήφαιστεια.

Στον Ειρηνικό ωκεανό.

Στον βόρειο Ειρηνικό ωκεανό υπάρχουν πολλά νησιά με ήφαιστεια, όπως οι Μαριάνες που έχουν 4 ήφαιστεια, οι Χαβάι με 3, εκ των οποίων γνωστότερο είναι το Μάουνα-Λόα που έχει ύψος 4.194 μέτρων και στο παρελθόν έκανε πολλές εκρήξεις.

Στον νότιο Ειρηνικό ωκεανό σειρά από ήφαιστεια βρίσκονται στα νησιά του Σολομώντος, στην Σάντα-Κρούζ, στις Νέες Έβριδες, στη Σαμόα, στην Τόνγκα. Το μεγαλύτερο και σπουδαιότερο είναι το ήφαιστιο της νήσου Μιναφρόου, του οποίου ο κρατήρ έχει διάμετρο 5 χιλιομέτρων.

Τα νησιά των Καλαπάγος έχουν 2 ενεργά ήφαιστεια.

Στην Αμερική.

Τα περισσότερα ήφαιστεια βρίσκονται στην Παταγωνία και τη Χιλή, κυρίως τριανταριά, εκ των οποίων 3 ενεργά. Μεταξύ Κολομβίας και Μεξικού υπάρχουν πολλά ήφαιστεια έσβεσμένα, μα στο Μεξικό υπάρχουν 10 ενεργά ήφαιστεια, στη Γουατεμάλα 6, στο Σαλβαδόρ 7, στη Νικαράγουα 10, στην Κωσταρική 5, στο Έκουαδόρ 15, εκ των οποίων το μεγαλύτερο είναι το Κοτοπάτσι που έχει ύψος 5.960 μέτρων, και τέλος στη Βολιβία και το Περού υπάρχουν 5 ενεργά ήφαιστεια.

Στον Ατλαντικό ωκεανό.

Πολλά ενεργά ήφαιστεια υπάρχουν γύρω από τον Ατλαντικό ωκεανό. Έτσι τα νησιά των Μικρών Αντιλλών έχουν 6, ή Ισλανδία, που έχει έκταση 164.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, έχει πολλά ήφαιστεια, εκ των οποίων μεγαλύτερο και φοβερότερο είναι η Έκλα, επίσης οι Αζόρες είναι γεμάτες με ήφαιστεια, οι Κανάριοι νήσοι έχουν μια όροσειρά μήκους 450 χιλιομέτρων γεμάτη με κρατήρες ήφαιστίων.

Στην Ευρώπη.

Τα περισσότερα ήφαιστεια της Ευρώπης είναι έσβεσμένα. Τέτοια ήφαιστεια είναι της Καταλωνίας, της κεντρικής Γαλλίας, της Βοημίας, της Ουγγαρίας, της Σαρδηνίας καθώς και οι άτελειωτοι κρατήρες της όροσειρας των Άπεννινών, που εκτείνονται σε μήκος 300 περίπου χιλιομέτρων.

Από τα γνωστότερα και σπουδαιότερα ήφαιστεια είναι ο Βεζούβιος στην Ιταλία. Άλλα ενεργά ήφαιστεια στην Ιταλία είναι το Στρώμπολι και το Βουλκάνο και η Αϊτνα στη Σικελία.

Στο Αιγαίο πέλαγος υπάρχουν πολλοί κρατήρες ήφαιστίων. Εξ αυτών γνωστότεροι είναι των νήσων Μήλου, Κιμώλου, καθώς και τα ενεργά ήφαιστεια της Σαντορίνης, της Νισύρου και των Μεθάνων.

Περίεργη δωρεές στο Έθνικό Πανεπιστήμιο

Απ' όλες τις δωρεές που έγιναν κατά καιρούς στο Έθνικό μας Πανεπιστήμιο από διάφορους Έλληνες, νομίζουμε πως οι πιο συγκινητικές είναι αυτές που θ' αναφέραμε παρακάτω, γιατί τις έκαναν άνθρωποι πτωχοί όχι από τα περιουσιακά, αλλά από το υστέρημά τους.

Ο Δημήτριος Φάφαλης, υπηρέτης, προσέφερε στα 1845 δολοκλήρο το μισθό του εκ δραχ. 28.05 λεπτών.

Στα 1849, δύο φτωχοί άνθρωποι, ο Δημήτριος Φωτόπουλος και ο Σωτήριος Τσιανταβίος, έφθασαν πεθαίνοντας στο Πανεπιστήμιο, ο πρώτος 100 και ο δεύτερος 50 δραχμές.

Ένας φτωχός δάσκαλος, ο Πύρρος, που πέθανε στα 1853, έφθασε στο Πανεπιστήμιο μια πελώρια υδρόγειο σφαίρα, την όποιαν κατεσκεύασεν ο ίδιος. Και έπειδή το σπιτάκι όπου κατοικούσεν ο Πύρρος δεν είχε αρκετά μεγάλη πόρτα, για να μπορέσουν να βγάλουν απ' αυτήν την πελώρια σφαίρα, αναγκάσθηκαν να ρίξουν ένα μέρος του τοίχου για να τα καταφέρουν, όπως αναφέρει σε μια λογοδοσία του ο τότε Πρύτανης του Πανεπιστημίου μακαρίτης Π. Αργυρόπουλος.

Ο Ιωάννης Κατριμέζης, από την Τρίπολη, έκληροδότησε στο Πανεπιστήμιο το μοναδικό σπίτι που είχε, μαζί με όλα τα έπιπλα και τα αντικείμενα τέχνης που υπήρχαν μέσα σ' αυτό.

Στα 1856, ο τότε εφημέριος της εκκλησίας των Αγίων Θεοδώρων έφθασε, πεθαίνοντας, στο Πανεπιστήμιο 200 δραχμές.

Τον ίδιο χρόνο ο Δημ. Γ. Όκας, άκονιστής ξυραφιών, καταγόμενος από το Μέσσοβο της Ήπειρου, που πέθανε στας Αθήνας, παρήγγειλε στους συγγενείς του να δώσουν από τα λίγα λεφτά που τους έφθασε 20 δραχμές στο Πανεπιστήμιο.

Κι' ένας άλλος Ήπειρώτης, ο Γεώργιος Ψύφας, διέθεσεν υπέρ του Πανεπιστημίου στα 1866 το σπίτι του, από το ένοικιον του οποίου εισέπραττε 70 δρ. κατά μήνα.

Τον ίδιο χρόνο ο ιερέυς Σταμουλίδης έφθασε διά διαθήκης στο Πανεπιστήμιο δραχ. 50.

Τω 1868 ο Θεόδωρος Πέτρου, που είχε γεννηθή στους Παζούς και πέθανε στη Μολδοβλαχία, έφθασεν από τα λίγα του χρήματα 5 χρυσά φλωριά για το Πανεπιστήμιο.

Στα 1871 ο εκ Κεφαλληνίας ταχυδρομικός υπάλληλος Σ. Δ. Ζερβός προσέφερε στο Πανεπιστήμιο 10 δρα-

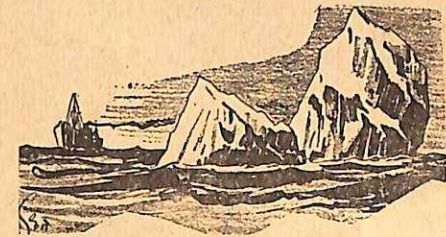
χμές κατά μήνα από τον μικρό μισθό του.

Στα 1872 ο κρεοπώλης Βαρούκας έφθασε διά διαθήκης του στο Πανεπιστήμιο το 1/3 της περιουσίας του, που αντιπροσώπευε το ποσόν των 100 χιλιάδων δραχμών.

Τον ίδιο χρόνο μια υπηρέτρια από την Ύδρα, η Κιάρρα Γκώτου, πεθαίνοντας στον Πειραιά, έφθασε στο Πανεπιστήμιο 200 δραχμές που είχαν οικονομήσει από τους μισθούς της.

ΤΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΑ

Τα παγόβουνα, ο μεγάλος κίνδυνος των ναυτιλλομένων, καταβαίνουν κατά μεγάλον αριθμόν εις τα ύδατα του βορείου Ατλαντικού ωκεανού. Στα μέσα του καλοκαιριού ακόμη, τον περασμένον Ιούλιον, έκαμαν την εμφάνισή τους 700 παγόβουνα εις την πε-

ριοχὴν αὐτήν. Ἐν τούτοις τὸ ρεκόρ ἔχει σημειωθῇ κατὰ τὸ 1929, ὅποτε εἶχε σημειωθῇ ἡ ἐμφάνισις 1350 παγοβούνων.

ΕΝΑΣ ΔΡΟΜΟΣ 2.000 ΕΤΩΝ

Σ' ένα δάσος, στην Αγγλία, εύρεται ένας δρόμος, ή κατασκευή του οποίου έγινε πρό 2.000 περίπου ετών από τους Ρωμαίους. Το καταπληκτικόν είναι ότι ο δρόμος αυτός διατηρείται εις άρίστην κατάστασιν. Δεν έχει φύγει δε ούτε μία πέτρα από τη θέσι της.

ΧΒΑΡ: Τὸ χωριὸν μὲ τὰ παρὰ ξένα ἔδμημα

Η μικρή πόλις Χθάρ της Γιουγκοσλαβίας δὲν παρουσιάζει ἐκ πρώτης ὀψεως γιὰ τὸν περιηγητὴ κανένα ἰδιαιτερό ἐνδιαφέρον ἢ πλατεῖα της καὶ τὰ χαμηλά της σπιτάκια εἶναι ὅμοια μὲ τὸν γειτονικὸν χωριὸν καὶ ὅταν φυσᾷ ἀεράκι τὰ κυπαρίσσια κουνοῦν ρυθμικὰ τὰ λυγρὰ κορμιά τους στὶς μεγάλες της δενδροστοιχίες.

Καμμιά φορά, ἐν τούτοις, κτυποῦν πένθιμα ὅλες μαζί οἱ καμπάνες τῶν δεκατριῶν ἐκκλησιῶν τοῦ χωριοῦ. Οἱ κάτοικοι, τότε, σάν νὰ εἶχαν συμφωνήσει ἀπὸ πρὶν, κλείνουν πόρτες καὶ παράθυρα, κρεμοῦν μαῦρες σημαίες στὰ μπαλκόνια τους καὶ... τοὺς βλέπει κανεὶς νὰ κάνουν πράγματα πολὺ ἀσυνήθιστα.

Γενικό πένθος σὲ κάθε θάνατο.

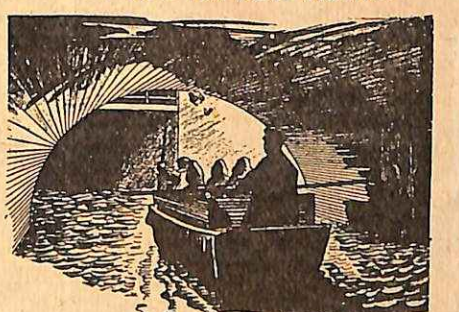
Ποιὸ λόγο ἔχει τὸ γενικό αὐτὸ πέν-

ΝΤΟΥΕΤΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

Ο Λουὶ Πέρλμαν, ἀπὸ τὸ Σικάγο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, παίζει ταυτοχρόνως βιολὶ καὶ πιάνο!

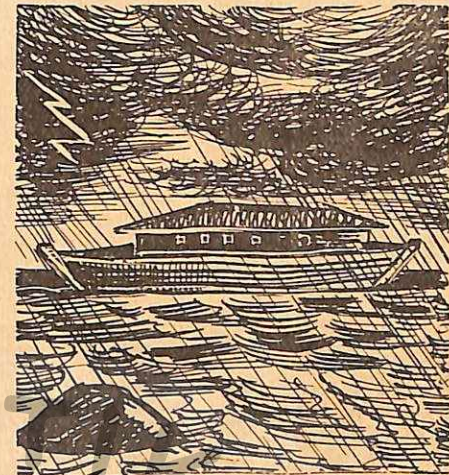
ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΠΟΛΙΣ

Ἡ παλαιὰ πόλις τοῦ Ἀμβούργου, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἶναι χτισμένη ἐξ ὀλοκλήρου ἐπάνω εἰς ἕνα ἀπέραντον δίκτυον ὑπογείων διωρύγων, τὸ ὁποῖον ἔχει μήκος 800 περίπου χιλιομέτρων! Αἱ διώρυγες αὗται εἶναι χρήσιμοι, διότι ἐξυπηρετοῦν τὰς μεταφορὰς διὰ λέμβων.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ

5508 π. Χ. Κοσμογονία. 2348 π. Χ. Ο κατακλυσμός του Νώε. 2247 π. Χ. Η Βαβυλωνία και η σύγχυσις των γλωσσών. 2234 π. Χ. Εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἀρχίζουν οἱ πρῶτες ἀστρονομικὲς παρατηρήσεις. 2188 π. Χ. Ἰδρύεται τὸ Βασίλειον τῆς Αἰγύπτου. 1996 π. Χ. Ἡ γέννησις τοῦ Ἀθραάμ. 1897 π. Χ. Ἡ καταστροφή των Σοδόμων καὶ Γομόρων. 1896 π. Χ. Ἡ γέννησις τοῦ Ἰσαάκ. 1856 π. Χ. Θεμελιούται τὸ Κράτος τοῦ Ἀργους ὑπὸ τοῦ Ἰνάχου. 1836 π. Χ. Ἡ γέννησις τοῦ Ἰακώβ. 1822 π. Χ. Ὁ Μένων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπινοεῖ τὰ πρῶτα γράμματα. 1764 π. Χ. Ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ Ὠγύγου. 1745 π. Χ. Ὁ Ἰακώβ μεταβαίνει μετὰ των τέκνων του εἰς Αἴγυπτον. 1715 π. Χ. Ὁ Προμηθεὺς ἐξάγει πῦρ ἐκ τῆς πέτρας. 1646 π. Χ. Ὁ Πελασγός, ὁ Ἀχαιὸς καὶ ὁ Φθίος φεύγουν ἐξ Ἀρκαδίας καὶ μεταβαίνουν εἰς Θεσσαλίαν. Ἀπόγονοι τοῦ Πελασγοῦ οἱ Θεσσαλὸς καὶ Γραικοί, ἐξ ὧν καὶ αἱ ὀνομασίαι Θεσσαλία καὶ

Γραικία. 1645 π. Χ. Οἱ Φοίνικες ἀρπάζουν τὴν Ἰά, θυγατέρα τοῦ Ἀργου. 1582 π. Χ. Οἱ Ἕλληνες ἀρπάζουν ἐκ Τύρου τὴν Εὐρώπην τοῦ Ἀγχινορος. 1574 π. Χ. Ἡ γέννησις τοῦ Ἀσράν. 1571 π. Χ. Ἡ γέννησις τοῦ Μαῦσῶος. 1556 π. Χ. Ἡ ἀποικία τοῦ Κέκροπος εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Βασιλείου των Ἀθηνῶν. 1554 π. Χ. Ἡ ἀποικία τοῦ Οἰνῶτρου Ἀρκαδὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν. 1546 π. Χ. Ἡ θεμελιώσις τῆς Τροίας ὑπὸ τοῦ Σκαμάνδρου. 1520 π. Χ. Ἡ Κόρινθος κτίζεται ἐπὶ των ἑρείπιων τῆς Ἐφύρας. 1516 π. Χ. Ὁ Λέλεγος μεταβαίνει εἰς τὴν Σπάρτην ὅπου ἐγκαθίσταται Βασιλεὺς. 1495 π. Χ. Εἰς τὰς Αἰθήνας ἐγκαινιάζεται ἡ ἐορτὴ των Παναθηναίων. 1493 π. Χ. Ὁ Κάδιος ἐρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Φοινίκης καὶ θεμελιώνει τὴν ἀκρόπολιν των Θηβῶν. 1491 π. Χ. Εἰς τὴν Αἴγυπτον βασιλεύει ὁ Σέσωστρις. 1485 π. Χ. Ὁ Δαναὸς φθάνει διὰ πρῶτην φοράν με πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, κομίζων τὰς 50 θυγατέρας του καὶ ἀρπάζων τὸ Βασίλειον τοῦ Ἀργους. 1470 π. Χ. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Κάδμου Ἀρισταῖος ἐφευρίσκει τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ τυροῦ καὶ ἐπινοεῖ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ἐλαίου καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ μέλιτος.

ΑΠΟ ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΤΗΣ ΣΙΤΣΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ, Ο ΓΥΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΓΡΗΑΣ

ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΑ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

— Γι' αυτό περιμέναμε κάπως να νυχτώση καλά. Είναι δα κεί μέσα στη ρεματιά, που ανεβαίναμε, χυμένο πηχτό σκοτάδι, σάν πίσσα, λέγει ο Γιώργος, παίρνοντας κι' αυτός το λόγο για πρώτη φορά.

— Παλληκάρη πιά ξγινες και σύ, σάν τόν Μάρκο, είπε ο Μπότσαρης, που γνώριζε τόν Γιώργο από την εποχή που ήτανε με τόν Μάρκο, τόν ανεψιό του, στην αύλη του 'Αλῆ πασά. Πώς σου φαίνεται τώρα ή ἀλλαγή; Πώς σου φαίνεται τώρα ο πόλεμος ἐναντία στον πρίν ἀφέντη σου;

— Ο Γιώργος τινάχτηκε, σάν να τόν δάγκασε φίδι.

— 'Αφέντης μου; όπως δικός σου είναι ἀφέντης, καπετάνιο.

— Ο γέρο-Μπότσαρης χαμογέλασε και τόν κύτταξε με στοργικό βλέμμα.

— Σύχασε, Γιώργο. Μαζί σου δέν μπορεί να κάνη κανείς και κάποιον ἀστείον. Όλα τὰ ξέρω. Δέν είναι πολὺς καιρός που ο Μάρκος βγήκε από τη φυλακή του 'Αγαρηνοῦ. Κι' αυτό τόκανε μόνο και μόνο για να μάς τόν στείλῃ ἐδῶ με τὰ ἄτιμα σχέδιά του και με τὰ πιὸ ἄτιμα πουγκιά του. Τὰ πουγκιά τὰ γυρίσαμε πίσω, μά τόν Μάρκο τόν κρατήσαμε... Νά! θαρρῶ κιόλας πώς ἔφτασε. Κατὰ τὴ φωνή κι' ο γάιδαρος, εἶπε γελώντας ο καπετάνιος.

Μπήκε στην κάμαρα ο Μάρκος Μπότσαρης, πιὸ λιγνός ἀπὸ ὅ,τι ήτανε, μά πιὸ παλληκαρεμένος κι' ἀποφασιστικός. Μόλις εἶδε τόν Γιώργο ξεπέταξε.

— Μωρὲ σταυραδέρφη, πάλι εἵμαστε μαζί! Και τώρα ὅχι πιά ἐκεῖ μέσα σὸν μουχλιασμένο ἀγέρα τόν βαρύ, παρὰ ἐδῶ ἀπάνω στὰ λεύτερα βουνά μας!

Πέσανε ο ἕνας στήν ἀγκαλιά τοῦ ἄλλου με μιά τρυφερότητα, που μόνο κάποτε σάν ἀστραπὴ ἐξωτερικεύεται στή ζωὴ τῶν σκληρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων. Τὰ μάτια τους γυάλιζαν σάν δακρυσμένα.

— Ξέρεις, Γιώργο, σάν μ' ἔβγαλαν ἀπὸ τὴ φυλακή, πρίν ἀπὸ μερικὸς μῆνες, γιὰ να με στείλουν ἐδῶ, ρώτησα κρυφά γιὰ σένα και μοῦ ἀπάντησαν πώς σὺ θὰ

λύωσης σὸ μπουντροῦμι. 'Ο Ταχὴρ ἦτανε σκύλος μαζί σου!

— Ο Γιώργος γέλασε.

— Αὐτὸς θὰ γίνη χίλια κομμάτια χωρίς να μπορέσῃ να μ' ἀγγίξῃ μιά τρίχα. Τόν Γιώργο δέν τὸν πιάνει τὸ κακό!

— Ο γέρο-Μπότσαρης τόν κύτταξε καλά στὰ λόγια αὐτά. Κάτι, που δέν μπορούσε να τὸ καθορίσῃ, τοῦ θύμιζε τόν Σαμουὴλ. 'Αστείον! 'Ισως νάμοιαζαν κατὰ σύμπτωσι τὰ λόγια. Μά ὅχι, τὸ νέο αὐτὸ παλληκάρη ἔαπλωνε και μιάν ἀτμόσφαιρα γύρω του, που δέν ἔρχονταν μόνο ἀπὸ νιότη και λεβεντιά. Κάτι σάν μαγικό, κάτι σάν κυρίαρχο, που ο γέρο-καπετάνιος δέν ἤξερε να τὸ ὀρίσῃ. Κάτι παρόμοιο σάν δίχτυ μεταξωτὸ κι' ἀόρατο!

— Μωρὲ Γιώργο, γιὰ θυμήσου τόν 'Αλῆ με τίς ιδέες του γιὰ τὸ Βοναπάρτη.

— Τ' ἄλλο ὅμως τὸ πιὸ σπουδαῖο δέν τὸ ξέρεις! Μοῦ τῶλεγε ἡ Βασιλική, σάν μ' ἔβγαλε κρυφά ἀπὸ τὴ φυλακή. 'Εστειλε σὸ Γάλλο και ζητοῦσε να γίνη ὑποτελής του με τὴ συμφωνία να τοῦ δώσῃ τὰ 'Εφτάνησα.

— Τί, ἀναταράχτηκε ο γέρο-Μπότσαρης, τὰ 'Εφτάνησα; 'Ο Θεὸς να μάς φυλάγῃ! Σάν πάρῃ ο 'Αλῆς και τὸ στερνὸ αὐτὸ κομμάτι τῆς γῆς, που εἶναι παρηγοριά και καταφύγιό μας, χαθήκαμε! Πονηρὸ σκυλὶ εἶναι ο 'Αλῆς... Καὶ τί ἔγινε, μωρὲ Γιώργο, ἔπειτα; Ξέρεις;

Οἱ ἄλλοι ἀκούγαν περιέργοι και ἀνυπόμονοι.

— 'Ο Γάλλος τοῦ ἀπάντησε να καθίσῃ στ' αὐγά του, γιὰτι ἄλλοιῶς θὰ τὰ μαντατέψῃ ὅλα στήν Μεγάλὴ Πόρτα.

— Μπράβο, μπράβο! φώναξαν οἱ ἄλλοι ἀνασαινοντας.

— Μάρκο, λέγει πάλι ο Γιώργος, που τόν κυρίεψαν οἱ ἀναμνήσεις, θυμᾶσαι τόν πρόξενο Πουκεβίλ; Πάντα χαμογελοῦσε σάν μάς ἔβλεπε και μιά φορά εἶπε σὸν 'Αλῆ πώς θρέφει λύκους στήν αὐλὴ του και φίδια σὸν κόρφο του.

— 'Αδικο να σοῦ πῶ δέν εἶχε, λέγει ο Λεπενιώτης, που ὡς τὰ τώρα ἀκούγε σιωπηλός.

— Κάλεσε λοιπὸν αὐτὸν τὸν μουσιὸ Πουκεβίλ και με μεγάλη τέχνη, κρύβοντας τὴ λύσσα του, λέγει με τὴ φωνὴ του ἐκείνη τί γλυκειά: Γιατί ο 'Αλῆς ἔχει ἕνα ἔρμαρι ἀπὸ φωνές και μάσκες. Κατὰ τὴν περίστασι. 'Ο Βοναπάρτης, τοῦ λέγει, εἶναι ὠργισμένος μαζί μου, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ να γράψῃς, πώς ἂν ο μεγάλος αὐτὸς ἄνδρας με διώξῃ ἀπὸ τὴν πόρτα, θὰ γυρίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο, γιὰτι θέλω να πεθάνω δοῦλος του. Τὰ δικάια τοῦ ἀνθρώπου!...».

Οἱ ἄλλοι ξέσπασαν σὲ γέλια.

— Τὰ δικάια τοῦ ἀνθρώπου, κι' αὐτὸ ἕνα μπουκαλάκι ἀπὸ τίς ρετσέτες του! εἶπε ο Μάρκος. Ξέρεις, ἐγὼ ἀπὸ τότε θυμᾶμαι τὰ λόγια τοῦ Καποδίστρια: «Μόνο ἐλευθερία που θὰ φτιάξουμε ἐμεῖς θὰ εἶναι ἐλευθερία!».

— 'Ετσι εἶναι, συμφώνησαν ὅλοι.

Τὸ κορίτσι, ἡ Γκόλφω, ἔφερε πάνω σ' ἕνα δίσκο κρασί, μέσα σ' ἕνα χαματένιο δοχεῖο. Τους κέρασε ὅλους με τὴν ἡλικία κατὰ σειρά. Καθένας σήκωνε τὸ κανάτι και χαιρετῶντας με τό: «ὁ Θεὸς βοηθῶ» τραβοῦσε μιά καλὴ γουλιά. Μά σὸν πιὸ νεαρόν, τόν Γιώργο, τὸ κανάτι εἶχε ἀδειάσει. 'Ο Γιώργος κύτταξε πρῶτα καλά στὰ μάτια τοῦ κορίτσι — ἔμοιαζε πολὺ τοῦ Μάρκου και γι' αὐτὸ σάν να τὴν ἤξερε ἀπὸ χρόνια — κύτταξε και σὸ δοχεῖο, τῆς χαμογέλασε.

Αὐτὴ ἔφυγε σβέλτα κι' ἀλαφρὴ και σὲ λίγο γύρισε με νέο κανάτι. 'Ο Γιώργος τὸ πήρε, τὴν ξανακύτταξε ἐπίμονα και λέγει σιγά: «στὴν ὑγείᾳ σου» και τῶθαλε σὸ στόμα. Πίνοντας δέν εἶχε ξεκολλήσει τὰ μάτια ἀπὸ τὰ δικά της κι' ἔτσι κόντεψε ν' ἀδειάσῃ τὸ κανάτι ἀφηρημένος. 'Ητανε ἀπὸ τους νιούς, που δέν περιφρονοῦν δυὸ μάτια τόσο ὠραία, ὅσο κι' ἂν οὐρλιάξῃ ὅξω ἀπὸ τὸ χωριὸ ο συρφετὸς τοῦ 'Αλῆ. 'Όπως τὸ κρασί κι' ο ἥλιος εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἴδιο και τὰ μάτια μῆς κοπέλλας.

Συζητοῦσαν τώρα ὅλοι μαζί. Σχέδια πάνω σὲ σχέδια... Πώς θὰ στενοχωροῦσαν κι' αὐτοὶ τόν 'Αλῆ, με τί πονηριές και με τί κόλπα θὰ τόν ἀνάγκαζαν να λύσῃ πάλι τὴν πολιορκία σάν και κάθε φορά τώρα και εἰκοσι χρόνια.

— Θὰ λυσάξῃ ἂν μάθῃ πώς εἶμαι κι' ἐγὼ ἐδῶ! Θὰ ἦτανε ἱκανὸς να σφάξῃ τὴν ὁμορφὴ Βασιλική, που μ' ἔσωσε και μ' ἔστειλε σὸ Λεπενιώτη, μ' ὅλο που λέγει πώς τὴν ἀγαπᾷ, λέγει ο Γιώργος γελώντας.

— Γι' αὐτὸν δέν ὑπάρχουν ἀγάπες! Σὰ γύρισε τὴν ἄλλη φορά ντροπιασμένος, λέγει ο Νότης Μπότσαρης, πῆγε ἡ γυναίκα του ἡ 'Εμινὲ να πῇ ἕνα λόγο γιὰ τους Σουλιῶτες, ἕνα λόγο. Τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ λαϊκὸ και σὲ λίγες μέρες πέθανε κι' αὐτὴ. Καὶ τους γιουὺς του τους ἔκανε τότε σκουπίδια, τους ἔθρισε παραλυμένους και γερασμένους, τους εἶπε, ἀπὸ τίς καταχρήσεις, που δέν μπορούν να νικήσουν ἕνα τέτοιο σκυλόλογι σάν κι' ἐμᾶς... Μάλιστα μπροστὰ στους προξένους... τόση ἦτανε ἡ λύσσα του!

— Κι' ἀκόμα θ' ἀφρίσῃ, λέγει ο Κατσαντώνης.

Μά ο Λεπενιώτης, που ἦτανε πάντα πραχτικός, διέκοψε τίς συζητήσεις αὐτές και εἶπε:

— Τώρα πρέπει να δοῦμε πώς θὰ κατρακυλήσουμε τὰ στρατεύματα τοῦ πασά λίγο παρακάτω.

— 'Αλήθεια, δέν μπορούμε να ξεμυτίσουμε, λέγει πάλι ο γέρο-Μπότσαρης. 'Αν δέν ἦτανε, ὅπως σὰς ἔλεγα, ο Σαμουὴλ, θάμαστε πεθαμένοι.

— Αὐριο ἔρχεται κι' ο Βλαχάδας ἀπὸ τὴ Θεσσαλία, με τρακόσους. Δέν θὰ μποῦνε οἱ ἄνδρες του μέσα. Θὰ σταματήσουν μακριὰ λίγο, σὲ κάτι κρυφὰ λημέρια, γιὰ να δοῦμε τί θὰ γίνη, ἂν θὰ πρέπῃ να μάς βοηθήσουνε χτυπώντας ἀπ' ἔξω.

Μά σὲ λίγο, ἐνῶ συζητοῦσαν τὰ σχέδια τῆς μελλούμενης ἐπίθεσης, ἔφτασε κάποιος και ἀνάγγειλε πώς ο Βλαχάδας μῆκε σάν τσοπάνος ντυμένος σὸ Σοῦλι κι' ἔρχεται τώρα ἀπ' ἐδῶ. Οἱ ἄλλοι πρέπει να τόν περιμένουν, να μὴ φύγουν ἀκόμη γιὰ ὕπνο.

'Αν και οἱ τρεῖς ξένοι ἦτανε φοθερὰ κουρασμένοι, περίμεναν ἀκόμα συζητῶντας. 'Ο Βλαχάδας εἶχε ὄνομα μεγάλο και ποτὲς δέν ἦρθε σὲ συμφωνία με κανένα Τούρκο ἢ 'Αρβανίτη. Αὐτὸς ἦτανε πάντα που τόνιζε πώς οἱ κλέφτες δέν πρέπει να δίνουν προσοχὴ σὲς ὁδίες προτάσεις τοῦ 'Αλῆ, που πρέπει ὅλοι μαζί, ἀφίνοντας κατὰ μέρος τὰ προσωπικά, να δουλέψουν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Μιά ἀπὸ τίς μεγάλες ἀρρώστειες που μαστίζουν τὴν Ἑλλάδα εἶναι οἱ ἐλώδεις πυρετοί, που μεταδίδονται ἀπὸ τὰ κουνούπια. Οἱ ἀνωφελεῖς κώνωπες — ἔτσι ὀνομάζονται αὐτοὶ που μεταδίδουν τὸ μικρόβιο — ὅταν κεντοῦν ἀνθρώπους πᾶσχοντας ἀπὸ ἐλώδεις πυρετοὺς, παίρνουν τὸ ἐλῶδες πλάσμῳδιον και τὸ μεταφέρουν στοὺς ὑγιεῖς με τὸ τσίμπημά τους. 'Επειδὴ οἱ ἀνωφελεῖς κώνωπες (που μόνον οἱ θηλυκοὶ μεταδίδουν τὸ μικρόβιο) μοιάζουν με τὰ κοινὰ κουνούπια, δέν θὰ ἦταν ἄσκοπο να ξέραμε πώς ξεχωρίζεται τὸ ἕνα εἶδος ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ο ἀνωφελὴς κώνωψ λοιπὸν ἀπὸ τὸν κοινὸ διακρίνεται ἐκ τῆς στάσεως που ἔχει ὅταν στέκεται σὸν τοῖχο. 'Ο κοινὸς κρατεῖ τὸ σῶμα του παραλλήλως πρὸς τὸν τοῖχο. 'Ενῶ ο ἀνωφελὴς καθέτως περίπου πρὸς αὐτόν. Οἱ ἀρσενικοὶ πάλιν κώνωπες διακρίνονται ἀπὸ τὸν κοινὸ διακρίνεται ἐκ τῆς στάσεως που ἔχει ὅταν στέκεται σὸν τοῖχο. 'Ο κοινὸς κρατεῖ τὸ σῶμα του παραλλήλως πρὸς τὸν τοῖχο. 'Ενῶ ο ἀνωφελὴς καθέτως περίπου πρὸς αὐτόν. Οἱ ἀρσενικοὶ πάλιν κώνωπες διακρίνονται ἀπὸ τὸν κοινὸ διακρίνεται ἐκ τῆς στάσεως που ἔχει ὅταν στέκεται σὸν τοῖχο.

Τὰ μεγάλα ἔλη τὰ ἀποξηραίνουμε με κατάλληλη ἀποχέτευσι τῶν στασιμῶν νερῶν.

Τὰ κουνούπια ναρκώνονται με κάθε εἶδος καπνῶ, ἰδιαίτερα ὅμως με ἐντομοκτόνο σκόνη και τὰ ἰδιοπαρασκευάσματα που πωλοῦνται σὸ ἐμπόριο με διάφορα ὀνόματα (φλίτ, κατόλ κ.λ.π.). 'Απ' αὐτὰ ἄλλα εἶναι ρευστὰ και με εἰδικὸ ψεκαστήρα ψεκάζουμε τὰ δωμάτια και ἄλλα εἶναι καπνογόνα.

Όταν πρόκειται να καπνίσωμε ἢ να ραντίσωμε τὸ δωμάτιο, ἀρχίζουμε τὸ ράντισμα ἢ ἀνάθωμε τὸ

Δεξιά: 'Η στάσις τοῦ κοινοῦ κώνωπος. Ἀριστερά: Τοῦ ἀνωφελούς

ται ἀπὸ τους θηλυκοὺς γιὰτι φέρουν σὸ κεφάλι ζευγὸς μικρῶν πτερῶν σάν μουστάκια. Τὰ θηλυκὰ εἰς τους ἀνωφελεῖς διακρίνονται ἀπὸ τὰ θηλυκὰ τῶν κοινῶν ἐκ τῶν δύο λεπτῶν κεραίων που ἔχουν κοντὰ σὸ κεντρί τους.

Οἱ ἀνωφελεῖς κώνωπες γεννοῦν τὰ ὠρία τους στήν ἐπιφάνειαν τῶν στασιμῶν ὕδατων. 'Απὸ τὰ ὠρία αὐτὰ βγαίνουν τὰ σκουλήκια (αἱ προνύμφαι ἢ κοινὰς σκουλήκια τοῦ νεροῦ). 'Αν εἶνε προνύμφες κοινῶν κώνωπων τοποθετοῦνται καθέτως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ, ἐνῶ τῶν ἀνωφελῶν παραλλήλως. Τὰ σκουλήκια αὐτὰ, ἀφοῦ ζήσουν λίγον καιρὸ μέσα σὸ νερό, μεταβάλλονται σὲ κουνούπια.

Γιὰ νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τους ἐλώδεις πυρετοὺς πρέπει πρῶτα να φροντίζωμε ὅσο τὸ δυνατόν να ἀποφεύγωμε τὰ τσίμπηματα τῶν κουνουπιῶν, καταστρέφοντας τα διὰ τῶν τρόπων που ἀναφέρομεν κατωτέρω.

ρω, και δεύτερον να παίρνωμε ταχτικά κινίνο.

Πώς να προφυλασώμεθα ἀπὸ τὰ κουνούπια.

Τὰ κουνούπια καταστρέφονται εὐκολώτερα ὅταν βρίσκονται μέσα σὸ νερό εἴτε με ἀποξηρανσίον τῶν ἐλῶν εἴτε φονεύοντάς τα.

Κεφαλή θήλεος Κεφαλή ἀρρενος
κοινὸ κώνωπος κοινὸ κώνωπος

Τὰ ἔλη εἶναι μικρὰ και μεγάλα. Τὰ μικρὰ, καθὼς εἶναι οἱ μικροὶ λάκκοι ἢ τὰ αὐλάκια που βρίσκονται γύρω στὰ σπῖτια, τ' ἀποξηραίνουμε εἴτε γεμίζοντας τα με πέτρες και χῶμα, εἴτε τὰ κάνουμε ἀκίνητα σκοτώνοντας τὰ σκουλήκια με κοινὸ ἀσβεστο ἢ ζέστη ἢ ρίχνοντας μέσα πετρέλαιο.

Τὰ μεγάλα ἔλη τὰ ἀποξηραίνουμε με κατάλληλη ἀποχέτευσι τῶν στασιμῶν νερῶν.

Τὰ κουνούπια ναρκώνονται με κάθε εἶδος καπνῶ, ἰδιαίτερα ὅμως με ἐντομοκτόνο σκόνη και τὰ ἰδιοπαρασκευάσματα που πωλοῦνται σὸ ἐμπόριο με διάφορα ὀνόματα (φλίτ, κατόλ κ.λ.π.). 'Απ' αὐτὰ ἄλλα εἶναι ρευστὰ και με εἰδικὸ ψεκαστήρα ψεκάζουμε τὰ δωμάτια και ἄλλα εἶναι καπνογόνα.

Όταν πρόκειται να καπνίσωμε ἢ να ραντίσωμε τὸ δωμάτιο, ἀρχίζουμε τὸ ράντισμα ἢ ἀνάθωμε τὸ

Δεξιά: 'Η στάσις τοῦ κοινοῦ κώνωπος. Ἀριστερά: Τοῦ ἀνωφελούς

ται ἀπὸ τους θηλυκοὺς γιὰτι φέρουν σὸ κεφάλι ζευγὸς μικρῶν πτερῶν σάν μουστάκια. Τὰ θηλυκὰ εἰς τους ἀνωφελεῖς διακρίνονται ἀπὸ τὰ θηλυκὰ τῶν κοινῶν ἐκ τῶν δύο λεπτῶν κεραίων που ἔχουν κοντὰ σὸ κεντρί τους.

Οἱ ἀνωφελεῖς κώνωπες γεννοῦν τὰ ὠρία τους στήν ἐπιφάνειαν τῶν στασιμῶν ὕδατων. 'Απὸ τὰ ὠρία αὐτὰ βγαίνουν τὰ σκουλήκια (αἱ προνύμφαι ἢ κοινὰς σκουλήκια τοῦ νεροῦ). 'Αν εἶνε προνύμφες κοινῶν κώνωπων τοποθετοῦνται καθέτως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ, ἐνῶ τῶν ἀνωφελῶν παραλλήλως. Τὰ σκουλήκια αὐτὰ, ἀφοῦ ζήσουν λίγον καιρὸ μέσα σὸ νερό, μεταβάλλονται σὲ κουνούπια.

Γιὰ νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τους ἐλώδεις πυρετοὺς πρέπει πρῶτα να φροντίζωμε ὅσο τὸ δυνατόν να ἀποφεύγωμε τὰ τσίμπηματα τῶν κουνουπιῶν, καταστρέφοντας τα διὰ τῶν τρόπων που ἀναφέρομεν κατωτέρω.

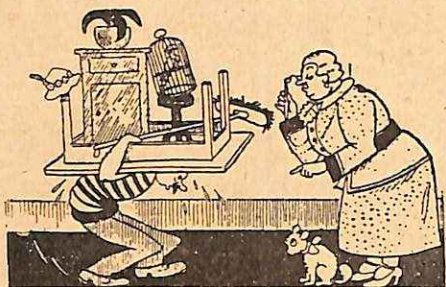
Τὰ κουνούπια ναρκώνονται με κάθε εἶδος καπνῶ, ἰδιαίτερα ὅμως με ἐντομοκτόνο σκόνη και τὰ ἰδιοπαρασκευάσματα που πωλοῦνται σὸ ἐμπόριο με διάφορα ὀνόματα (φλίτ, κατόλ κ.λ.π.). 'Απ' αὐτὰ ἄλλα εἶναι ρευστὰ και με εἰδικὸ ψεκαστήρα ψεκάζουμε τὰ δωμάτια και ἄλλα εἶναι καπνογόνα.

Όταν πρόκειται να καπνίσωμε ἢ να ραντίσωμε τὸ δωμάτιο, ἀρχίζουμε τὸ ράντισμα ἢ ἀνάθωμε τὸ

Δεξιά: 'Η στάσις τοῦ κοινοῦ κώνωπος. Ἀριστερά: Τοῦ ἀνωφελούς

ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΕΛΕΙΠΕ...

— Καί σέ παρακαλώ, νά περπατάς στις μύτες των ποδιών σου... Έχουν άρρωστο στο κάτω πάτωμα και τον πειράζει ο θόρυβος.

ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥ

Δυό Μουσουλμάνοι, ταξιδεύοντας κάποτε σέ τρικυμισμένη θάλασσα και κινδυνεύοντας νά πνιγούν, είχαν τάξει στον προφήτη τους τόν Μωάμεθ, εάν σωθούν, νά πάνε με τὰ πόδια απ' τή Μεδίνα ως τήν Ιερή Μέκκα, αφού βάλουν μέσα στα υποδήματά τους φακές.

Όπωςόποτε, τὸ καράβι με τὸ ὅποιον ταξίδευαν διέφυγε τὸν κίνδυνο. Οἱ δυό Μουσουλμάνοι βγήκαν σῶοι καὶ ἀθλαβεῖς στήν ξηρὰ καὶ σὰν εὐλαβεῖς ἄνθρωποι σκέφθηκαν νά πραγματοποιήσουν τὸ τάμα τους.

Έφθασαν λοιπὸν στή Μεδίνα καὶ ἕνα πρωῒ, ἀφοῦ ἔβαλαν φακές μέσα στὰ υποδήματά τους, ξεκίνησαν με τὰ πόδια γιὰ τή Μέκκα.

Ό ἕνας προχωροῦσε με ἄνεσι καὶ κίτταζε εἰρωνικά τὸν ἄλλο πού κούτσαινε καὶ ἄφινε σὲ κάθε βῆμα του ἐπιφωνήματα πόνου. Περπάτησαν 2-3 ὥρες, ἀλλὰ ὁ δεύτερος σταμάτησε. Ήταν ἀδύνατο νά προχωρήσει.

— Αὐτὲς οἱ φακές, εἶπε, μοῦ τρυποῦν τίς πατούσες σὰν νά εἶναι πρόκες. Ὑποφέρω φρικτά.

— Όπωςόποτε πρέπει νά συνεχίσουμε, μὴ ξεχνᾶς τὸ τάμα.

— Καλὰ ἄνθρωπέ μου, ἀλλὰ ὅσο μπορῶ. Ἐσένα δὲν σὲ ἐνοχλοῦν οἱ φακές;

— Όχι!

— Όχι; Πῶς δὲν πονᾶς, βρὲ ἄνθρωπέ μου; Πέ μου, σὲ παρακαλῶ, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά μὴ πονῶ;

— Ό,τι ἔκανα καὶ γώ!

— Δηλαδή;

— Νά βράσης τίς φακές κι' ἔπειτα νά τίς βάλης μέσα στὰ υποδήματά σου...

λίγη εὐθυμία

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ...

Ήσαν παλαιοὶ συμμαθηταὶ καὶ συννητήσαν ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Θυμήθηκαν τὰ παλιά. Ἐνοστάλησαν τὴ μαθητικὴ τους ζωὴ καὶ συνέχισαν τὴ συζήτησί τους:

— Καὶ πῶς τὰ περνᾶς τώρα; Ἀπὸ υγεία καλᾶ;

— Ἔτσι κι' ἔτσι. Πρό μηνὸς με ξύπνησαν κατὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἦταν βαρεῖν ἄρρωστος. Λοιπὸν βγήκα στὸ δρόμο νά πάω νά τὸν δῶ καὶ με πάτησε ἕνα αὐτοκίνητον.

— Κακὸ αὐτό.

— Όχι καὶ τόσο. Ἐγίνα καλὰ σὲ λίγες μέρες καὶ πήρα ἀποζημίωσι, 10 χιλ. δραχμές.

— Ὡραία!

— Ἔτσι κι' ἔτσι. Γιατί ἔκανα τὴν ἀνοησίαν νά τίς παῖξω στὸν Ἰππόδρομο. Ἐχάσα ὅλο τὸ ποσόν.

— Πολὺ κακό!

— Εἶχε ὅμως καὶ τὴν καλὴ του ἀποψι. Στὸν Ἰππόδρομο γνώρισα ἕνα πλούσιον ἐφοπλιστὴ πού με ἐξέτιμησε ἀμέσως καὶ με προσέλαβε ὡς λογιστὴ σ' ἕνα ὑπερωκεανεῖο του.

— Περὶφημα!

— Δυστυχῶς ἀγαπητέ μου τὸ ὑπερωκεανεῖο βυθίστηκε στὸ πρῶτο ταξίδει.

— Τρομερόν!

— Εὐτυχῶς ὅμως σῶθηκε. Ἐφθασα κολυμβώντας σ' ἕνα νησί τοῦ Εἰρηνικοῦ.

— Μπράβο, ὦραϊα!

— Ἐκεῖ ὅμως ὑπῆρχαν καννίβαλοι. Με ἔπιασαν καὶ με ἔφαγαν.

— Φρικτόν!

— Εὐτυχῶς ὅμως ἀναστήθηκα.

— Ἐξοχα! Μά γιὰ στάσου, πῶς ἀναστήθηκες;

— Ἀγνοῶ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔφυγα ἔπειτα με ἀεροπλάνο. Ἀλλὰ τὸ ἀεροπλάνο ἔπεσε καὶ σκοτώθηκε.

— Πολὺ λυπηρόν!

— Ἐπειτα ὅμως ἀναστήθηκα ἐκ νέου.

— Λαμπρά!

— Πάλι βιάζεσαι. Ἐπιστρέφοντας λοιπὸν στὴν Ἀθήνα, ἔγινα πάλι θύμα αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος.

— Πολὺ κακό!

— Όχι, γιατί πήρα πάλι ἀποζημίωσι.

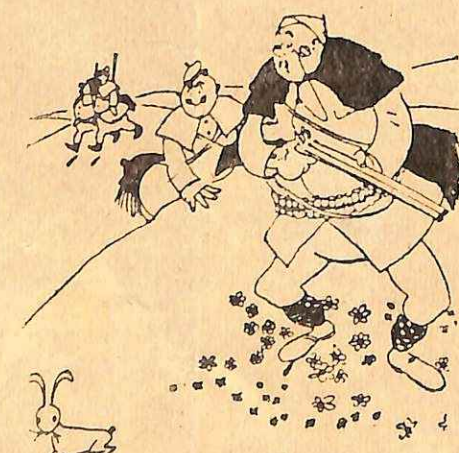
— Θαυμάσια.

— Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ὑπέκυψα εἰς τὰ τραύματα πού μοῦ εἶχε προξενήσει τὸ αὐτοκίνητο. Ἀπέθανα φίλε μου.

— Τρομερόν. Καὶ ξανααυτῆθηκες;

— Όχι! Ἀπλῶς ξύπνησα!...

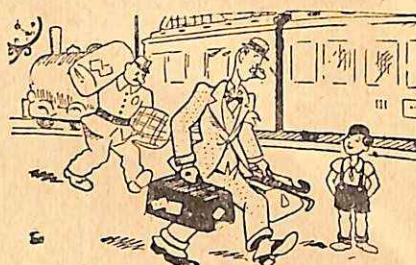
ΕΙΧΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ...

— Τί περιμένεις; Πυροβόλησε!
— Όχι, ἀγαπητέ μου! Θέλω νά τὸν πιάσω ζωντανό, γιατί πρόκειται νά τὸν φάμε ὑστερὰ ἀπὸ μιὰ δεσπομάδα...

ΤΟΝ ΕΦΩΤΙΣΕ!

— Ἐσὺ μικρὲ μου θά ξέρης, ἀφοῦ εἶσαι γυιὸς τοῦ σταθμάρχου. Πότε φεύγει τὸ τραῖνο;
— Μά... ὅταν σφυρίξῃ ὁ πατέρας, κύριε!

ΤΟΝ ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΕ...

Στὸν κινηματογράφο ὁ κ. Γκρινιάρης διαμαρτύρεται ἐντόνως, ἐπειδὴ κάποιος ἄλλος, ἐπωφελοῦμενος ὀλιγολέπτου ἀπουσίας του, τοῦ ἔπληρε τὴ θέσι.

— Μά κύριε, αὐτὴ ἡ θέσι εἶναι δική μου, λέγει ἀγανακτημένος. Πρό ὀλίγου καθόμουν ἐδῶ καὶ ἀπόδειξις ὅτι εἶχα ἀφήσει τὸ καπέλλο μου στὴ θέσι, ἕνα ὀλοκαίνουργο ἡμίψηλο!

— Ἐννοία σας, ἔννοια σας, τὸ καπέλλο σας εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ πού τὸ βάλατε...

ΛΟΓΙΚΟΝ!

Ό δεκανεὺς: Ὅταν σημαδεύης γιατί κλείνεις τὸ ἕνα μάτι;

Ό νεοσύλλεκτος: Γιατί ἂν ἔκλεινα καὶ τὰ δυὸ δὲν θάδλεπα!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί φορᾶς τίς κάλτσες σου ἀπὸ τὴν ἀνάποδη;

— Γιατί εἶναι τρύπιες ἀπ' τὴν καλή!

★

— Κώστα, παιδί μου, ξέρεις ποῦ κάθεται ὁ δάσκαλός σου;

— Στὴν ἔδρα, μπαμπά!

★

Ό Δημητράκης κτύπησε τὸ μικρὸ Λεωνίδα στὸ μάτι. Κι' αὐτὸς γεμάτος θυμὸ τοῦ φωνάζει:

— Ἄν μοῦ τῶθγαζες... θά μοῦ τὸ πλήρωνες!

★

— Τάκη, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει νά φάῃ 48 μέρες.

— Ἀλήθεια; Καὶ πῶς ζῇ;

— Κουτέ. Τρώει τὴ νύχτα.

★

Ό δάσκαλος: «Ἐγραψα». Τί χρόνος εἶναι, Νίκο;

Ό Νίκος: 1939!

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλ. Κανελλόπουλον ἠδὲ κ. Ν. Ν. νά ἀποστείλουν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ αἱ Πριγκήπισσαι Φρειδερίκη καὶ Εἰρήνη, εἰς ἀπάντησιν τῶν εὐχῶν τὰς ὁποίας εὐλαβῶς ὑπέβαλεν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἐτει:

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὑμᾶς, βαθμοφόρους καὶ μέλη Ε. Ο. Ν. εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὑμᾶς, βαθμοφόρους καὶ μέλη Ε. Ο. Ν. εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Ὑμᾶς καὶ ἅπαντα τὰ μέλη καὶ βαθμοφόρους τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εὐχαριστῶ θερμότατα, εὐχομένη υγιεῖς καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἐτος.

ΕΙΡΗΝΗ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ διάλεξις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδου, περὶ Ἐθνικοῦ Κράτους.

Πρὸ τοῦ «Παρνασσοῦ» εἶχε παραταχθῇ τμήμα φαλαγγιτῶν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστησαν εἰς τὴν διάλεξιν ὀλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν ἐπὶ κεφαλῇ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Παπάγος, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος, ὁ πρῦτανος καὶ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, οἱ ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, ὁ φρουράρχος Ἀθηνῶν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν γραφείων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν., οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικητρίαι καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὀργανώσεως, πλεῖστοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἡμερᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, διευθυνταὶ ἐφημερίδων καὶ δημοσιογράφοι καὶ ἐκλεκτὴ μερίς κόσμου τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφίκετο τὴν 7.30', ὑπεδέχθησαν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης συγκεντρωμένα πλήθη μετὰ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους καὶ τῶν φαλαγγιτῶν. Μόλις ὁ κ. Μεταξᾶς ἔλαβε θέσιν ἐντὸς τῆς αἰθούσης, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολοῦδης, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους μετὰ τὴν γνωστὴν ἐμβρίθειαν καὶ δεξιότητι, ἥτις τὸν διακρίνει ὡς ὀμιλητὴν. Ἡ διάλεξις αὕτη εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειράν ἀπὸ τὰς ὁργανωθείσας ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΘΗΛΕΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙ

Κατόπιν Διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. ἐτοποθετήθη ἡ Διοικητρία τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης ὡς εἰσηγήτρια Θηλέων παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει.

ΕΥΧΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ

Μὲ θερμότατον καὶ γεμάτον ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ τηλεγράφημα οἱ Φαλαγγίτες καὶ Φαλαγγίτισσες τῶν Ἰωαννίνων ὑπέβαλον τὰς εὐχὰς τῶν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ του.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 9ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 12.15' εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν τῶν Ἀνακτόρων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐγένετο ἡ βάπτισις τῆς πριγκηπίσσης θυγατρὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, Αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. οἱ ὕψηλοι γονεῖς τῆς νεοφωτίστου, αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ πριγκηπίσσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη, ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκηπίσσα Ἐλένη, αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ὁ δοῦξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Μπρονσβίγκ καὶ τοῦ Λούνεμπουργκ, καὶ οἱ πρίγκηπες Γεώργιος, Γουλιέλμος καὶ Γουέλφος. Ἐρρίκος τοῦ Ἀννοβέρου, ἀδελφοὶ τῆς πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου κλπ.

Ἀνάδοχοι ἦσαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Δανίας, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκηπίσσα Εἰρήνη. Τὴν βάπτισιν ἐτέλεσεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσάνθος. Εἰς τὴν νεοφωτίστον ἐδόθη τὸ ὄνομα Σοφία.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς βαπτίσεως τῆς μικρᾶς πριγκηπίσσης Σοφίας, θυγατρὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. ἀπέστειλε τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῆς Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν, τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

«Α. Β. Υ. Διάδοχον Παῦλον. Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ, Διοικητρίαι Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, συνελθόντες εἰς πρώτην διάσκεψιν, εὐλαβῶς παρακαλοῦν τὴν Υ. Β. Υ. ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ δεχθῇ ἔκφρασιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως τῶν μελῶν ἐπὶ τῇ βαπτίσει τῆς Α. Β. Υ. πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ πριγκηπίσσης Σκαπανίσσης τῆς Ε. Ο. Ν. Διοικητῆς, Διοικητρίαι, βαθμοφόροι, Φαλαγγίται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι καὶ ἐγὼ προσωπικῶς δραττόμεθα εὐκαιρίας ἵνα καὶ αὐθις ὑποβάλωμεν εὐλαβῶς τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς βαθυτάτης πίστεως καὶ υπερτάτης ἀφοσιώσεως τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. καὶ Ἐθνικὴν Δυναστείαν μετὰ τῶν πλέον ὀλοφύγων εὐχῶν καὶ συγχαρητηρίων. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας».

«Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσαν Διαδόχου Φρειδερίκην. Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ, Διοικητρίαι Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, συνελθόντες εἰς πρώτην διάσκεψιν εὐλαβῶς παρακαλοῦν Υ. Β. Υ. ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ δεχθῇ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως πάντων τῶν μελῶν, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς βαπτίσεως τῆς Α. Β. Υ. πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ πριγκηπίσσης Σκαπανίσσης Ε. Ο. Ν. Διοικητῆς, Διοικητρίαι, βαθμοφόροι, Φαλαγγίται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι καὶ ἐγὼ προσωπικῶς δραττόμεθα εὐκαιρίας ἵνα καὶ αὐθις ὑποβάλωμεν τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς βαθυτάτης πίστεως καὶ υπερτάτης ἀφοσιώσεως τῆς Ε. Ο. Ν. πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. Ἐπίτιμον Γενικὴν Διοικήτην αὐτῆς. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Ε. Ο. Ν.».

Ἐπίσης τὴν 5ην μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας τμήματα Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ἀποτελούμενα ἐκ 2.000, ἀνελθόντα εἰς τὰ ἐν Ψυχικῷ ἀνάκτορα τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., παρετάχθησαν ἔμπροσθεν τῶν ἀνακτόρων καὶ προέδρουν εἰς ἐνθουσιώδεστα ἐκδηλώσεις. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου Φρειδερίκης, ἐξῆλθε τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα, ἐνῶ οἱ Φαλαγγίται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐν ἐξῆλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐζητωκραύαζον ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.

Η Α' ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Την 4 'Ιανουαρίου και ώραν 10 π. μ. ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῶν ἐργασιῶν τῆς Α' Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

Ἡ αἴθουσα τῆς Διασκέψεως εἶχε διακοσμηθῇ θαυμασίως μετ' ἑορταστικῆς καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς Ε. Ο. Ν., τὰς εἰκόνας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἡ ἐξέδρα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκηρύχθη ἡ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως, εἶχεν ἐπενδυσθῇ διὰ τῶν ἑλληνικῶν διασήμων, ἐνθεν καὶ ἐνθεν δὲ αὐτῆς εἶχον τοποθετηθῇ αἱ σημαίαι τῶν Φαλαγγιῶν τῶν Σχηματισμῶν Πρωτεύουσας, ἀνωθεν δὲ καὶ εἰς τὸ κέντρον τὸ ἐμβλημα τῆς Ὁργανώσεως μετ' ἑξέως: «ΠΙΣΤΙΣ — ΑΓΩΝ — ΝΙΚΗ» καὶ ὑπερῶθεν αὐτοῦ πελώριον φωτεινὸν Στέμμα.

Εἰς τὰ θεωρεῖα ἐξ ἄλλου εἶχε λάβει θέσιν τμήμα τῆς Μουσικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ χορωδία Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγισσῶν.

Πρὸ τῆς ἐξέδρας εἶχον τοποθετηθῇ εἰδικὰ ἀνάκλιτρα διὰ τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, τὰς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τὰς Πριγκηπίσας Φρειδερίκην καὶ Εἰρήνην καὶ τὸν Ἀρχηγόν. Ἐπίσης εἶχον διακοσμηθῇ διὰ σημαιῶν καὶ ἐμβλημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τὰ κιγκλιδώματα καὶ ὁ χώρος τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Ὁ ὅλος διάκοσμος, πρωτοφανοῦς ἐπιβλητικότητος, ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ προεκάλεσε τὸν ζωηρὸν ἐνθουσιασμόν ὃχι μόνον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγισσῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶχε κατακλύσει τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου, χειροκροτῶν καὶ ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τῶν ἐκάστοτε προσερχομένων.

Η ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

Ἀπὸ τῆς πρώτης εἶχον παραταχθῇ πρὸ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν πρὸς τοὺς προσερχομένους ἀνὰ εἰς λόχος τῶν Ὑποδιοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων, μία ὁμάς Φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ. καὶ μία ὁμάς Λόχων Ἐργασίας. Εἰς τὸν περιβάλλοντα εἶχεν ἐπίσης παραταχθῇ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐπισήμων, ἡ κίνησις εἶχε καταστή ἀδύνατος, δύναμις δὲ ἀστυνομικῶν ἐτήρει τὴν τάξιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Κολοκotronῆ μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἑδ. Λῶ.

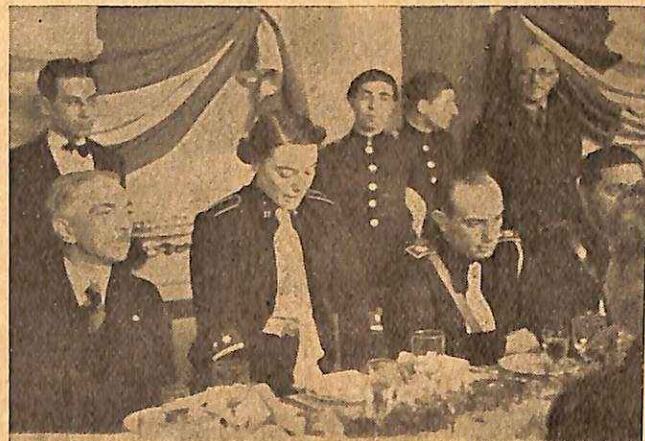

Ὁ Δήμαρχος κ. Πλυτᾶς, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Α. Κανελλόπουλος καὶ οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ κατὰ τὸ δοθὲν γεῦμα ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

Πρῶτος ἀφίχθη τὴν 9.40' ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασιπιστοῦ του, ὅστις ἐγένετο ἀντικείμενον ἐνθουσιῶδων ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγισσῶν. Τὴν 9.50 ἀφίχθη ὁ Ἀρχηγὸς ἐν μέσῳ θυέλλης χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν.

Τὰ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου συγκεντρωμένα πλήθη, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου, ἐξέσπασαν εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα διαρκέσαντα ἐπὶ μακρόν, ἐνῶ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου καὶ τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγισσῶν ἀπέδιδον τιμὰς. Ὁ Ἀρχηγός, κατελθὼν τοῦ αὐτοκινήτου, ἀνῆλθε διὰ τῆς κεντρικῆς κλίμακος τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διασκέψεως, ὅπου ἄλλη θυέλλα ἐνθουσιασμοῦ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ἐξέσπασεν εἰς τὴν θέαν τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, ἐνῶ αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους ἐξηκολούθουν ἐνθουσιωδέστεραι. Τὸν Ἀρχηγὸν ὑπεδέχθη ἐντὸς τῆς αἰθούσης ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, ἐνῶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ὄρθιοι προ-

Ἀπὸ τὸ πρῶτον παρατεθὲν γεῦμα εἰς τοὺς Περιφερειακοὺς Διοικητὰς εἰς τὸ ἐστιατόριον «Ἀθέρωφ», καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλεῖ ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Πρωτεύουσας κ. Α. Μαντζούφα.

έβαινον εἰς ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ ἐκδηλώσεις, χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς.

Τὴν 10 ἀκριβῶς νέα θυέλλα χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν, καλύπτουσα τὸ βασιλικὸν ἐμβατήριον, ἀνῆγγελε τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσας Φρειδερίκης, ἐπιτίμου Γεν. Διοικητοῦ, καὶ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσας Εἰρήνης, ἐπιτίμου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ., συνοδευόμεναι παρὰ τῶν ὑπασιπιστῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν κυριῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου τὰς ὑπεδέχθη ὁ Ἀρχηγός.

Ἐντὸς τῆς αἰθούσης εἶχον συγκεντρωθῇ ὅλοι οἱ Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικητρίαι τῆς Ἑλλάδος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Διευθυνταὶ Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὁ Διοικητὴς Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὁργανώσεως. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ταμπάκοπουλος, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολ. Γραφείου κ. Μπουρμπούλης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας κ. Σπέντζας, ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ στρατηγὸς κ. Πιτσίκας, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου κ. ἄ.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

(4η Ἰανουαρίου)

Ἡ κήρυξις τῆς ἐναρξέως τῆς Διασκέψεως

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος Ἅγιος Ταλαντίου ἐτέλεσε τὸν Ἄγιασμόν.

Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλόπουλος

Ὁ Ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδης ἀνάμεσα σὲ Φαλαγγίτες καὶ Φαλαγγίσσες στὴν ἐκδρομὴ τοῦ Μαραθῶνος.

καὶ ἀνέγνωσε τὸν κατάλογον τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος.

Μεθ' ὃ ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν παρισταμένων ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος. Ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, τῇ συνοδείᾳ χορωδίας Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγισσῶν. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Κηρύσσω τὴν ἑναρξιν τῆς Α' Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν Νεολαίας».

Ἀκολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Ἀρχηγός ἐν μέσῳ ραγδαίων χειροκροτημάτων καὶ ὥμιλησε πρὸς τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως. Τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ δημοσιεύομεν ὀλόκληρον εἰς τὰς πρώτας σελίδας.

Τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάλυψεν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιωδέσταται ἐκδηλώσεις. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου ὑπὸ τῆς Χορωδίας τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγισσῶν, τῇ συνοδείᾳ τῆς ἐντὸς τῆς αἰθούσης εὑρισκομένης μουσικῆς τοῦ Δήμου, μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ Πριγκηπίσσαι ἀνεχώρησαν, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὰ ἑξῶθεν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πλήθη προέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διασκέψεως, ὅπου συνεκλήθησαν ἐντο- νότεραι αἱ ἐκδηλώσεις καὶ ζητωκραυγαὶ ἐκ μέρους τῶν περιφερ. Διοικητῶν καὶ τῶν λοιπῶν παρευρισκομένων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐζητωκραύασεν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας, ἀνεχώρησε δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. Τὰ πλήθη ἐπευφήμησαν ἐνθουσιωδέστατα τὸν ἀπερχόμενον Ἐθνικὸν Κυβερνήτην. Μετὰ ταῦτα οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ Διοικητρίαι μετέβησαν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης συντεταγμένοι καὶ μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν σύνθεσιν συντεταγμένοι καὶ μετὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, διὰ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Βουκουρεστίου, εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώ- κου, ἐνθα εἶχε παραταχθῇ δύναμις Φαλαγγιτῶν καὶ Φα- λαγγισσῶν πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Ὁ περιφερειακὸς Διοικητὴς καὶ ἡ Διοικητρία Ἀχαΐας, Ἀρρένων καὶ προκειμένων ἀπᾶσας τὰς Περιφ. Διοικήσεις Ἀρρένων καὶ Θηλέων τῆς Ἑλλάδος, κατέθεσαν στέφανον, ἐνῶ ἡ μου- σικὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουε τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον καὶ τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἐκεῖθεν συντεταγμένοι μετέβησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὅπου καὶ διελύθησαν.

Τὴν 1.30' μ. μ. οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ αἱ περιφ. Διοικητρίαι παρεκάθησαν εἰς γεῦμα εἰς τὸ Ἐστιατόριον «Ἀθέρωφ», δοθὲν ὑπὸ τοῦ περιφ. Διοικητοῦ καὶ τῆς περιφ. Διοικητρίας Πρωτεύουσας. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκά- θησαν ἐπίσης καὶ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὁργανώ- σεως, ἡγέρθησαν δὲ προπόσεις ἐκ μέρους τοῦ περιφ. Διοικητοῦ Πρωτεύουσας, ἐκφράσαντος τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν τιμὴν ἣτις ἔλαχεν εἰς τὰς Περιφ. Διοικήσεις Πρωτε- υούσης νὰ φιλοξενήσων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης Δια- σκέψεως, τοὺς συναγωνιστὰς καὶ τὰς συναγωνίστριας ὅλης τῆς Χώρας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς μεγάλας ἡθικάς ὑ- ποχρεώσεις μετὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι οἱ περιφ. Διοικηταὶ εἰς τὸ ἔργον τῶν, διὰ τὸ ὅποιον πρῶτος ἐργά- ζεται καὶ μοχθεῖ ὁ ἐμπνευσμένος Ἀρχηγὸς τῆς Κυβε- ρνήσεως. Ἐπίσης προπόσεις ἡγειραν ἡ περιφ. Διοικητρία Πρωτεύουσας, οἱ περιφ. Διοικηταὶ Θεσσαλονίκης, Ἡρα- κλείου, Καλαμῶν, Κυκλάδων καὶ ἡ περιφ. Διοικητρία Λέσβου.

Τὴν 4 μ. μ. συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέ- ψεως εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δι- καιοσύνης, παρουσία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύ- λου, ὥμιλησε δὲ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, διαγράψας τὰς κατευθύν- σεις εἰς ἕκαστον τομέα ἐργασίας τῆς Ὁργανώσεως, δια- κοπτόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν παρευρισκομένων. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διά- δοχος ἀνεχώρησε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν περιφ. Διοι- κητῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως συνεχίσθησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. μετ' ἑξῆς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γεν. Ἀρχείου καὶ Διεκπε- ραιώσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

(5η Ἰανουαρίου)

Τὴν 9ην π. μ. ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Δια- σκέψεως τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὁρ- γανώσεως Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὅπου τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυ- βερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλοπούλου, συ- νεκλήθησαν δὲ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν στρατιωτι- κὴν προπαιδευσιν, ὅτινα ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν ὁ Διευ- θυτὴς τοῦ Γραφείου Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

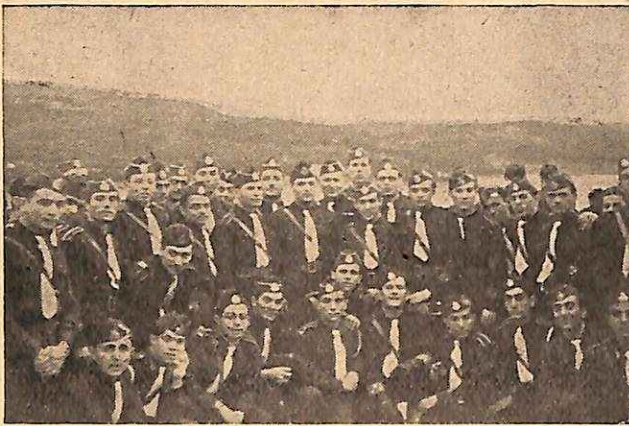
ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Τὴν 1.30' μ. μ. παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ «Ἀκροπόλ Παλλάς» ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν τῶν πε- ριφερειακῶν Διοικητῶν, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν οἱ Ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης κ. Ταμπάκοπουλος, Ἐσωτερικῶν κ. Δουρῆνης, Γεωργίας κ. Κυριακός, Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου, Σιδηροδρόμων κ. Νικολαΐδης, οἱ Ὑφυπουρ- γοὶ Ἐργασίας κ. Δημητράτος, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Τζιφός, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλ. Ν. Κανελλόπουλος, οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοι- κητρίαι, ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Γρα- φείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ ἀνώτατοι βαθμο- φόροι τῆς Ὁργανώσεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύ- ματος ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐπαύνησε διά- φορά μουσικὰ τεμάχια. Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυ- τᾶς ἡγείρε πρόποσιν εἰπὼν:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς οἱ ὅποιοι μᾶς ἔκαναν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τιμήσωμεν τὸ σημερινὸν μᾶς πρό- γευμα. Εὐχαριστῶ προσετὶ καὶ ἐκ μέρους τῶν συνδαιτημένων, ὡς ἐκπροσώπων τῆς Νεολαίας.

Ἐκπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας:

Ἡ Ἀθήνα χαίρει τὴν σημερινὴν συγκέντρωσίν σας μετὰ τὸν ἱερώ- τερον παλμὸν τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν ἐκπρο- σῶπων τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ ἐκείνων ποὺ ζοῦν ἐδῶ δὲν εἶναι ἕνα ἀπλὸ πανηγυρικὸ γεγονός. Φανερώνει ὅτι ὅλη ἡ ἑλληνικὴ γενεὰ συντεταγμένη, πεπαιδευμένη, ἐνθουσιώδης, μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου καὶ τὰς Α. Β. Υ. τὰς Πριγκηπίσας, ὅλοι μετ' ἑνὸς ὕδατος, μετ' ἀναπτέρωμένη τῇ σκέφι, μετ' ἐπίγνωσιν τοῦ ὅρκου ποὺ ἔχετε δώσει, βαδίζει ἐνθουσιωδῶς στὸ δρόμον ποὺ ἐχάραξεν ὁ Ἐθνικὸς αὐτὸς Κυβερνήτης. Καὶ δεῖχνει

Από την έκδρομήν εις τὸν Μαραθῶνα.

ἀκόμη στὰ μάτια καὶ τοῦ πῶς διατακτικοῦ, πού μπορεῖ νὰ ὑπῆρχεν ὡς τὰ χθές, ὅτι ἡ πίστις στὴν πατριωτικὴ ἰδέα ἐρρίζωσε μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλλήνος καὶ ὅτι ὅλοι μὲ σταθερὸ βῆμα—αὐτὸ τὸ βῆμα πού ἀκούεται τώρα βαρὺ καὶ ρυθμικὸ ἀπὸ τὶς Φάλαγγες τῆς Νεολαίας—συνεχίζουν τὴν πορείαν ἢ ὁποία ἄρχισε τὴν 4ην Αὐγούστου. Καὶ τὴν συνεχίζουν μὲ τὸν ὥραϊον ἐνθουσιασμὸν πού μεταδίδουν στίς καρδιὰς τῶν Ἑλλήνων οἱ ἡγέται σὰς καὶ μὲ τὸ τραγοῦδι στὴν ψυχὴ καὶ στὰ χεῖλη: «Ἐμπρός γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Νέαν. Γιὰ μιὰ Ἑλλάδα πῶς δυνατὴ, πῶς εὐτυχισμένη, τὴν Ἑλλάδα πού ἀναιρεῖται ὅλες οἱ Ἑλληνικὲς γενεές. Ὅλοι εἴμεθα μέλη τῆς ἰδίας Μεγάλης Οἰκογενείας πού λέγεται ΠΑΤΡΙΣ, ὅπως εἶπε ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς διακρίσεις, πλούσιοι, πτωχοί, ἀγρόται, ἀστοί, ὅλοι μὲ τὰ ἴδια δικαιώματα.

Σεῖς μεθαύριον πού θὰ παραδώσετε τὴν Σημαίαν τῆς Ἑθνικῆς Ἀναγεννήσεως εἰς τοὺς νεωτέρους, αὐτοὺς πού πρέπει νὰ συγκροτήσουν τὰς πυκνὰς φάλαγγας τῆς αὐριανῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας θὰ τοὺς ἔχετε μῦσει εἰς τὸ πατριωτικὸν σύνθημα πού σὰς ἔδωσεν ὁ σημερινὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους: «Ἀμύνεσθαι περὶ Πάτριν». Καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν καρδιά θερμὴ καὶ παλλόμενη ἀπὸ τὸν δικὸν μας ἐνθουσιασμὸν θὰ προχωρήσουν στὸν δρόμον πού ἀναιροῦνται καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ παρὸν καὶ οἱ συμβολίζοντες τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος».

Μετὰ τὸν κ. Δήμαρχον ἤγειρε πρόποσιν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Κανελλόπουλος, εὐχαριστήσας τὸν κ. Δήμαρχον τόσο διὰ τὸ γεῦμα καὶ τοὺς λόγους του, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν παρέσχεν ὡστε οἱ διοικούντες ἄνω τῶν 500.000 Ἑλληνόπουλα νὰ ἔλθουν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων καὶ μὲ τὰ μέλη τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, τοὺς πολυτίμους συναγωνιστὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ὑπὸ Ὑπουργῶν, ὡς καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑργασίας ὡς Γενικὸν Γραμματέα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἑργατικῶν Σωματείων διὰ τὸ τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ἀ' Διάσκεψιν τῶν Περιφ. Διοικητῶν τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν. Ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν, ἤγειρε δὲ τὸ κύπελλον εἰς ὕψος τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν.

Μετὰ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε. Ο. Ν. ἤγειρε πρόποσιν ὁ περιφερ. Διοικητὴς Ἡρακλείου Κρήτης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Πολλὰς φορές διαβάζοντας ἔχω σταματήσει μὲ θαυμασμὸ καὶ κατάνυξι μὲ ἀρρητὰς ὁμορφίαις καὶ πολλὰς φορές ἀπόμενα κατὰ πλῆθος μὲ τὴν πανώρια μεγαλωσύνη ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος.

Ἐνα τέτοιο σταμάτημα ἐσημείωσα πρὸ μηνὸς διαβάζοντας τὴν πολιτικὴ διαθήκη τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ.

Μία φράσις τοῦ μὲ κράτησε σκεπτικὸ γιὰ ὥρες. Ἡ ἐξῆς: «Τὴν πλήρη χαρὰ καὶ τὴν πλήρη εὐτυχία στὴ ζωὴ μπορεῖ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς, μόνον ὅταν ἐργάζεται γιὰ τὴν ὑπαρξί, τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐτυχία τῶν γενεῶν πού ἔρχονται. Αὐτὸ πού λέει ὁ Κεμάλ εἶναι κάτι πολὺ ὥραϊο. Σκεφθῆτέ το. Παίρνει τὸ εἶδος τῆς θεϊότητος, τοῦ πανανθρωπισμοῦ, τοῦ ἀπολύτου καλοῦ. Γιὰ μιὰ στιγμή ἐξήλεψα καὶ ἡ σιωπηλὴ σκέψις μου μούφερε γρήγορα σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία ὅλη τὴν μακρὰ μας ἱστορίαν, γιὰ νὰ σταματήσω χαρούμενος σ' ἕνα μεγάλο ἔργο. Στὸ ἔργο τοῦ Μεταξᾶ. Προτὸ ἀκόμα διαβάσῃ ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς μας τὴ διαθήκη τοῦ Τούρκου ἀναμορφωτοῦ, μὲ

τὸ ἀνώτερον πνεῦμα τοῦ καὶ μὲ τὴ δυνατὴ ψυχὴ του, ἐπραγματοποίησε κάτι πού γιὰ τὸν Κεμάλ ἀπετέλεσε ὄνειρο, ἐλπίδα, πόθο. Ἐξήγησε τὴν ἀνακλαστικὴ εὐτυχία δημιουργώντας ἀπὸ τώρα ὑπαρξί, τιμὴ καὶ εὐτυχία γιὰ τὶς γενεές πού ἔρχονται. Τὸ ἔργον του εἶναι τρομερὰ μεγάλο. Δὲν τὸ καταλαβαίνουν ἀκόμα πολλοί, πού δὲν εἶναι μεμνημένοι στὴ μεγάλη Ἑθνικὴ μυσταγωγία, πού καλούμαστε καὶ μεις ὡς μικροὶ μυσταγωγοί. Μὰ θὰ τὸ αἰσθανθοῦν καὶ θὰ τὸ νοιώσουν μιὰ μέρα ὅλοι καὶ θὰ τὸν τιμήσουν διπλᾶ, γιὰτὶ ἀρχίζει τὸ Μεγάλο Ἑθνικὸ Του Οἰκοδόμημα ἀπὸ τὰ θεμέλια μὲ τ' ἀκάτεχα, τ' ἀνίδεα, τ' ἀγνὰ Ἑλληνόπουλα. Μὲ τὸ ἔργο του αὐτὸ ὁ Μεγάλος Ἀναδημιουργὸς ὁλοκληρώνει τὴν ἀνωτερότητα τῆς φυλῆς μας καὶ συνεχίζει τὴν προσπάθεια τῶν Μινωικῶν πούχε ἀπότοκο τὴν ἀνδροποίησι τῶν Σπαρτιατῶν. Εἶναι εὐτύχημα τὸ ὅτι ἡ προσπάθειά του αὐτὴ ἔχει ἀφετηρίαν τὴ σκιά τῆς Ἀκροπόλεως, γιὰτὶ μόνον ἔτσι ἡ ψυχικὴ ἐνδυνάμωσις τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος θάχῃ καὶ τὴν ἐξιδανίκευσιν τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος. Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶναι ὁ Μεγάλος, Ἀρχιτέκτων. Εἶναι ὁ Πρωτομάστορας. Καὶ μεις; Εὐτυχεῖς ἂν κριθοῦμε ἄλλοι γιὰ νὰ πάρωμε τὸν τίτλον τοῦ ἀπλοῦ μαστόρου. Τὸ νὰ μᾶς κρίνῃ ἀξιόους τῆς τιμῆς τοῦ συνεργάτου ὁ Δυνατὸς Ἀναδημιουργὸς καὶ Μεγάλος Ἀναμορφωτὴς, μᾶς δημιουργεῖ καθήκοντα εὐγνωμοσύνης. Γι' αὐτὸ, ἐπωφελοῦμενοι ἀπὸ τὴ συγκέντρωσιν πού ὁ εὐγενικός καὶ ἐκλεκτὸς Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτὰς ὀργάνωσε σήμερον καὶ γιὰ τὴν ὁποίαν τὸν εὐχαριστοῦμε θερμότατα, σηκώνω τὸ ποτήρι μου καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ πιῶμε ὅλοι στὴν ὑγείαν τοῦ Ἑθνικοῦ Πρωτομάστορα, τοῦ Μεγάλου Ὁραματιστοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προποσέων ἐγένοντο ζωηραὶ ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους τῶν συνδαιτημένων ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἑθνικοῦ μας Κυβερνήτου κ.λ.π. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουσε τὸν

Από την έκδρομήν τοῦ Μαραθῶνος.

Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ τοὺς Ὑμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοὺς ὁποίους ἔψαλον καὶ οἱ συνδαιτημένες.

Τὴν 4ην μ. μ. συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης παρουσία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., συνεζητήθησαν δὲ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν. Ἐκ μέρους τῶν ἀθλητῶν ἐν γένει, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἐπηκολούθησε δὲ ἀνάλυσις ἐνὸς ἐκαστοῦ κεφαλαίου.

Κατὰ τὴν γενομένην 10λεπτον διακοπὴν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, παρέμεινεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Αἱ ἐργασίαι τῆς συνεδριάσεως ἐπανελήθησαν, παρουσία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, διεξήχθη δὲ συζητήσις μετὰ τῶν συνέδρων ἐπὶ τῶν ἀθλητικῶν ζητημάτων.

Τόσον κατὰ τὴν ἄφιξιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ οἱ παρακολουθοῦντες τὴν Διάσκεψιν βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. προέβησαν εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις.

Τὴν 7ην μ. μ. οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν παρηκολούθησαν διάλεξιν εἰς τὸν «Παρνασσόν» τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Κοζάνης κ. Δ. Γλυκοφρύδη, ὁμιλήσαντος μὲ θέμα: «Ἰω-

άννης Μεταξᾶς — Σκιαγραφία τοῦ Ἀρχηγοῦ», τὴν δὲ 10ην μ. μ. παρηκολούθησαν παράστασιν εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη.

Η ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ (6η Ἰανουαρίου)

Τὴν μεγαλοπρεπὴ τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ παρηκολούθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος μετὰ τοῦ ὑπασιστοῦ του, οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι τῆς Ἑθνικῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν συμμετέσχον καὶ δύο Φάλαγγες ἐκ δύο χιλιάδων περίπου Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι μετέβησαν συντεταγμένοι καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τμήμα τῆς μουσικῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Ἐπ' εὐκαιρίαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς, προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν μετασχόντων εἰς τὴν παράταξιν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς.

Τὴν 4ην μ. μ. συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, παρουσία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, συνεζητήθησαν δὲ οἰκονομικὰ ἐν γένει ζητήματα, εἰσηγούμενου διὰ μακρὸν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ κ. ΣΠΕΝΤΖΑ

Τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Μαξίμ» ἐδόθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Γ. Γραμμ. τοῦ Ὑπουργ. Ἑθν. Παιδείας κ. Σπέντζα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέκάθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι καὶ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ κ. Σπέντζας ἤγειρε πρόποσιν εἰπὼν:

«Κύριε Κυβερνητικὴ Ἐπίτροπε, κύριοι περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ κυρίαι Διοικήτριαι,

Ἀισθάνομαι ἰδιαιτέρην χαρὰν καὶ τιμὴν διότι μοῦ παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρευρεθῶ μετὰ τῶν πρωτοπόρων καὶ καθοδηγητῶν τῆς Ἑθνικῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας. Ἀπὸ τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν μοῦ ἐνεπίστευθη ὁ Μεγάλος μας Κυβερνήτης καὶ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχετε εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας. Βεβαίως συναντήσατε εἰς τὸν δρόμον σας ἀντιδράσεις καὶ σκοπέλους, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅμως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας δὲν θὰ συναντήσατε πλέον τώρα οὐδεμίαν ἀντίδρασιν, ἀλλὰ ὑποσχόμεθα νὰ σὰς παράσχωμεν κάθε εὐκολίαν μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Θὰ εὐρέτε τὴν Παιδείαν παρὰ τὸ πλερόν σας, μὲ χαρὰν δὲ βλέπω ἀνωτάτους ἐκπαιδευτικούς νὰ φέρουν τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος ὅστις

Μία χαρούμενη ὁμάς ἀπὸ Φαλαγγίτισσας κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Μαραθῶνος.

διακρίνεται διὰ τὰ πατριωτικὰ καὶ ἐθνικὰ τοῦ αἰσθήματα, ὑπὸ τὴν θερμουργὸν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, θὰ σὰς βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς διαπαιδαγωγώσεως τῆς Νεολαίας, διότι τὸ ἔργον τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ συμπλήρωμα τοῦ σχολείου καὶ Ἑθνικῆς Ὁργάνωσις Νεολαίας καὶ Σχολεῖον ὁλοκληρωμένης.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Σπέντζα ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ θύελλα χειροκροτημάτων. Μετὰ ταῦτα ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Στὸν διακεκριμένον καὶ ἀξίον συνεργάτη τοῦ Ἀρχηγοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ θεωρῶ καὶ προσωπικὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ φίλον καὶ συναγωνιστὴν τῆς Ε. Ο. Ν., ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑθνικῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς πράττει, εἰς ἐνδειξιν δὲ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας τοῦ ἀπονέμου τὸ χρυσὸν σῆμα τῆς Ἑθνικῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας».

Ἐν μέσῳ θυελλωδῶν χειροκροτημάτων καὶ παντοίων ἐνθουσιωδεστάτων ἐκδηλώσεων ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐνεχείρισεν τὸ διακριτικὸν σῆμα τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας.

Ἦγειρε δὲ τὸ κύπελλον ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Σπέντζα.

Τὴν 12ην μεσονύκτιον ἀκριβῶς ἐν μέσῳ θυελλωδῶν χειροκροτημάτων, ζητωκραυγῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἀνωτέρων πάσης περιγραφῆς, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἤγειρε τὸ κύπελλον εἰς ὕψος τοῦ ἐορτάζοντος Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε τὸν Ὑμνον τῆς Νεολαίας καὶ τὸν Ὑμνον τῆς 4ης Αὐγούστου, τοὺς ὁποίους ἔψαλαν ταυτοχρόνως πάντες οἱ συνδαιτημένες.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ (7η Ἰανουαρίου)

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ ἡ Διάσκεψις τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος συνήλθεν εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Εἰς ταύτην παρέστησαν ὅλοι οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας, ὁμιλήσαντες δὲ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος, ἐν μέσῳ θυελλῶν χειροκροτημάτων, ζητωκραυγῶν καὶ ἐνθουσιωδεστάτων ἐκδηλώσεων, ἐξάρας τὴν προσωπικότητά καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἑθνικοῦ Κυβερνήτου. Εἰς τὴν γενομένην δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ παρέστησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν., οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι καὶ οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας μετέβησαν εἰς τὸν ἐορτάζοντα ὑπέβαλε τὰς εὐχὰς τῆς Ὑπὸ Ὑπουργῶν Νεολαίας. Εἰς Κηφισίαν ἐπίσης ἀνῆλθον Φαλαγγίται σπουδασταὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἀνήγειραν εἰκονοστάσιον ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ ἀποφασισθεῖσα παράταξις καὶ παρέλασις 10 Φαλαγγῶν τῶν Περιφ. Διοικήσεων Πρωτευούσης, ἐκ 10.000 Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ἐματαιώθη, λόγῳ τοῦ καιροῦ, τὰ δὲ συγκεντρωθέντα ἀπὸ πρωίας τμήματα διελύθησαν.

Τὴν 1.30' μ. μ. παρέτεθη γεῦμα εἰς τὸ «Ἀκροπόλ» Παλλὰς ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλ. Κανελλόπουλου, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ Ἑθνικοῦ Κυβερνήτου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου, οἱ ὑπουργοὶ Τύχης καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδης, Ἀγρονομίας κ. Ζαπού καὶ Τεχνολογίας κ. Τζιφός, ὁ γεν. φειρόπουλος, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Τζιφός, ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας κ. Σπέντζα, ὁ γεν. γραμματεὺς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε. Ο. Ν., οἱ περιφ. Διοικηταὶ καὶ Διοικήτριαι, οἱ Διοικηταὶ καὶ Ὑποδιοικηταὶ τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θη-

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Ὁ κ. Νικολοῦδης ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., ἀπήντησε, διακοπόμενος διαρκῶς ἀπὸ παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς, ἐκφράσας τὴν χαρὰν του ποὺ εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς Νεολαίας, εἰς μίαν ἐορτὴν οἰκογενειακὴν καὶ ἔθνικην. Οἰκογενειακὴν μὲν διότι ἑορτάζει ὁ γεννῆτωρ τῆς Ὄργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἔθνικην δὲ διότι ἱστορικὰ φυσιογνωμίαι ὥς ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς παίρνουν διαστάσεις συμβόλων, περίεξ ὅλων ὁποίων στρέφεται ἡ ἔθνικὴ συνείδησις. Ἀνέπτυξεν ἀκολουθῶνς τὴν σημάσιαν ποὺ ἀποδίδει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Ὄργανωσιν τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐξιστόρησε τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ἀπὸ 2 ½ ἐτῶν, τονίσας ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι σήμερον Κράτος συγκεκροτημένον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύναται νὰ βασίζεται ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς τῆς ἰσχύος, ὡς προσφάτως ἀπέδειξε. Ἐπαιράσας δὲ τὴν ἀπάντησιν, τονίζων ὅτι εὐθὺς ὥς ἡ Ἑλλάς λύσῃ τὰ οἰκονομικά, τὰ παραγωγικά καὶ τὰ τεχνικά ζητήματα, θὰ βαδίῃ πλεόν πρὸς τὸν ἀκράϊον σταθμὸν τῶν ἀντικειμενικῶν τῆς σκοπῶν, ὅστις θὰ εἶναι μίᾳ νέᾳ Ἑλληνικῇ, Ἠθικῇ καὶ Πνευματικῇ Αυτοκρατορίᾳ. Τοὺς λόγους τοῦ κ. Νικολοῦδῃ ἐκάλυψε ἑυθέλας ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων μὲ ἐκδηλώσεις ἀνωτέρας πάσης περιγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν οἱ παριστάμενοι ἔψαλιν εὐθὺς τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὰ μέλη τῆς Νεολαίας, ἐνθουσιασμένα ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν φιλοξενίαν ἧς ἔτυχον ἐκ μέρους τοῦ κ. Νικολοῦδῃ, ἐτραγοῦδῃσαν πατριωτικὰ ᾠσματα καὶ ἠχόρουσαν ἑλληνικοὺς χοροὺς, ἀνεχώρησαν δὲ μὲ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον τὰ αὐτοκίνητα, τῶν ὁποίων ἐ-
πέλασαν οἱ ἐκδρομεῖς τῆς Ε. Ο. Ν., διήλθον ἐκ τῆς ἐν
Κηφισίᾳ οἰκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ.
Μεταξάς, ἀπουσιάζων καὶ εἰδοποιηθεὶς τηλεφωνικῶς, ἔ-
δωκεν ἐντολὴν ὅπως τὸν ἀναμένουν, κατέφθασε δὲ μετὰ
πάροδον ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Αἱ ἐκδηλώσεις τῶν

Ἡ Ὑποδιοικήτρια Ἀθηνῶν μὲ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς εἰς τὸ δεῖπνον
ποῦ ἐδόθη στὸ «Ἀκροπόλ» πρὸς τοὺς Περιφερειακοὺς Διοικητάς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Α. Κανελλόπουλος
ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς κεκλημένους τοῦ κατὰ τὸ δοθὲν πρὸς τιμὴν τοῦ
ἐορτάζοντος Ἀρχηγοῦ μας Ἰωάννου Μεταξᾶ δεῖπνον εἰς τὸ
«Ἀκροπόλ».

Τὴν 9.30 μ. μ. οἱ περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καὶ Διοική-
τρια καὶ οἱ ἀνάτοιοι βαθμοφόροι τῆς Ὑπηρεσίας πα-
ρηκολούθησαν τὴν παράστασιν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου,
μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὸ
φουαγιὲ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ γενι-
κοῦ διευθυντοῦ κ. Μπασιτιά.

Τὴν ἐπόμενον παρετέθη φιλικὸν γεύμα ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, οἱ περιφερ. Διοικήται καὶ Διοικήτρια καὶ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ὄργανώσεως.

Τὴν 7.30^π μ. μ. ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι παρηκολούθησαν τὴν γενομένην διάλεξιν εἰς τὸν «Παρνασσόν» ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολαΐδη καὶ περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα.

Τὴν 9 καὶ 30' μ. μ. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Γεώργιος» παρέτεθῃ γέφυρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ι. Μεταξᾶ, εἰς τὸς περιφερειακοὺς Διοικητὰς καὶ Διοικητρίδας τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος. Εἰς τὸ γέφυμα

Κατόπιν ἐν μέσῳ θυελλωδῶν χειροκροτημάτων καὶ
ζητωκραυγῶν προσεφώνησαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερ-
νήσεως ὁ περιφ. Διοικητὴ Ἀχαΐας, Ἰωάννιναν, Θεσσα-
λονίκης καὶ Λακωνίας. Ὡσαύτως τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυ-
βερνήσεως προσεφώνησεν ὁ περιφ. Διοικητὴς Ἑρακλείου
Κρήτης ὡς ἑξῆς :

» «Αν είχα την ευτυχία να με ακούσετε αύριο το απόγευμα σαν θα μιλήσω στους ἀκούστες μου συναγωνιστάς για την Κρητική ψυχή, θα σάς έκανα να πεισθώτε πως σάς αγαπά και να καταλάβετε γιατί σάς αγαπά.

»Για συμπλήρωσι τῶν λόγων μου, θὰ σὰς πῶ δυο
δίστιχα, ἀφοῦ ἐμεῖς οἱ Κρητικοὶ ζοῦμε καὶ πεθαίνουμε
μέσα στὴ ρίμα καὶ στὸ μέτρο:

Θέλεις νά δῆς ἂν σ' ἀγαπῶ ;
Γιὰ κύτταξε με πρῶτα.
Τὰ δύο μου χεῖλη μὴ ρωτᾷς,
Τὰ δύο μου μάτια ρῶτα.
Ἄν θες νά δῆς ἂν σ' ἀγαπῶ,
ρῶτηξε τὴν καρδιά σου,
ὥς μ' ἀγαπᾷς ἔτσι ἄγαπῶ
καὶ γὼ τὴν ἀφειδιά σου !

Τέλος ὁ περιφ. Διοικητὴς Κεφαλλήνης προσεφώνησεν τὸν Ἀρχηγόν, εἰπὼν ὅτι φέρει τὸν χαριτισμὸν τῆς ἱστορικῆς τοῦ πατρίδος, ζητῶν κραυγὰς ἐν τέλει ὑπὲρ τοῦ Ἰωάν. Μεταξὰ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προσφωνήσεων ἅπαντες οἱ παριστάμενοι προέβαινον εἰς ἐνθουσιώδεις τὰς ἐκδηλώσεις, ζητῶν κραυγὰς καὶ χειροκροτοῦντες με ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν, ἡ δὲ ὀρχήστρα εἰς τὸ τέλος τῶν προσφωνήσεων ἀνέκρουσε τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ τοὺς Ὑμνοὺς τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου, τοὺς ὁποίους ἔψαλλον συγχρόνως οἱ βαθμοφόροι καὶ τὰ μέλη τῆς Ὁργανώσεως.

Μετά τὰς προσηφάνσεις, ὤμιλησεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς, διακοπτόμενος ἀπὸ θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Κατὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος ὁ Ἀρχηγός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, περιήλθε τὴν αἴθουσαν εἰς τὴν ὁποίαν παρατέθη τὸ γεῦμα καὶ συνώμιλησεν ἐπ' ὀλίγον μὲ ἕνα ἕκαστον τῶν περιφ. Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν, ζητήσας διαφόρους πληροφορίες, ἀνεχώρησε δὲ ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν συνδαιτημένων.

Την πρώτην οι περιφερειακοί Διοικηταί και Διοικήτριαι τής Ε. Ο. Ν. Ἐλλάδος ἐπεσκέφθησαν τὰ γραφεῖα τής Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ τής Περιφερειακῆς Διοικήσεως τής Ε. Ο. Ν. Πρωτευούσης.

Τὸ ἀπογένημα, παρουσία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, συνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Περὶ τοῦ τέλους τῆς Διασκέψεως ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ὡμίλησε πρὸς τοὺς περιφερειακοὺς Διοικητὰς, ἀνεχώρησε δὲ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τῶν συνδρόμων.

Τὴν 8ην μ. μ. οἱ περιφερειακοὶ Διοικητὰ καὶ Διοική-
τριαὶ παρηκολούθησαν κινηματογραφικὴν παραστάσιν
εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Οὐφά», καθ' ἣν προσεβλήθησαν
ταινία ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Ε. Ο. Ν. **ΙΩΑΝΝΗΣ**
ΜΕΤΑΞΑΣ, τῆς μεγαλοπρεποῦς τελετῆς τῆς παραδό-
σεως τῶν Σημειῶν εἰς τὰς Φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ
Πεῖλον τοῦ Ἄρεως κ. ἄ. Κατὰ τὰ διαλείμματα χοροδία
Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ὑπὸ τὴν διευθύνσιν τοῦ
διευθυντοῦ τῶν χορωδιῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως κ.
Γλυκοφρύδῃ, ἐτραγουδῆθη διάφορα πατριωτικὰ ᾄσματα.

Τὴν 10 μ. μ. ἐγένετο δεξίωσις, ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ κέντρου «Μαξίμ».

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΕΩΣ (11η Ἰανουαρίου)

Μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐκηρύχθησαν τὴν πρῶταν περατωθεῖσαι αἱ ἐργασίαι τῆς Α' Διασκεψέως τῶν Περιφ. Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος. Αἱ Σημαῖαι τῶν Φαλάγγων εἶχον τοποθετηθῇ ἐπὶ τῆς διακεκοσμημένης ἐξέδρας τῆς αἰθούσης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Εἰς τὸ προαύλιον εἶχον παραταχθῇ δύο λόχοι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων καὶ εἰς λόχος τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης, ὡς καὶ τμήμα τῆς Μουσικῆς τοῦ Δήμου πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν.

Τὴν 10ην π. μ. ἤρχισεν ἡ συνεδρία παρόντων ὅλων τῶν περιφ. Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν, τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ὄργανώσεως. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα, ὡμίλησε διὰ μακρῶν, ἀναλύσας τὰ πορίσματα τῆς Διασκεψέως, ἐν μέσῳ διαρκῶν χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν.

Τὴν 11 καὶ 20' ἀφίχθη ὁ Ἀρχηγός, γενόμενος δεκτὸς μὲ φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ καὶ θυελλώδη χειροκροτήματα, ἐνῶ ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου καὶ τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν ἀπέδιδον τιμὰς. Ὀλίγον ἀργότερον ἀφίχθη ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκίπισσης Διαδόχου Φρειδερίκης καὶ τῶν ὑπασιπτῶν Του. Ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουσε τὸ Βασιλικὸν Ἐμβατήριον, τὰ τμήματα ἀπέδιδον τιμὰς, ἐνῶ τὰ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου συγκεντρωμέναι πλήθιν προέβαιον εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Ἀρχηγός καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετὰ τῶν ἐπιτελῶν του καὶ ὑπὸ πανδαιμόνιον ζητωκραυγῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ὡμίλησε δι' ὀλίγων, τόνισας τὴν ὑψίστην σημασίαν ἣν ἀποδίδει εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων καὶ ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν πάντων εἰς τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὴν Διάσκεψιν ἀποφασισθέντων. Τέλος ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Α' Διασκεψέως τῶν Περιφ. Διοικητῶν, ζητωκραυγᾶς ὑπὲρ τῆς Νεο-

λαίας καὶ προσθέσας: «Καὶ τώρα, Νεολαία, ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Νέα!».

Θύελλα ζητωκραυγῶν ἐκάλυψε τοὺς λόγους τοῦ Ὑψηλοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Ο. Ν., ἐνῶ συγχρόνως ἀνεκρούετο ὁ Ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος. Τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον ἀπερχόμενον συνώδευσαν ὁ Ἀρχηγός καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Ἀρχηγός ἀπεχαιρέτησε τοὺς περιφ. Διοικητὰς ἕνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως καλοῦμενον κατὰ σειρὰν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, δίδων εἰς αὐτοὺς μετὰ τῶν ἀποχαιρετισμῶν του καὶ τὰς πατρικὰς αὐτοῦ συμβουλὰς διὰ τὴν πληρεστέραν εὐδωσιν τοῦ ἔργου εἰς τὰς περιφερείας τῶν.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἀρχηγοῦ μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου ἐγένετο ὑπὸ τὰ θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν μελῶν καὶ τοῦ παρισταμένου πλήθους.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΙΝ

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συγκινητικῆς ταύτης τελευταίας συνεδριάσεως οἱ ἐκπαιδευτικοὶ περιφ. Διοικηταὶ καὶ Διοικητρίαι ἐπεσκέφθησαν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ὀλίγον πρὸ μεσημβρίας ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἀγ. Ἀνδρέαν «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ», ἐπισκεφθέντες τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις.

Τὴν 5ην μ. μ. οἱ περιφ. Διοικηταὶ παρηκολούθησαν παιδικὴν παράστασιν εἰς τὸ θέατρον Ἀνδρεάδου.

Τὴν 7ην μ. μ. παρέστησαν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς «Πήτας», δοθεῖσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν, ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ Δ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Τὴν 10 μ. μ. παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκη εἰς τὸ «Μαξίμ», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ κ. κ. Ὑπουργοί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Ἀεροπορίας, τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κλπ., οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας. Τὸ γεῦμα τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἀσφαλείας ἐδόθη πρὸς τιμὴν τῶν κ. κ. περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, τῶν μετασχόντων εἰς τὴν Α' Διάσκεψιν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 468)

Κατὰ τὸ 1836 ὁ τότε Ἐπιθεωρητὴς Ἐκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν Ἰωάννης Κοκκίνης ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως μιᾶς ἑταιρείας, τὴν ὁποῖαν ὠνόμασε «Φιλεκπαιδευτικὴν» καὶ σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦταν ἡ μόρφωσις τῆς Ἑλληνίδος καὶ ἰδιαιτέρως ἡ δημιουργία διδασκαλιστῶν, πού ὡς «νεελιδόνες» θὰ ἔφερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ἕαρ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας. Πρῶτος πρόεδρος τῆς ἑταιρείας ὀρίζεται ὁ Γ. Κουντουριώτης καὶ ἐκ τῶν πρώτων μελῶν ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς—ἀνῆκων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μεταξᾶ τῆς Κεφαλῆς, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ.

Ὁ Ἀπ. Ἀρσάκης εἰς τὴν θετὴν του πατρίδα δὲν ἐπιπάσκει ἀπὸ τὰ μεγαλεῖα τῶν ἀξιωματῶν του. Κάθε ἄλλο. Ἀνεβαίνει μὲ σταθερὸ βῆμα τὰ ἀνώτατα ἀξιιώματα, μὰ ἡ ψυχὴ του «δὲν λησμοναίει πὼς ἐπλάσθη ἑλληνικὴ».

Καὶ παρακολουθεῖ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀναγέννησιν μὲ ἀληθινὴ στοργή. Ἀναγαλλιάζει μὲ τοὺς θριάμβους καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς πατρίδος τὸν βρίσκουν

μὲ ἀνοικτὸ τὸ βαλάντιον. Ὑπόσχεται 200 χιλιάδες δραχμὲς ὑπὲρ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὰς δίδει εἰς τὴν «Φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρείαν». Ὁ Ἀρσάκης ἀνακηρύσσεται ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους εὐεργέτας τῆς.

Μὰ ἡ «Φιλεκπαιδευτικὴ ἑταιρεία» δὲν ἔχει τὸ ἱερὸν τέμενός της, τὴν καλὴν ἄμπελον, «ἥτις διὰ τῆς ἐπιμελημένης καλλιέργειάς της ἀπέδωκε καλόν, ὥριμον καὶ ἀφθονόν καρπὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν».

Ὁ Ἀρσάκης βρίσκεται καὶ πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως. Προσφέρει τὰς πρώτας 291 χιλιάδας δραχμῶν καὶ κτίζεται τὸ κτίριον τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Πανεπιστημίου. Καὶ εἰς τὰ 1866 προσφέρει ἐτέρας 200 χιλιάδας. Τέλος τῷ 1871 προσφέρει τὴν τρίτην διὰ τὰ κτίρια εἰσφορὰν ἀπὸ 75 χιλιάδας δραχμῶν, ποσά, σημειώσατε, τεράστια διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, πού ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τῆς δραχμῆς ἦτο τριακονταπλασία καὶ πλέον τῆς σημερινῆς. Καὶ ἔτσι τελειώνει τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖον παρήλασαν ἕνα ὁλόκληρον αἰῶνα γυναῖκες πού σὰν ἱερεῖες κράτησαν ἀσβεστὴ τὴ φλόγα τῆς ἑθνικῆς συνειδήσεως. Καὶ ἔδωσαν εἰς τὴν χώρα καλὰς Ἑλληνίδες καὶ καλὰς μητέρας.

Ἀγγελ. Μεταξᾶς

Σπύρον Παρασκευᾶν Κομοτηνῆν. Καλὸ. Χωλαίνει σὲ μερικά σημεῖα. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Σημασία ἔχει μόνον τὸ γεγονός ὅτι ἔχει μέσα του ὅλον τὸ πατριωτικὸ ἐνθουσιασμὸ τῆς σημερινῆς Νεολαίας.—Γ. Ἰακώδου, Λάρνακα. Ἡ ἐπιστολή σας διεθιβάσθη εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρμόδιαν διὰ νὰ σὰς στείλῃ τὸ ζητηθὲν σῶμα.—Χρήστον Θ. Παπαδόπουλον μαθητὴν. Τὸ ποιῆμά σου δὲν εἶναι ἀκόμη γιὰ δημοσίευσιν. Ἀλλὰ οἱ στίχοι πού γράφεις ἀποδεικνύουν πὼς μιὰ μέρα θὰ μὴ μὴ γίνῃς καλὸς ποιητής.—Δημήτριον Κουτσουλέον μαθητὴν. Ἐδιδάσκαλε τὴν ἐπιστολή σου. Σὲ συγχάρωμεν δι' ὅσα γράφεις, ἀλλὰ ταυτοχρόνως σοῦ δίνουμε μιὰ συμβουλή. Μὴν ἀραδιάζεις φράσεις καὶ λέξεις πού δὲν ἔχουν τὴν κυριολογίαν τους σὺ τὸ νόημα καὶ πὺρ μετρημένα. Πάντως σὲ συχαίρωμεν διὰ τὰ αἰσθηματικά σου γιὰ τὸν ἀρχηγό!—Ἀντ. Παράσχην καὶ Α. Ραγκαζόπουλον. Ἐλήφθη τὸ συγχαρητήριο τηλεγράφημά σας πρὸς τὸν ἀρχηγόν.—Κ. Σωτηρίου, Ναύπακτον. Ἐλήφθη τὸ σταυρολέον σας καὶ ἐδόθη εἰς τὸν ἀρμόδιον συντάκτην, ὁ ὁποῖος θὰ σὰς ξαναπατήσῃ ἀπὸ τῆς ἰδίας στήλης.

Τύποις «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελεία τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε. Ο. Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωκάρους 19 (Γ' δροφος)

Αρ. Τεύχ. 14 • 14 Ἰανουαρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ (Νόμος 334)

Νομικὸν προσόπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀπὸ δεξιὴν φέρουσιν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε. Ο. Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ Μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ „ 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ „ 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρα Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρα 1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες):
ΕΤΗΣΙΑ (μέχρι 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἐ.) Δρ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Πλατεία Συντάγματος, Ἀθήναι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ὄργανώσεως νὰ παρέχῃ εἰς τὴν ἐλαχίστην τιμὴν τὰ τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς ἀναγνώστας, παρατηρήθη ὅτι ἡ ἀρχικῶς καθορισθεῖσα τιμὴ καὶ συνδρομαὶ τῆς «Νεολαίας» καθίσταται ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶν, διότι παρὰ τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ πώλησιν, ἡ ἔκδοσις δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς μεγίστας δαπάνας τῆς. Ἡ ἰσχύσασα μέχρι τοῦδε τιμὴ τῶν 3 δραχμῶν καὶ ἡ 100δραχμὸς ἐτησίᾳ συνδρομὴ δὲν ἐκάλυπτε τὸ κόστος ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλ' ἄφηνε ζημίαν καὶ ἡ ζημία ἡῦξανεν ὅσον περισσότερο ἡῦξανεν ἡ ζήτησις τοῦ περιοδικοῦ. Πλὴν τούτου, ἡ διατήρησις τῶν ὁρισθεισῶν ἀρχικῶς τιμῶν καὶ τῶν δαπάνων τοῦ περιοδικοῦ πάλιν θὰ ἦτο ἀδύνατος λόγῳ κωλύματος ἐκ τοῦ Νόμου, τοῦ καθορίζοντος τὰ κατώτερα ὅρια πωλήσεως τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ καὶ ἡ «Νεολαία».

Τούτου ἕνεκα ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως τῶν περιοδικῶν καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἀρχομένου ἔτους, ὡς ἔπεται:

Συνδρομαὶ α) Φαλαγγιτῶν, μαθητῶν ἔτη. ἑξ. ἑ. Τρ. καὶ στρατιωτῶν 160 80 40
β) Ἰδιωτῶν 200 100 50
γ) Δήμων, Κοινοτήτων, Σχολ. Ἐφορ., Νομ. Προσ. Ἰδιωτ. καὶ Δημοσ. Δικ. 300 150 75
δ) Ἐξωτερικοῦ γενικῶς £ 1
ε) Ἀμερικῆς \$ 6
στ) Αἰγύπτου Λ. Αἰγύπτ. 1

Πάντες οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταί, ὡς καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι δι' ὅσονδήποτε χρόνον καὶ μὴ πληρώσαντες ὑπάγονται εἰς τὰ ἀνωτέρω τιμολόγια συνδρομῶν.

Οἱ καταβαλόντες τὰς συνδρομὰς τῶν βασιλείων παλαιῶν τιμολογίων εἰς οὐδεμίαν πρόσθετον καταβολὴν ὑποχρεοῦνται, μέχρι λήξεώς των.

Ἐξαιρετικῶς οἱ Δήμοι, Κοινότητες, Νομ. Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ αἱ Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι ὑπάγονται εἰς τὸ παλαιὸν τιμολόγιον μέχρι τέλους Μαρτίου 1939, ἥτοι μέχρι λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου δὲ παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ χρεοῦνται διὰ νέου τιμολογίου, ἥτοι δραχ. 300, ὥστε νὰ προβλέψωσι τοῦτο εἰς τοὺς νέους προϋπολογισμοὺς των.

